

Dansk udgave

Retsforskrifter

63. årgang

6. april 2020

Indhold

II *Ikke-lovgivningsmæssige retsakter*

FORORDNINGER

- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/492 af 1. april 2020 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse vævede og/eller stingfæstnede stoffer af glasfiber med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Egypten** 1

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2020/492

af 1. april 2020

om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse vævede og/eller stingfæstnede stoffer af glasfiber med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Egypten

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 9, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. Indledning

- (1) Den 21. februar 2019 indledte Europa-Kommissionen en antidumpingundersøgelse vedrørende importen til Unionen af visse vævede og/eller stingfæstnede stoffer af glasfiber (»GFF«) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«) og Egypten (tilsammen benævnt »de pågældende lande«), jf. artikel 5 i grundforordningen. Den offentliggjorde en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾ (»indledningsmeddelelsen«).
- (2) Undersøgelsen blev indledt af Kommissionen på grundlag af en klage indgivet den 8. januar 2019 af Tech-Fab Europe (»klageren«) på vegne af producenter, der tegner sig for over 25 % af den samlede EU-produktion af GFF. Klagen indeholdt beviser for dumping og deraf følgende væsentlig skade, som var tilstrækkelige til at berettigede indledningen af undersøgelsen.
- (3) Den 16. maj 2019 indledte Kommissionen en separat antisubsidieundersøgelse vedrørende importen til Unionen af GFF med oprindelse i Kina og Egypten og indledte en separat undersøgelse. Kommissionen offentliggjorde en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾.

1.2. Registrering af import

- (4) Den 31. juli 2019 indgav klageren en anmodning om registrering af importen af GFF med oprindelse i de pågældende lande i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 5. Klageren hævdede, at importen af GFF steg betydeligt efter undersøgelsesperioden, og at omfanget af lagerforøgelsen i Unionen truer med at undergrave de afhjælpende virkninger af potentielle antidumpingforanstaltninger.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af visse vævede og/eller stingfæstnede stoffer af glasfiber med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Egypten (EUT C 68 af 21.2.2019, s. 29).

⁽³⁾ Meddelelse om indledning af en antisubsidieprocedure vedrørende importen af visse vævede og/eller stingfæstnede stoffer af glasfiber med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Egypten (EUT C 167 af 16.5.2019, s. 11).

- (5) En eksporterende producent, en bruger og China Chamber Of Commerce for Import & Export of Light Industrial Products & Arts-Crafts («CCCLA») modsatte sig anmodning om registrering. Parterne påstod, at anmodningen ikke indeholdt tilstrækkelige beviser, jf. grundforordningens artikel 14, stk. 5. De fremførte endvidere, at importdata fra Kina og Egypten bør analyseres særskilt, og at den pågældende import under alle omstændigheder sandsynligvis ikke i alvorligt omfang vil skade den afhjælpende virkning af den endelige antidumpingtold, da den gennemsnitlige enhedspris på importen var steget fra 2018 til 2019.
- (6) Som forklaret i betragtning 48 og 50 besluttede Kommissionen ikke at indføre midlertidige foranstaltninger i denne sag. Anmodningen om registrering blev derfor overflødiggjort, og den videre analyse heraf sammen med analysen af de bemærkninger, der er sammenfattet i betragtning 5, blev således unødvendig.

1.3. Interesserede parter

- (7) I indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen interesserede parter til at kontakte den med henblik på at deltage i undersøgelsen. Kommissionen underrettede desuden specifikt klageren, andre kendte EU-producenter, de kendte eksporterende producenter, de kinesiske og egyptiske myndigheder og de kendte importører og brugere om indledningen af undersøgelsen og opfordrede dem til at deltage.
- (8) De interesserede parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til indledningen af undersøgelsen og for at anmode om en høring med Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer.
- (9) Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd anmodede om høringskonsulentens mellemkomst. Høringen fandt sted den 28. oktober 2019. Dagsordenen for høringen vedrørte den foreslåede anvendelse af grundforordningens artikel 18 for så vidt angår denne virksomhed. Kommissionen analyserede de rejste spørgsmål og behandlede dem i den endelige fremlæggelse af oplysninger. Høringskonsulenten anbefalede ikke nogen specifik opfølgning.
- (10) Som nævnt i betragtning 48 præciserede Kommissionen varedækningen i forbindelse med undersøgelsen og gav interesserede parter, der var berørt af præciseringen, eller som måske ikke havde givet sig til kende, fordi de mente, at de ikke var berørt af proceduren, mulighed for at give sig til kende og anmode om et spørgeskema inden for en given tidsfrist. Ingen nye parter gav sig til kende.

1.4. Stikprøveudtagning

- (11) I indledningsmeddelelsen anførte Kommissionen, at den eventuelt ville udtage en stikprøve af interesserede parter i henhold til grundforordningens artikel 17.

1.4.1. Stikprøveudtagning af EU-producenter

- (12) I indledningsmeddelelsen anførte Kommissionen, at den havde besluttet at begrænse sin undersøgelse til et rimeligt antal EU-producenter ved at udtage en stikprøve. Den tilføjede, at den foreløbigt havde udtaget en stikprøve af EU-producenter baseret på den indberettede produktionsmængde af samme vare i Unionen mellem oktober 2017 og september 2018 og også under hensyntagen til den geografiske spredning. Stikprøven bestod af tre EU-producenter, der tegnede sig for mere end 40 % af den samlede anslåede EU-produktion af GFF. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til den foreløbige stikprøve.
- (13) Kun én EU-producent fremsatte bemærkninger og foreslog, at en fjerde virksomhed blev medtaget i stikprøven for at udvide den geografiske repræsentativitet, produktionsmængden og de omfattede varetyper.

- (14) I sine bestræbelser på at udtage en stikprøve af den største repræsentative produktionsmængde besluttede Kommissionen at udvide stikprøven til at omfatte fire virksomheder. Den endelig stikprøve af EU-producenter tegnede sig for mere end 40 % af den samlede anslåede EU-produktionsmængde af GFF. Stikprøven er repræsentativ for EU-erhvervsgrenen.

1.4.2. Stikprøveudtagning af importører

- (15) For at afgøre, om det var nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald udtage en stikprøve anmodede Kommissionen ikke forretningsmæssigt forbundne importører om at indgive de oplysninger, der er anmodes om i indledningsmeddelelsen.
- (16) Kun én ikke forretningsmæssigt forbundet importør (Euroresins UK Ltd.) afgav de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. I betragtning af det lave antal besluttede Kommissionen, at stikprøveudtagning ikke var nødvendig.

1.4.3. Stikprøveudtagning af eksporterende producenter i Kina

- (17) For at afgøre, om det var nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald udtage en stikprøve anmodede Kommissionen alle kendte eksporterende producenter i Kina om at afgive de oplysninger, der anmodes om i indledningsmeddelelsen. Endvidere anmodede Kommissionen Folkerepublikken Kinas repræsentation ved Den Europæiske Union om at identificere og/eller kontakte eventuelle andre eksporterende producenter, der kunne være interesseret i at deltage i undersøgelsen.
- (18) Ni eksporterende producenter eller grupper af eksporterende producenter i Kina indsendte de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1, udtog Kommissionen en stikprøve bestående af to grupper af eksporterende producenter på grundlag af den største repræsentative eksportmængde til Unionen, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. De stikprøveudtagne grupper af eksporterende producenter tegnede sig for 79 % af den indberettede eksport af GFF til Unionen i undersøgelsesperioden.
- (19) Stikprøven af eksporterende producenter eller grupper af eksporterende producenter er som følger:

— China National Building Materials Group («CNBM-gruppen»), herunder

— Jushi Group Co. Ltd («Jushi»)

— Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd («Hengshi»)

— Taishan Fiberglass Inc («Taishan»).

— Yuntianhua Group («Yuntianhua-gruppen»), herunder:

— PGTEX China Co. Ltd («PGTEX»)

— Chongqing Tenways Material Corp. («CTM»).

- (20) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 2, blev alle berørte kendte eksporterende producenter og myndighederne i Kina hørt om udtagningen af stikprøven.
- (21) Der blev modtaget bemærkninger til stikprøven fra en ikke stikprøveudtagen eksporterende producent, en stikprøveudtagen eksporterende producent og fra CCCLA.

- (22) Den ikke stikprøveudtagne eksporterende producent hævdede, at begge de stikprøveudtagne grupper af eksporterende producenter har en vertikalt integreret produktionsproces, som adskilte sig fra virksomhedens egen fremstillingsproces (ikke integreret), og den fandt derfor, at de stikprøveudtagne grupper af eksporterende producenter ikke ville være repræsentative for virksomhedens egen situation. CCCLA hævdede ligeledes, at de to stikprøveudtagne grupper af eksporterende producenter var vertikalt integrerede, og at stikprøven derfor ikke var repræsentativ for den kinesiske glasfiberstofindustri, som også omfattede ikke-integrerede producenter.
- (23) I henhold til grundforordningens artikel 17, stk. 1, baseredes stikprøveudtagningen på den største repræsentative produktions-, salgs- eller eksportmængde, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. De stikprøveudtagne grupper af eksporterende producenter tegnede sig, jf. betragtning 18, for 79 % af den indberettede eksport fra Kina til Unionen i undersøgelsesperioden, hvilket blev betragtet som repræsentativt. Under alle omstændigheder omfattede de to stikprøveudtagne grupper af eksporterende producenter både vertikalt integrerede og ikke-integrerede enheder, og Kommissionens analyse tager behørigt hensyn til dette element. Størstedelen af eksporten til Unionen blev faktisk foretaget af ikke-integrerede enheder. Påstanden blev derfor afvist.
- (24) Desuden fik alle eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, mulighed for at anmode om en individuel undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 17, stk. 3. Som anført i betragtning 39 anmodede ingen af de eksporterende producenter om en individuel undersøgelse.
- (25) CCCLA hævdede også, at man ved kun at vælge to grupper af eksporterende producenter risikerede at påvirke resultatet af undersøgelsen i væsentlig grad, jf. grundforordningens artikel 17, stk. 4, hvis en af de stikprøveudtagne grupper ophørte med at samarbejde eller besluttede at trække sig tilbage fra undersøgelsen.
- (26) CCCLA fremførte, at todsatsen for samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, i så fald ville være baseret på den todsats, der blev fastsat for den tilbageværende gruppe i stikprøven, og at stikprøven da ikke længere ville være repræsentativ. CCCLA anmodede derfor Kommissionen om at udvide stikprøven med endnu en eksporterende producent.
- (27) Som anført i betragtning 19 omfattede de stikprøveudtagne grupper af eksporterende producenter fem eksporterende producenter. Stikprøven tegnede sig, jf. betragtning 18, desuden for 79 % af den indberettede eksport fra Kina til Unionen, og blev betragtet som repræsentativ. Kommissionen besluttede derfor ikke at udvide stikprøven, da dette ville have forhindret den i at undersøge alle enhederne inden for undersøgelsens tidsfrister. Ikke desto mindre havde de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven, som nævnt i betragtning 24, mulighed for at anmode om en individuel undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 17, stk. 3, men ingen af de eksporterende producenter anmodede om en individuel undersøgelse.
- (28) Med hensyn til CNBM-gruppen bestred Jushi og Hengshi ikke, at de var forretningsmæssigt forbundne virksomheder, men de hævdede, at de ikke var forretningsmæssigt forbundet med Taishan. Jushi hævdede, at Kommissionen ikke automatisk kunne påberåbe sig artikel 127, stk. 1, litra d) eller f), i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24. november 2015⁽⁴⁾ (»gennemførelsesretsakten til toldkodeksen«) som grundlag for at behandle Hengshi, Jushi og Taishan som en enkelt enhed. Til støtte for denne påstand henviste Jushi til WTO's panelrapport i Korea — Certain Paper⁽⁵⁾ og retningslinjerne for forretningsmæssigt forbundne transaktioner mellem børsnoterede virksomheder fra Shanghai Stock Exchange.

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 558).

⁽⁵⁾ WTO, panelrapport, WT/DS312/R af 28. oktober 2005.

- (29) Taishan anfægtede også den omstændighed, at virksomheden var forretningsmæssigt forbundet med Jushi og Hengshi, og fremførte, at i) de ikke direkte ejer hinandens aktier, ii) de ikke havde fælles direkte aktiebesiddelse, iii) de havde forskellige beslutningsprocesser og ledelsesorganer, iv) der ikke var nogen overlapning mellem bestyrelsesmedlemmerne, v) der ikke foregik forretningsmæssigt forbundne transaktioner mellem Hengshi/Jushi og Taishan, vi) de var konkurrenter på markedet, og vii) at de geografisk ligger langt fra Jushi og Hengshi. Endelig hævdede Taishan, at virksomhederne i en lignende situation i en tidligere antidumpingundersøgelse vedrørende importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil med oprindelse i Kina ⁽⁶⁾ ikke var blevet behandlet som forretningsmæssigt forbundne.
- (30) Undersøgelsen viste, at China National Building Materials («CNBM») er en statsejet kinesisk virksomhed, der direkte og indirekte ejes med 41,27 % af CNBM's modervirksomhed, der igen ejes 100 % af Statsrådets tilsyns- og administrationskommission for statsejede aktiver («SASAC»). CNBM ejer 26,97 % af aktierne i China Jushi Co., Ltd. («China Jushi»), som er eneaktionær i Jushi-gruppen ⁽⁷⁾.
- (31) I september 2017 indgik CNBM en fusionsaftale ⁽⁸⁾ med Sinoma, der blev afsluttet i maj 2018. Sinoma var gennem sit datterselskab Sinoma Science & Technology Co., ejer af Taishan. Efter fusionen blev Sinoma fusioneret med og absorberet af CNBM. CNBM ejer som følge heraf 26,97 % i China Jushi (eneaktionær i Jushi) og 60,24 % i Sinoma Science & Technology Co., Ltd. (eneaktionær i Taishan).
- (32) Ved artikel 127, litra d), i gennemførelsesretsakten til toldkodeksen betragtes to personer som værende indbyrdes afhængige, hvis: en tredjemand besidder, kontrollerer eller råder direkte eller indirekte over 5 % eller derover af deres aktier eller anparter med stemmeret. CNBM ejer 26,97 % af aktierne i China Jushi (eneaktionær i Jushi) og 60,24 % i Sinoma Science & Technology Co., Ltd. (eneaktionær i Taishan). Virksomhederne blev derfor anset for at være forretningsmæssigt forbundne.
- (33) Ifølge en virksomhedsrapport fra den kinesiske mæglervirksomhed Guotai Junan Securities fra 2019 ⁽⁹⁾ har CNBM desuden siden 2017 foretaget en omstrukturering af sine operative enheder med henblik på at styrke den regionale koordinering og eliminere den horisontale konkurrence mellem børsnoterede datterselskaber. Endvidere har CNBM til hensigt at løse horisontale konkurrencespørgsmål inden 2020. Ifølge de offentligt tilgængelige oplysninger i rapporten havde CNBM planlagt at indlede denne proces ved at konsolidere sin glasfibervirksomhed ved hjælp af tilførsel af aktiver mellem China Jushi og Sinoma Science & Technology (eneaktionær i Taishan). De beviser, der blev indsamlet i forbindelse med undersøgelsen, støtter således ikke virksomhedernes argument om, at den fælles aktiebesiddelse ikke har nogen praktisk betydning, og at virksomhederne opererer uafhængigt. Disse beviser antyder derimod, at de tre virksomheder ud over den blotte aktiebesiddelse (som alene er afgørende for konklusionen om, at de er forretningsmæssigt forbundne) også har mulighed for i væsentlig grad at påvirke hinandens forretningsmæssige beslutninger, og at deres kontrollerende virksomhed (CNBM) mindst har til formål at koordinere, om ikke at integrere deres aktiviteter («løse de horisontale konkurrencespørgsmål»). Kommissionen afviste derfor påstanden om, at dens konklusion om at betragte de tre virksomheder som forretningsmæssigt forbundne ikke var i overensstemmelse med de faktiske og økonomiske forhold.

⁽⁶⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1238/2013 af 2. december 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT L 325 af 5.12.2013, s. 1).

⁽⁷⁾ <http://cnbm.wsfg.hk/index.php?SectionID=FinancialReports&PageID=2019&Language=eng> (senest tilgået den 20. november 2019).

⁽⁸⁾ <https://www1.hkexnews.hk/listedco/listconews/sehk/2017/0908/ltm20170908865.pdf> (senest tilgået den 20. november 2019).

⁽⁹⁾ <https://img3.gelonghui.com/pdf/3a1a2-2862061c-769f-43a8-823e-ebbf7ac6de94.pdf> (s.4, senest tilgået den 20. november 2019).

- (34) Med hensyn til argumentet om, at Kommissionen ikke kunne behandle Hengshi, Jushi og Taishan som en enkelt gruppe, giver grundforordningens artikel 9, stk. 5, Kommissionen mulighed for at indføre en enkelt individuel antidumpingtold, når der eksisterer virksomhedsforbindelser mellem leverandører. Dette er for at sikre, at toldmyndighederne effektivt kan håndhæve foranstaltningerne og undgå, at forretningsmæssigt forbundne virksomheder kanalisere deres eksport gennem den virksomhed, der har den laveste toldsats. Endvidere fremgår det af grundforordningens artikel 2, stk. 1, der vedrører den normale værdi, at Kommissionen ved afgørelsen af, om to parter er forretningsmæssigt forbundet, kan tage hensyn til artikel 127 i gennemførelsesretsakten til toldkodeksen. Der er ingen grund til, at Kommissionen skulle anvende forskellige standarder for eksporterende producenter i forbindelse med den normale værdi og for at fastslå, om de er forretningsmæssigt forbundne inden for rammerne af grundforordningens artikel 9, stk. 5. Kommissionen anvender således konsekvent kriterierne i artikel 127 i gennemførelsesretsakten til toldkodeksen ved anvendelsen af grundforordningens artikel 9, stk. 5. Denne faste praksis blev desuden meddelt alle parter i indledningsmeddelelsen ved indledningen af proceduren. Den WTO-sag⁽¹⁰⁾, som blev nævnt af Jushi i betragtning 28, støtter ikke virksomhedens påstand. I modsætning til det, som Jushi og Hengshi prøver at konkludere, bekræftede WTO-panelet i denne sag faktisk, at bestemmelsen i artikel 6.10 i WTO-antidumpingaftalen (i henhold til hvilken en dumpingmargen bør beregnes for hver enkelt eksporterende producent) ved fastsættelsen af dumping i antidumpingundersøgelserne ikke nødvendigvis udelukkede, at uafhængige juridiske enheder kunne behandles som en enkelt eksportør eller producent. Panelet anførte, at denne behandling ville være tilladt der, »hvor det strukturelle og handelsmæssige forhold mellem de berørte virksomheder er tilstrækkeligt tæt til, at de kan betragtes som en enkelt eksportør«⁽¹¹⁾. Ud fra denne antagelse fastlagde panelet ikke de kriterier, som undersøgelsesmyndighederne skal anvende for at vurdere, om virksomheder er forretningsmæssigt forbundet. Panelet undersøgte blot de specifikke elementer (såsom aktiebesiddelse, bestyrelse, salgskanaler), som undersøgelsesmyndigheden havde til rådighed i den pågældende sag. Appellorganet bekræftede i sagen *EC — Fasteners* muligheden for at behandle en række eksportører som en enkelt enhed og anførte også forhold, som kan være relevante, såsom i) forekomsten af selskabsmæssige og strukturelle forbindelser mellem eksportører, f.eks. fælles kontrol, aktiebesiddelse og ledelse, ii) eksistensen af selskabsmæssige og strukturelle forbindelser mellem staten og eksportørerne, f.eks. fælles kontrol, aktiebesiddelse og ledelse og iii) kontrol eller væsentlig indflydelse fra statens side med hensyn til prisfastsættelse og output⁽¹²⁾. På det grundlag kan det ud fra de retlige og faktiske omstændigheder i denne sag ikke bestrides, at der findes virksomhedsforbindelser mellem Jushi, Hengshi og Taishan. Kommissionen kan derfor behandle dem som *en enkelt enhed*, jf. grundforordningens artikel 9, stk. 5.
- (35) For så vidt angår Taishans påstand om, at visse virksomheder i en tidligere antidumpingundersøgelse⁽¹³⁾ ikke var blevet behandlet som forretningsmæssigt forbundne, bemærkede Kommissionen, at der ikke var nogen problemer vedrørende forretningsmæssige forbindelser i den sag, som Taishan omtalte. Kommissionen kunne således ikke se, hvordan denne sag skulle støtte Taishans påstand om forholdet til Jushi og Hengshi. Under alle omstændigheder blev situationen i den foreliggende sag vurderet ud fra de specifikke omstændigheder set i lyset af den gældende retlige ramme.
- (36) På grundlag af ovenstående konkluderede Kommissionen, at de var forretningsmæssigt forbundne virksomheder med henblik på denne undersøgelse, og alle påstande i den forbindelse blev derfor afvist.
- (37) Efter at have modtaget det generelle oplysningsdokument den 19. december 2019 («den endelige fremlæggelse af oplysninger») gjorde Taishan gældende, at CNBM kun havde meget begrænset kontrol med Jushi's og Hengshi's virksomhedsbeslutninger og operationelle beslutninger. De gentog, at Taishan og Hengshi/Jushi var konkurrenter på markedet, og bemærkede, at de tidligere havde fremlagt beviser til støtte for disse påstande, jf. betragtning 29. Taishan hævdede endvidere, at selv om virksomheden var forretningsmæssigt forbundet med Hengshi/Jushi gennem fælles statsligt ejerskab, havde den kun ringe interesse i at koordinere sine eksportaktiviteter med Hengshi/Jushi efter indførelsen af foranstaltninger. Taishan afgav et tilsagn, der effektivt ville mindske de handelsmæssige forbindelser mellem Taishan og Hengshi/Jushi, og det ville således ikke give mulighed for at kanalisere eksporten af GFF til Unionen fra Hengshi/Jushi via Taishan. Der ville derfor ikke være behov for at pålægge hele gruppen en samlet antidumpingtold.

⁽¹⁰⁾ WTO, panelrapport, WT/DS312/R af 28. oktober 2005.

⁽¹¹⁾ WTO, panelrapport, WT/DS312/R af 28. oktober 2005, afsnit 7.162.

⁽¹²⁾ WTO, panelrapport, WT/DS397AB/R af 15. juli 2011, afsnit 376. Den samme formulering gentages nu i antidumpinggrundforordningens artikel 9, stk. 5, andet afsnit.

⁽¹³⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1238/2013 af 2. december 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT L 325 af 5.12.2013, s. 1).

- (38) Som beskrevet i betragtning 33 viste undersøgelsen, at de tre virksomheder gennem deres fælles aktionærer i væsentlig grad er i stand til at påvirke hinandens forretningsmæssige beslutninger. Det fremgik af sagsakterne, at virksomhederne er i færd med at konsolidere og koordinere glasfiberaktiviteterne. Der blev ikke fremlagt nye oplysninger eller beviser, som kunne afkræfte disse konklusioner. Taishan har faktisk ikke anfægtet, at virksomhedens hovedaktionær har planer om at konsolidere glasfiberaktiviteten. Disse planer er i klar modstrid med enhvert tilsagn om at mindske de handelsmæssige forbindelser mellem Taishan og Hengshi/Jushi. Desuden og uden at tage stilling til, om Kommissionen ville kunne acceptere et sådant tilsagn, er virksomheden tydeligvis ikke i stand til at indgå nogen form for tilsagn uden godkendelse fra de endelige ejere. Taishans påstand og anmodning om tilsagn blev derfor afvist.

1.5. Individuel undersøgelse

- (39) Syv af de kinesiske eksporterende producenter, der besvarede stikprøveskemaet, meddelte Kommissionen, at de agtede at anmode om en individuel undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 17, stk. 3. Kommissionen gjorde spørgeskemaet tilgængeligt online på dagen for indledningen af undersøgelsen. Kommissionen underrettede desuden de eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, om, at de var forpligtet til at afgive en spørgeskemabesvarelse, hvis de ønskede at blive undersøgt individuelt. Ingen af virksomhederne besvarede imidlertid spørgeskemaet.

1.6. Spørgeskemabesvarelser og kontrolbesøg

- (40) Kommissionen sendte et spørgeskema vedrørende forekomsten af væsentlige fordrejninger i Kina, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), til Folkerepublikken Kinas regering («GOC»). Spørgeskemaerne til EU-producenterne, importørerne, brugerne og de eksporterende producenter i Kina og Egypten blev gjort tilgængelige online⁽¹⁴⁾ på dagen for indledningen af undersøgelsen.
- (41) Kommissionen modtog spørgeskemabesvarelser fra de fire stikprøveudtagne EU-producenter, fem brugere, en ikke-forretningsmæssigt forbundet importør, samtlige stikprøveudtagne eksporterende producenter i Kina og to eksporterende producenter i Egypten, som tilhørte den samme gruppe (CNBM). GOC besvarede ikke spørgeskemaet vedrørende forekomsten af væsentlige fordrejninger i Kina.
- (42) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at kunne træffe afgørelse om dumping, deraf følgende skade og Unionens interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg i henhold til grundforordningens artikel 16 hos følgende parter:

EU-producenter

- European Owens Corning Fiberglas, Sprl, Belgien («OC»)
- Chomarat Textiles Industries S.A.S., Frankrig, («Chomarat»)
- Saertex GmbH & Co. KG, Tyskland, («Saertex»)
- Ahlstrom-Munksjö Glassfibre Oy, Finland, («Ahlstrom»)

Eksporterende producenter i Kina

- China National Building Materials Group («CNBM-gruppen»)
- Jushi Group Co. Ltd, Tongxiang

⁽¹⁴⁾ Findes på http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2385.

— Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd, Tongxiang

— Taishan Fiberglass Inc., Taian

— Yuntianhua Group (»Yuntianhua-gruppen«)

— PGTEX China Co. Ltd, Changzhou

— Chongqing Tenways Material Corp., Chongqing

Eksporterende producenter i Egypten

— Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E, Suez

— Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E., Suez

Forhandlere, der er forretningsmæssigt forbundet med de kinesiske og egyptiske eksporterende producenter i Hongkong

— Huajin Capital Limited;

— Jushi Group (HK) Sinosia Composite Materials Co., Ltd.

Forhandlere, der er forretningsmæssigt forbundet med de kinesiske og egyptiske eksporterende producenter i Kina

— Jushi Group Hong Kong Co. Limited, Tongxiang

Forhandlere/importører, der er forretningsmæssigt forbundet med eksporterende producenter i Unionen

— Jushi France SAS, St. Priest, Frankrig

— Jushi Italia SRL, Milano, Italien

— Jushi Spain, Madrid, S.A., Spanien

Brugere

— Siemens Gamesa Renewable Energy GmbH&Co KG, Danmark (»SGRE«)

— Vestas Wind Systems A/S, Danmark (»Vestas«).

1.7. Manglende samarbejdsvilje

- (43) To stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenter (Jushi og Hengshi), som er en del af CNBM-gruppen, undlod at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen. Derfor besluttede Kommissionen at basere undersøgelsesresultaterne på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18, stk. 1, som nærmere forklaret i afsnit 3.1. Desuden accepterede Kommissionen oplysninger fra en forretningsmæssigt forbundet handelsvirksomhed i CNBM-gruppen (CNBM International Corporation (»CNBM International«)), som delvist leverede de fornødne oplysninger på et sent tidspunkt, jf. grundforordningens artikel 18, stk. 3 (jf. betragtning 85-87).

1.8. Anmodning om fortrolig behandling i henhold til grundforordningens artikel 19

- (44) De eksporterende producenter Jushi og Hengshi anmodede om fortrolig behandling af et af deres indlæg. Trods flere anmodninger herom kunne virksomhederne ikke begrunde, hvorfor de specifikke oplysninger skulle behandles fortroligt. Det skal navnlig bemærkes, at næsten enslydende oplysninger allerede var blevet fremlagt af en anden interesseret part på et ikke-fortroligt grundlag og var tilgængelige for andre interesserede parter i det ikke-fortrolige dossier. Anmodningen om fortrolig behandling kunne derfor ikke imødekommes. Da virksomhederne stadig ikke var villige til at fremsende oplysningerne på et ikke-fortroligt grundlag, besluttede Kommissionen ikke at fremlægge disse bemærkninger i denne forordning.
- (45) Under alle omstændigheder er Jushi's og Hengshi's argumenter fuldt behandlet i denne forordning, eftersom den anden interesseret part afgav næsten enslydende bemærkninger/oplysninger på et ikke-fortroligt grundlag.

1.9. Undersøelsesperioden og den betragtede periode

- (46) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra den 1. januar 2018 til den 31. december 2018 (»undersøelsesperioden«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2015 frem til udgangen af undersøelsesperioden (»den betragtede periode«).
- (47) Den nuværende antidumping- og antisubsidieundersøgelse, der er nævnt i betragtning 3, har samme undersøelsesperiode og samme betragtede periode.

1.10. Ingen indførelse af midlertidige foranstaltninger og efterfølgende sagsforløb

- (48) I løbet af undersøgelsen blev det klart, at nogle økonomiske aktører måske ikke har givet sig til kende på en fejlagtig forståelse af definitionen af den undersøgte vare. Derfor præciserede Kommissionen den 18. september 2019 ordlyden af varedækningen i indledningsmeddelelsen ved at offentliggøre en ny meddelelse (»meddelelsen om præcisering«)⁽¹⁵⁾. I meddelelsen om præcisering fik parterne også mulighed for at give sig til kende inden for en fastsat frist og for at anmode om et spørgeskema, hvis de ønskede det. Ingen af de interesserede parter fremsatte bemærkninger til meddelelsen om præcisering eller anmodede om et spørgeskema.
- (49) Da der var udsigt til, at nye parter ville give sig til kende, og for efterfølgende at overholde deres proceduremæssige rettigheder fuldt ud besluttede Kommissionen at fortsætte undersøgelsen uden at indføre midlertidige foranstaltninger.
- (50) Den 26. september 2019 meddelte Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 19a, stk. 2, de interesserede parter, at den ikke agtede at indføre midlertidige foranstaltninger og agtede at fortsætte undersøgelsen.
- (51) Efter offentliggørelsen af meddelelsen om præcisering og i den efterfølgende undersøgelse blev det bekræftet, at ingen økonomiske aktører havde undladt at give sig til kende på grund af en eventuel fejlagtig forståelse af definitionen af den pågældende vare i indledningsmeddelelsen.

⁽¹⁵⁾ Meddelelse om præcisering af meddelelserne om indledning af en antidumpingprocedure og en antisubsidieprocedure vedrørende importen af visse vævede og/eller stingfæstnede stoffer af glasfiber med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Egypten (EUT C 314 af 18.9.2019, s. 6.)

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Den pågældende vare

- (52) Den pågældende vare ⁽¹⁶⁾ er stoffer af vævede og/eller stingfæstnede endeløse glasfiberrovings og/eller garn med eller uden andre elementer, undtagen varer, som er imprægnerede eller præimprægnerede (prepregs) og undtagen open mesh-stoffer med en cellestørrelse på over 1,8 mm i både længde og bredde, der vejer mere end 35 g/m² («GFF») med oprindelse i Kina og Egypten, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 og ex 7019 90 00 (Taric-kode 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 og 7019 90 00 80) («den pågældende vare»).
- (53) GFF anvendes til en lang række formål, f.eks. til fremstilling af vindmøllevinger, produktion af udstyr til skibe, lastbiler og sportsudstyr samt til rørfornyelse.
- (54) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede CCCLA, at varedækningen var uklar, og at det burde præciseres, om varer henhørende under KN-kode 7019 59 00 og 7019 90 00 var omfattet af undersøgelsen.
- (55) Kommissionen minder om, at den undersøgte vare, som anført i indledningsmeddelelsen, er defineret ved varedefinitionen og ikke af KN- eller Taric-koder (som kun angives til orientering). Kommissionen definerede klart den pågældende vare i indledningsmeddelelsen. Dette blev bekræftet af, at ingen af de interesserede parter gav sig til kende, efter at Kommissionen havde offentliggjort meddelelsen om præcisering af varedækningen, jf. betragtning 48. Påstanden om, at varedækningen var uklar, blev derfor afvist.

2.2. Samme vare

- (56) Undersøgelsen viste, at følgende varer har samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og samme grundlæggende anvendelsesformål:
- den pågældende vare
  - den vare, der fremstilles og sælges på de pågældende landes hjemmemarkeder
  - den vare, der fremstilles og sælges på hjemmemarkedet i Tyrkiet, som fungerede som repræsentativt land, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, og
  - den vare, der fremstilles og sælges i Unionen af EU-erhvervsgruppen.
- (57) Kommissionen besluttede derfor, at disse varer er samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

2.3. Påstande vedrørende varedækningen

- (58) En eksporterende producent og Den Arabiske Republik Egyptens Handelsministerium hævdede, at forskårne GFF-sæt ikke burde være omfattet af undersøgelsen. Parten fremførte, at der ville være tale om forskårne GFF-sæt i et efterfølgende produktionsled, som krævede yderligere produktionstrin, og at der var forskelle med hensyn til fysiske egenskaber, da GFF-sæt er meget mindre. GFF-sæt præsenterer sig i forskellige former og emballager, der består af flere mindre stykker stof, der er quiltet sammen. Det blev endvidere fremført, at der ikke ville være nogen risiko for omgåelse ved at udelukke GFF-sæt, da forskæringsprocessen ville være uigenkaldelig, og at varen ikke er indbydes udskiftelig med GFF, der ikke er forskåret.

⁽¹⁶⁾ Tydeliggjort i meddelelsen om præcisering.

- (59) Klageren hævdede, at forskårne GFF-sæt og ikke-forskårne GFF-sæt har de samme grundlæggende egenskaber og anvendelsesformål. Da GFF er et forstærkningsmateriale, skal det skæres i form, så det passer til formen af den vare, der skal forstærkes, men dette ændrer ikke de grundlæggende egenskaber som sådan. Forskæringsprocessen kan udføres af GFF-producenten, en uafhængig industriel forskæringsvirksomhed eller kunden selv. Det er en meget enkel og billig operation. Klageren hævdede endvidere, at brugerne ikke opfatter forskåret GFF anderledes end andre typer GFF, da GFF generelt fremstilles ud fra brugerens specifikationer. Hvis forskæringsprocessen ændrede egenskaberne ved GFF, ville dette gøre varen uanvendelig for den specifikke kunde.
- (60) Det fremgik af undersøgelsen, at forskæring eller fremstilling af sæt ikke ændrer de grundlæggende fysiske, tekniske eller kemiske egenskaber ved GFF eller deres grundlæggende endelige anvendelsesformål. Kunderne til begge varetyper er stort set de samme, og begge typer sælges via de samme distributionskanaler.
- (61) Undersøgelsen bekræftede også, at til de fleste anvendelsesformål produceres GFF efter ordre i henhold til kundernes specifikationer. Forskårne GFF-sæt udgør blot en yderligere specifikation i kundeordren. Den anderledes emballage af forskårne GFF-sæt ændrer heller ikke ved varens egenskaber. Da GFF i stigende grad bestilles i form af forskårne GFF-sæt, og da der i stigende grad anvendes eksternt fremstilling af sæt, vil der være en høj risiko for omgåelse, hvis man udelader forskårne GFF-sæt fra undersøgelsen. Kommissionen konkluderede derfor, at det ikke ville være hensigtsmæssigt at udelukke forskårne GFF-sæt fra undersøgelsen.
- (62) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede CCCLA og den egyptiske regering, at forskårne GFF-sæt burde udelukkes fra varedækningen, da de er varer i et efterfølgende produktionsled, som krævede yderligere produktionstrin og med forskellige fysiske egenskaber, der har en mærkbar indvirkning på omkostninger og priser. Begge parter fremførte, at der heller ikke ville være nogen risiko for omgåelse, hvis forskårne GFF-sæt blev udelukket fra varedækningen i foranstaltningerne, navnlig på grund af de ekstra omkostninger, der var forbundet hermed, og det forhold, at skæreprocessen ville være uigenkaldelig.
- (63) Kommissionen kan ikke acceptere denne påstand. Som forklaret i betragtning 61 skaber forskæring og fremstilling af sæt ikke en vare i efterfølgende produktionsled, men er en yderligere specifikation i kundeordren. Påstanden blev derfor afvist.
- (64) En anden eksporterende producent fremførte, at glasfibergarn burde betragtes som udelukket fra undersøgelsen. Denne eksporterende producent fremførte, at glasfibergarn ikke var udtrykkeligt nævnt i spørgeskemaet, klagen eller i indledningsmeddelelsen, hvilket tyder på, at de ikke er omfattet af varedækningen. Den hævdede endvidere, at GFF fremstillet af garn ikke kunne klassificeres under varekontrolnumrenes egenskaber, at GFF fremstillet af garn importeres under andre KN-koder end dem, der er nævnt i klagen, og at glasfibergarn heller ikke er omfattet af foranstaltningerne mod glasfiberrovings i andre procedurer.
- (65) Klageren og en anden EU-producent (som ikke er part i klagen) påstod, at kun GFF fremstillet af ikke-snoet glasfibergarn (også kaldet glasfibergarn uden drej), bør være omfattet af undersøgelsen, hvorimod snoet garn kan udelukkes fra undersøgelsen. Klageren hævdede, at ikke-snoet glasfibergarn har samme egenskaber som glasfiberrovings og består af en række ikke-snoede filamenter eller strenge, og at de også anvendes til samme formål som rovings og typisk måler 13-24 mikrometer i diameter, og at de er af finhed på 300-4 800 tex.
- (66) For så vidt angår medtagelsen af GFF fremstillet af glasfibergarn, blev den undersøgte vare i indledningsmeddelelsen defineret som »stoffer af vævede og/eller stingfæstnede endeløse glasfiberrovings og/eller garn [...]«⁽¹⁷⁾. Undersøgelsen har vist, at ikke-snoet glasfibergarn har de samme grundlæggende egenskaber som glasfiberrovings og således består af et bundt bestående af ikke-snoede filamenter eller tråde, og de anvendes også til samme formål. Begge typer måler typisk 13-24 mikrometer i diameter og er af finhed på 300-4 800 tex. Det ville derfor ikke være hensigtsmæssigt at udelukke disse varetyper fra undersøgelsen.

⁽¹⁷⁾ Indledningsmeddelelsen som præciseret ved meddelelsen om præcisering.

- (67) Hvad angår GFF, der hovedsagelig er fremstillet af snoet glasfibergarn, bemærker Kommissionen, at denne vare, som har andre grundlæggende egenskaber og andre anvendelsesformål, f.eks. printkort, aldrig har været en del af den pågældende vare. Kommissionen har udtrykkeligt præciseret dette punkt i meddelelsen om præcisering.

3. DUMPING

KINA

3.1. Indledende bemærkninger

- (68) Som nævnt i betragtning 43 samarbejdede Jushi og Hengshi ikke i forbindelse med undersøgelsen. Kommissionen accepterede oplysninger fra en tredje forretningsmæssigt forbundet virksomhed, som på et sent tidspunkt stillede de nødvendige oplysninger til rådighed. De tre virksomheders situation og deres bemærkninger behandles i dette afsnit.
- (69) Jushi, en vertikalt integreret eksporterende producent, fremlagde ikke væsentlige oplysninger om virksomhedens fremstillingsproces i besvarelsen af spørgeskemaet og den efterfølgende mangelskrivelse. De manglende oplysninger var afgørende for fastsættelsen af virksomhedens normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, som bør afspejle fremstillingsprocessen for en vertikalt integreret virksomhed. Kommissionen krævede oplysninger om produktionsomkostningerne pr. varekontrolnummer. Dette omfattede mængden og værdien af alle produktionsfaktorer, som Jushi anvendte til fremstilling af GFF opdelt efter varekontrolnummer. Imidlertid nægtede Jushi at fremlægge de ønskede oplysninger for visse produktionsfaktorer såsom oplysninger om den appreturblanding, der anvendes til fremstilling af glasfiberrovings (GFR), som er de vigtigste råmaterialer til fremstilling af GFF, opdelt efter varekontrolnummer. Trods flere anmodninger fra Kommissionen om disse oplysninger samt en uddybning af, hvorfor oplysningerne var nødvendige, nægtede Jushi at fremlægge oplysningerne. Som følge heraf meddelte Kommissionen Jushi, at den havde til hensigt at anvende de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 18 i forbindelse med fastsættelsen af den normale værdi.
- (70) Desuden blev virksomheden underrettet om, at da den havde afvist at samarbejde, ville der ikke kunne accepteres nogen oplysninger om den normale værdi under kontrolbesøget. Analysen af disse oplysninger forud for kontrolbesøget var afgørende for at sikre en effektiv og relevant kontrol på stedet, for så vidt angår fastsættelsen af den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a. I betragtning af de lovbestemte frister, der gælder for undersøgelsen, og de rigelige frister og muligheder, som blev indrømmet den eksporterende producent til at fremlægge de nødvendige oplysninger, var Kommissionen desuden ikke længere i stand til at acceptere nye oplysninger om den normale værdi.
- (71) Jushi fremførte, at Kommissionen fortsat kunne nå frem til en rimelig konklusion ved at betragte virksomheden som en ikke-vertikalt integreret producent, dvs. ved at fastsætte virksomhedens produktionsfaktorer og -omkostninger på grundlag af GFR, der er den vigtigste råvare til fremstilling af GFF. Den fremførte, at de relevante oplysninger blev indsendt inden for de fastsatte frister og kunne kontrolleres. Den eksporterende producent hævdede, at den havde handlet efter bedste evne ved at give Kommissionen alle de oplysninger, den ikke anså for at være forretningshemmeligheder. Den eksporterende producent hævdede, at den ikke kunne fremlægge sine produktionsomkostninger for GFR, navnlig for så vidt angår appreturblandingen, som var en blanding af flere kemikalier, der er specifikke for virksomheden og dermed en forretningshemmelighed.
- (72) De manglende oplysninger (nærmere oplysninger om appreturblandingen pr. varekontrolnummer for produktionsomkostninger ved GFR) var imidlertid afgørende for at fastsætte den normale værdi i tilfælde af anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, da den bør afspejle den eksporterende producents fremstillingsproces. Desuden påviste den eksporterende producent ikke, hvordan Kommissionen kunne nå frem til en rimelig konklusion på trods af, at virksomheden ikke havde fremlagt de nødvendige oplysninger vedrørende de samlede produktionsomkostninger.
- (73) Kommissionen præciserede også, at alle fortrolige forretningsoplysninger i en antidumpingprocedure behandles strengt fortroligt i henhold til grundforordningens artikel 19, og at ingen af de øvrige interesserede parter ville få adgang til sådanne oplysninger.
- (74) Kommissionen afviste derfor den eksporterende producents argumenter og besluttede at basere undersøgelsesresultaterne på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18, stk. 1.

- (75) Under kontrolbesøget fremlagde Hengshi, en anden ikke-integreret virksomhed i CNBM-gruppen, urigtige og vildledende oplysninger og lagde alvorlige hindringer i vejen for kontrolprocessen ved at tilbageholde vigtige oplysninger og forsinke kontrolprocessen unødvendigt og gentagne gange. De fremlagte oplysninger vedrørende varekontrolnumre, de fordelingsnøgler, der blev anvendt til at beregne forbruget af elektricitet, arbejdskraft og faste omkostninger i produktionsomkostningerne pr. varekontrolnummer, råbalancen for 2018 og aktionærstrukturen, blev anset for at være upålidelige og kunne ikke anvendes til at fastsætte den pågældende eksporterende producents dumpingmargen.
- (76) Kommissionen underrettede derfor den pågældende virksomhed om, at den havde til hensigt at anvende de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18, stk. 1, for så vidt angår beregningen af den normale værdi, hvis det skulle fremgå af undersøgelsen, at grundforordningens artikel 2, stk. 6a, bør finde anvendelse. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 18, stk. 4, blev den interesserede part underrettet om grundene til, at der blev set bort fra de afgivne oplysninger, og fik lejlighed til at afgive yderligere forklaringer.
- (77) Hengshi fremsatte bemærkninger til Kommissionens hensigt om at basere undersøgelsesresultaterne på de foreliggende faktiske oplysninger i overensstemmelse med grundforordningens artikel 18 og anmodede om en høring med høringskonsulenten i handelsprocedurer, der fandt sted den 28. oktober 2019. Virksomheden hævdede, at den ikke bevidst forsinkede eller stoppede undersøgelsen, og at den havde handlet efter bedste evne. Virksomheden hævdede navnlig, at de fremlagte oplysninger ikke var urigtige eller vildledende, og at den under kontrolbesøget fremlagde en næsten fuldstændig korrekt version af tabellen over varekontrolnumre (PCN-tabel). Den fremlagde en fuldstændig korrekt PCN-tabel i den sideløbende igangværende antisubsidieundersøgelse, som blev kontrolleret i forbindelse med den pågældende antisubsidieundersøgelse, og fremførte, at den burde anvendes i denne procedure som foreliggende faktiske oplysninger. Desuden hævdede virksomheden, at de fremlagte fordelingsnøgler for produktionsomkostningerne pr. varekontrolnummer var koefficienter, der traditionelt blev anvendt til regnskabsmæssige og omkostningsregnskabsmæssige formål og anvendt af virksomheden på daglig basis. Virksomheden insisterede på, at disse fordelingsnøgler objektivt afspejlede de faktiske produktionsomkostninger. Hvad angår råbalancen for 2018, forklarede virksomheden, at da den fremlagde dokumentationen under kontrolbesøget, var den ikke klar over, at disse justeringer ikke fremgik af nævnte dokumenter, hvilket skyldtes tekniske begrænsninger i virksomhedens system. Virksomheden forklarede, at dette skyldtes overgangen til et nyt regnskabssystem pr. 1. januar 2019, hvilket ikke tidligere var blevet meddelt Kommissionen. Virksomheden anfægtede, at den manglende fremlæggelse af dette nye system unødigt havde forsinket kontrollen. Den eksporterende producent hævdede endvidere, at den fejlagtige indberetning af den procentvise andel vedrørende en af aktionærerne skyldtes en trykfejl, der blev korrigeret under kontrolbesøget. En sådan fejl bør derfor ikke betragtes som »vildledende« oplysninger, der giver anledning til anvendelse af grundforordningens artikel 18. Endelig anfægtede den eksporterende producent, at den ved flere lejligheder lagde hindringer i vejen for kontrolprocessen, navnlig ved ikke at have fremlagt i) forklaringer vedrørende et bestemt (fortroligt) dokument i virksomhedens spørgeskema og ii) reviderede arbejdspapirer.
- (78) For det første var det varekontrolnummer, som Hengshi indgav i forbindelse med denne undersøgelse, ukorrekt på trods af de mange muligheder, som den eksporterende producent havde fået til at revidere varekontrolnumrene under det seks dage lange kontrolbesøg. På grundlag af de fremlagte oplysninger var Kommissionen ikke i stand til at fastsætte pålidelige gennemsnitlige salgspriser pr. varekontrolnummer, og der måtte derfor ses bort fra de fremlagte oplysninger.
- (79) For det andet viste undersøgelsen, at den fordelingsnøgle, som den eksporterende producent havde anvendt, ikke korrekt afspejlede mængden af elektricitet, arbejdskraft og generalomkostninger pr. varekontrolnummer. Dette skyldtes, at virksomheden ved fastsættelsen af fordelingsnøglerne ikke tog hensyn til produktionsudstyrets inaktivitetstid. Dette førte til en overfordeling af den mængde elektricitet og generalomkostninger, der forbruges i fremstillingsprocessen for varer fremstillet i små mængder, og underfordeling af de samme input for varer, der fremstilles i store mængder. De fordelingsnøgler, der anvendes af den eksporterende producent, førte også til en tilfældig fordeling af antallet af arbejdstimer pr. varekontrolnummer. Den eksporterende producent anerkendte denne fejl i sit brev til Kommissionens tjenestegrene den 22. juli 2019. Under kontrolbesøget fremhævede undersøgelsesteamet desuden gentagne gange de inkonsekvente resultater, der fremkom ved anvendelsen af de fordelingsnøgler, som virksomheden havde foreslået, men virksomheden afslog at undersøge det nærmere. Selv om den eksporterende producent tidligere anvendte disse fordelingsnøgler, afspejler de ikke korrekt mængden af elektricitet, arbejdskraft og generalomkostninger pr. varekontrolnummer. På dette grundlag fandt Kommissionen, at de anvendte nøgler ikke på pålidelig vis fastlagde virksomhedens produktionsomkostninger pr. varekontrolnummer. Som følge heraf måtte der ses bort fra disse oplysninger.

- (80) For det tredje er Kommissionen ikke enig i, at denne eksporterende producent ikke har lagt hindringer i vejen for kontrolprocessen ved ikke at oplyse om eksistensen af det nye regnskabssystem. Vurderingen af dette nye systems indvirkning på virksomhedens oplysninger var mere tidskrævende end nødvendigt. Det er også overraskende, at virksomhedens økonomichef, som var til stede under kontrolbesøget, ikke straks fremlagde disse oplysninger for undersøgelsesteamet. Hvis dette ikke var blevet holdt skjult for undersøgelsesteamet, ville det ikke have været nødvendigt at undersøge, om det nye system havde en indvirkning på de indberettede data for 2018. Den ekstra tid kunne have været anvendt til at kontrollere mere væsentlige dele af spørgeskemaet. Kommissionen bemærker, at selv om teamet udvidede kontrolbesøget med en ekstra dag, var det stadig ikke i stand til på tilfredsstillende vis at afslutte kontrollen af de data, som virksomheden havde fremlagt, inden for den (ekstra) tid, der var til rådighed.
- (81) For det fjerde havde den fejlagtige indberetning vedrørende aktionæren en betydelig indvirkning og var afgørende for, om denne eksporterende producent var forretningsmæssigt forbundet med en anden eksporterende producent (og dermed en del af samme virksomhedsgruppe, der blev pålagt én enkelt antidumpingtold). Denne fejl blev derfor anset for at være alvorlig og vildledende, uanset om de ukorrekte oplysninger blev givet med forsæt eller ej.
- (82) Endelig fastholder Kommissionen, at virksomheden ved flere lejligheder lagde hindringer i vejen for kontrolprocessen. Med hensyn til de manglende forklaringer vedrørende det fortrolige dokument, der blev fremlagt i forbindelse med besvarelsen af spørgeskemaet, bemærker Kommissionen, at virksomheden under kontrolbesøget forholdt teamet afgørende oplysninger og først fremlagde dem efter lang tid, hvilket også fremgår af rapporten om kontrolbesøget, som blev forelagt virksomheden⁽¹⁸⁾. Under kontrolbesøget forlangte Kommissionen desuden oplysninger for at kunne undersøge, om varekontrolnummerstrukturen for den pågældende vare var korrekt. Hengshi fremlagde dog først oplysninger om varekontrolnummerstrukturen, efter at varekontrolnummeret var blevet fundet ukorrekt. Desuden tilbageholdt virksomheden under kontrolbesøget et revideret dokument vedrørende varekontrolnumre, indtil undersøgelsesteamet opdagede yderligere fejl i det fremlagte dokument. På det tidspunkt havde undersøgelsesteamet allerede brugt betydelig tid på at kontrollere varekontrolnumrene og havde givet virksomheden mulighed for at fremlægge arbejdsdokumenter og genoptage kontrollen af varekontrolnumrene. Denne adfærd lagde i høj grad hindringer for undersøgelsen, idet den forhindrede Kommissionens tjenestemænd i at afslutte kontrollen af de fremlagte varekontrolnumre. Kommissionen kan således ikke være enig i, at virksomheden ikke har lagt alvorlige hindringer i vejen for kontrolprocessen.
- (83) På baggrund af de betydelige mangler ved oplysningerne fra denne eksporterende producent, jf. ovenfor, besluttede Kommissionen at se bort fra disse oplysninger (alle varekontrolnumre og produktionsomkostninger pr. varekontrolnummer) og baserede sine konklusioner på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18, stk. 1⁽¹⁹⁾.
- (84) Da de bemærkninger, som virksomheden fremsatte i sine indlæg og i høringen med høringskonsulenten, ikke ændrede ved de faktiske oplysninger og konklusioner, bekræftede Kommissionen anvendelsen af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18, stk. 1, for så vidt angår denne eksporterende producent i forbindelse med eksportprisen og den normale værdi.
- (85) Endelig har CNBM International, som er en forretningsmæssigt forbundet forhandler i CNBM-gruppen, ikke fremlagt en besvarelse af spørgeskemaets bilag I. Undersøgelsen viste imidlertid, at de nødvendige oplysninger om salget af GFF manglede, og Kommissionen anmodede CNBM International om at indberette dette salg og forklare, hvorfor oplysningerne ikke var blevet indberettet før.
- (86) CNBM International fremlagde de ønskede salgsoplysninger og hævdede, at virksomheden først fik kendskab til dette salg, da den udarbejdede svaret på Kommissionens mangelskrivelse i den sideløbende antisubsidiundersøgelse, der er nævnt i betragtning 3.
- (87) De oplysninger, der blev fremlagt på et så sent tidspunkt, kunne imidlertid kun delvist kontrolleres. I betragtning af den lille mængde, der var tale om, besluttede Kommissionen undtagelsesvist at acceptere oplysningerne vedrørende disse salgstransaktioner og anvende de foreliggende faktiske oplysninger for visse af den forretningsmæssigt forbundne forhandlers oplysninger, nemlig salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger, jf. grundforordningens artikel 18, stk. 3.

⁽¹⁸⁾ Intern version af virksomhedens rapport indsendt den 4. oktober 2019.

⁽¹⁹⁾ Se afsnit 3.1.

3.2. Procedure for fastsættelse af den normale værdi for eksporterende producenter i Kina i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a

- (88) Eftersom der ved indledningen af undersøgelsen var tilstrækkelige beviser, som pegede på, at der forelå væsentlige fordrejninger på hjemmemarkedet i Kina, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), fandt Kommissionen det hensigtsmæssigt at indlede undersøgelsen vedrørende Kina i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a.
- (89) For at indsamle de nødvendige data med henblik på en mulig anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, opfordrede Kommissionen derfor i indledningsmeddelelsen alle eksporterende producenter i Kina til at fremlægge de oplysninger, der blev anmodet om i bilag III til indledningsmeddelelsen, for så vidt angår de input, der blev anvendt til fremstilling af GFF. Ni eksporterende producenter i Kina, der tegnede sig for hele eksporten af GFF til Unionen i undersøgelsesperioden, indsendte de relevante oplysninger.
- (90) For at indhente de oplysninger, som Kommissionen anså for nødvendige til sin undersøgelse af de påståede væsentlige fordrejninger på hjemmemarkedet i Kina, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), fremsendte den også et spørgeskema til GOC. Der blev ikke modtaget noget svar fra GOC. Kommissionen underrettede efterfølgende GOC om, at den ville anvende de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18, til at fastslå, om der forekommer væsentlige fordrejninger i Kina. GOC reagerede ikke på denne henvendelse.
- (91) I indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen også alle interesserede parter til at tilkendegive deres synspunkter, indgive oplysninger og fremlægge supplerende dokumentation om hensigtsmæssigheden af anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, for så vidt angår Kina, senest 37 dage efter datoen for offentliggørelsen af nævnte meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*. Hengshi, Jushi og CCCLA fremsatte bemærkninger til forekomsten af væsentlige fordrejninger i Kina, som behandles i betragtning 106 og 107.
- (92) I indledningsmeddelelsen anførte Kommissionen også, at den på grundlag af den foreliggende dokumentation kunne blive nødt til at vælge et passende repræsentativt land i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), med henblik på at fastsætte den normale værdi for eksporterende producenter i Kina på grundlag af ikke-fordrejede priser eller referenceværdier.
- (93) Den 27. marts 2019 stillede Kommissionen det første notat til sagen (»notatet fra marts 2019«) til rådighed for interesserede parter, hvori den opfordrede interesserede parter til at give deres mening til kende angående de relevante kilder, som Kommissionen kan anvende til at fastsætte den normale værdi for eksporterende producenter i Kina i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra e), andet led. I dette notat opstillede Kommissionen en liste over alle produktionsfaktorer, såsom de materialer, energi, arbejdskraft og affald, som de eksporterende producenter anvendte i produktionen af den pågældende vare. Ud fra de kriterier, der ligger til grund for valget af ikke-fordrejede priser eller referenceværdier, identificerede Kommissionen desuden en række mulige repræsentative lande, nemlig Brasilien, Mexico, Den Russiske Føderation og Tyrkiet.
- (94) Kommissionen gav alle interesserede parter lejlighed til at fremsætte bemærkninger. Kommissionen modtog bemærkninger fra Taishan, Jushi, Hengshi og klageren. GOC fremsatte ingen bemærkninger.
- (95) Kommissionen behandlede de bemærkninger, som den modtog om notatet fra marts 2019, i et andet notat af 4. september 2019 om kilderne til fastsættelse af den normale værdi (»notat fra september 2019«). Kommissionen fremlagde også en ajourført liste over produktionsfaktorer og konkluderede, at Tyrkiet på det tidspunkt blev betragtet som et repræsentativt land i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), første led. Kommissionen opstillede også listen over de koder, som Tyrkiet har anvendt, og fremlagde de relevante tyrkiske toldstatistikker i det ikke-fortrolige dossier. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger. Kommissionen modtog bemærkninger fra to kinesiske eksporterende producenter, der var en del af CNBM-gruppen. Disse bemærkninger behandles i betragtning 106, 177 og 207-211 i denne forordning.

3.3. Normal værdi for de samarbejdsvillige eksporterende producenter

- (96) »Den normale værdi fastsættes normalt på grundlag af de priser, der er betalt eller skal betales i normal handel af uafhængige kunder i eksportlandet«, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1.
- (97) Men »(s)åfremt det (...) fastslås, at det ikke er hensigtsmæssigt at anvende priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet i dette land på grund af, at der foreligger væsentlige fordrejninger i den i litra b) anvendte betydning, beregnes den normale værdi på grundlag af produktions- og salgsomkostninger, der afspejler ikke-fordrejede priser eller referenceværdier« og »skal indbefatte et ikke-fordrejet og rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste«, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a). Som nærmere forklaret nedenfor konkluderede Kommissionen i denne undersøgelse, at grundforordningens artikel 2, stk. 6a, på grundlag af den foreliggende dokumentation og i lyset af GOC's manglende samarbejdsvilje fandt anvendelse.

3.3.1. Forekomsten af væsentlige fordrejninger

3.3.1.1. Indledning

- (98) Grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), fastslår, »at væsentlige fordrejninger er de fordrejninger, der finder sted, når indberettede priser eller omkostningerne, herunder omkostninger til råmaterialer og energi, ikke udspringer af frie markeds kræfter, fordi de er påvirket af væsentlig statslig indgriben. Ved vurderingen af, hvorvidt der foreligger væsentlige fordrejninger, skal der bl.a. tages hensyn til mulig påvirkning fra et eller flere af følgende forhold:

— *at det pågældende marked i vid udstrækning dækkes af virksomheder, der drives under ejerskab, kontrol, politisk tilsyn eller politisk vejledning fra eksportlandets myndigheders side*

— *statslig tilstedeværelse i virksomheder, som muliggør statslig indgriben med hensyn til priser eller omkostninger*

— *politiske tiltag eller foranstaltninger, der særbehandler til fordel for leverandører på hjemmemarkedet eller på anden måde påvirker de frie markeds kræfter*

— *manglende eller diskriminerende anvendelse af eller utilstrækkelig håndhævelse af konkurs-, selskabs- eller formueret*

— *at lønomkostninger skævvrides*

— *adgang til finansiering fra institutioner, der gennemfører offentlige politiske målsætninger eller på anden måde ikke handler uafhængigt af staten«.*

- (99) I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), skal der ved vurderingen af, hvorvidt der foreligger væsentlige fordrejninger i henhold til artikel 2, stk. 6a, litra a), bl.a. tages hensyn til den ikke-udtømmende liste over elementer. I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), skal der ved vurderingen af, hvorvidt der foreligger væsentlige fordrejninger, tages hensyn til mulig påvirkning fra et eller flere af disse forhold på priserne på og omkostningerne ved den pågældende vare i eksportlandet. Da denne liste ikke er kumulativ, er det dog ikke alle elementer, der skal tages hensyn til for at fastslå, om der foreligger væsentlige fordrejninger. Desuden kan de samme faktiske omstændigheder anvendes til at påvise forekomsten af et eller flere forhold fra listen. Enhver konklusion om væsentlige fordrejninger som omhandlet i artikel 2, stk. 6a, litra a), skal dog træffes på grundlag af alle de foreliggende beviser. Den samlede vurdering af forekomsten af fordrejninger kan også tage hensyn til den generelle baggrund og situation i eksportlandet, navnlig hvis de grundlæggende forhold i eksportlandets økonomiske og administrative struktur giver regeringen betydelige beføjelser til at gribe ind i økonomien på en sådan måde, at priser og omkostninger ikke er et resultat af markeds kræfternes frie udvikling.

- (100) Grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra c), fastslår, at »[h]vis Kommissionen har velunderbyggede indici for, at der evt. er væsentlige forbrejninger, som omhandlet i litra b), i et bestemt land eller en bestemt sektor i det pågældende land, og hvis det er relevant for den effektive anvendelse af denne forordning, udarbejder, offentliggør og ajourfører Kommissionen regelmæssigt en rapport, der beskriver de markedsvilkår, der er omhandlet i litra b), i det pågældende land eller den pågældende sektor«.
- (101) I henhold til denne bestemmelse har Kommissionen udsendt en landerapport om Kina (»rapporten«) ⁽²⁰⁾, der viser, at der er tale om væsentlig statslig indgriben på mange niveauer i økonomien, herunder specifikke forbrejninger af mange vigtige produktionsfaktorer (f.eks. jord, energi, kapital, råmaterialer og arbejdskraft) samt af specifikke sektorer (f.eks. stål og kemikalier). Rapporten blev føjet til sagsakterne i den indledende fase. Interesserede parter blev opfordret til at tilbagevise, kommentere eller supplere den dokumentation, der var indeholdt i sagsakterne på indledningsstadiet. Klagen indeholdt også en del relevant dokumentation, der supplerede rapporten.
- (102) Klagen indeholdt navnlig oplysninger om, at den kinesiske GFF- og GFR-industri modtager kraftig støtte fra GOC. Ifølge klageren fremhævede Kinas 12. femårsplan betydningen af industrien for nye materialer, der omfatter GFF, som en »strategisk vækstindustri«, og det fremgår, at den bør udvikles til en »bærende industri« gennem omfattende politisk støtte og vejledning. Desuden har den 13. femårsplan til formål at udvikle industrier for nye materialer ved at styrke forskning og udvikling og fremme fremstillingsindustriens innovationskapacitet ⁽²¹⁾.
- (103) Derudover fremgår det af klagen, at industrien for nye materialer også er en tilskyndet industri i henhold til initiativet »Made in China 2025« og dermed er berettiget til at modtage betydelig statsstøtte. Klagen indeholder en liste over de midler, der er oprettet til støtte for initiativet »Made in China 2025« og dermed indirekte til GFF-industrien ⁽²²⁾.
- (104) Sluttelig bemærkes det i klagen, at den 13. femårsplan for byggematerialeindustrien opfordrer til en optimering af industristrukturen, bl.a. ved at udvide de nye industrier, såsom glasbaserede materialer, industriel keramik, intraokulære linser, højtydende fibre og kompositmaterialer, samt grafen og modificerede materialer. Dette skal opnås gennem statslig finansiering, beskatning, finans-, pris-, energi- og miljøbeskyttelsespolitikker og støtte til kapital til deltagelse i fusioner, opkøb og omstrukturering af byggematerialevirksomheder ved hjælp af forskellige midler, herunder udlån ⁽²³⁾.
- (105) Som anført i betragtning 41 fremsatte GOC ikke bemærkninger eller fremlagde dokumentation, der støttede eller tilbageviste den eksisterende dokumentation i sagsakterne, herunder rapporten og den yderligere dokumentation fra klageren, om forekomsten af væsentlige forbrejninger og/eller om det hensigtsmæssige i anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, i den foreliggende sag.
- (106) Der blev modtaget bemærkninger vedrørende forbrejninger fra Hengshi, Jushi og CCCLA, der hævdede, at Unionen i henhold til WTO's bestemmelser er forpligtet til at fastsætte omkostninger med henblik på beregningen af den normale værdi for at afspejle de forhold, der gør sig gældende i Kina i overensstemmelse med artikel 2 i antidumpingaftalen, og som er henvist til i WTO-appelorganets rapport DS 473 EU — biodiesel (Argentina).

⁽²⁰⁾ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om »Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the Purposes of Trade Defence Investigations« af 20. december 2017 (SWD (2017) 483 final/2).

⁽²¹⁾ Se den 13. femårsplan, s. 23 og 24.

⁽²²⁾ Jf. US-China Economic and Security Review Commission: The 13th Five-Year Plan, s. 12.

⁽²³⁾ Jf. den 13. femårsplan for byggematerialeindustrien.

- (107) I forbindelse med denne undersøgelse konkluderede Kommissionen i betragtning 161, at det er hensigtsmæssigt at anvende grundforordningens artikel 2, stk. 6a. Kommissionen finder således, at artikel 2, stk. 6a, finder anvendelse. Desuden mener Kommissionen, at denne bestemmelse er i overensstemmelse med Den Europæiske Unions WTO-forpligtelser. Det er Kommissionens opfattelse, som præciseret i DS473 EU-Biodiesel (Argentina), at de bestemmelser i grundforordningen, der gælder generelt for alle WTO-medlemmer, navnlig grundforordningens artikel 2, stk. 5, andet afsnit, tillader, at der anvendes data fra et tredjeland, behørigt justeret, når en sådan justering er nødvendig og begrundet. Kommissionen mindede endelig om, at tvisten i sag DS473 EU-Biodiesel (Argentina) ikke vedrørte anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, som er det relevante retsgrundlag for fastsættelsen af den normale værdi i denne undersøgelse. Kommissionen afviste derfor påstanden.
- (108) Kommissionen undersøgte, hvorvidt det var hensigtsmæssigt at anvende priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet i Kina, eftersom der foreligger væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b). Kommissionen gjorde dette på grundlag af de foreliggende oplysninger i sagsakterne, herunder den dokumentation, der er indeholdt i rapporten, som er baseret på offentligt tilgængelige kilder. Denne analyse omfattede undersøgelsen af de væsentlige statslige indgreb i Kinas økonomi i almindelighed, men også den specifikke markedsituation i den relevante sektor, herunder den undersøgte vare.

3.3.1.2. Væsentlige fordrejninger, som påvirker priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet i Kina

- (109) Det kinesiske økonomiske system er baseret på idéen om en »socialistisk markedsøkonomi«. Dette koncept er nedfældet i den kinesiske forfatning og er afgørende for Kinas økonomiske styring. Det centrale princip er det »socialistiske offentlige ejerskab af produktionsmidlerne, dvs. at ejendomsretten tilhører hele befolkningen samt arbejdernes kollektive ejerskab«. Den statsejede økonomi er den »førende kraft inden for den nationale økonomi«, og staten har mandat til »at sikre dens konsolidering og vækst«⁽²⁴⁾. Den generelle struktur i den kinesiske økonomi giver derfor ikke blot mulighed for en væsentlig statslig indgriben i økonomien, men sådanne indgreb er udtrykkeligt bemyndiget. Princippet om, at offentligt ejerskab har forrang over det private, gennemsyrrer hele retssystemet og fremhæves som et generelt princip i alle centrale retsakter. Den kinesiske formueret er et godt eksempel: Den henviser til socialismens indledende fase og pålægger staten at opretholde det grundlæggende økonomiske system, hvor offentligt ejerskab spiller en dominerende rolle. Andre former for ejerskab tolereres, og loven tillader disse at udvikle sig side om side med statsligt ejerskab⁽²⁵⁾.
- (110) I henhold til kinesisk lovgivning udvikles den socialistiske markedsøkonomi desuden under ledelse af det kinesiske kommunistparti (»CCP«). Strukturerne i den kinesiske stat og i CCP er indbyrdes forbundne på alle niveauer (juridiske, institutionelle og personlige) og danner en overbygning, hvor CCP's og statens roller ikke kan skelnes fra hinanden. Efter en ændring af den kinesiske forfatning i marts 2018 fik KKP en endnu mere fremtrædende rolle, fordi den blev genbekræftet i teksten til forfatningens artikel 1. Efter det eksisterende første punktum i bestemmelsen: »[d]et socialistiske system er Folkerepublikken Kinas grundlæggende system«, blev der indsat et nyt andet punktum med følgende ordlyd: »[d]et, der kendetegner socialisme med kinesiske karakteristika, er Kinas Kommunistiske Partis lederskab.«⁽²⁶⁾ Dette illustrerer den ubestridte og stadigt voksende kontrol, som CCP har med Kinas økonomiske system. Denne ledelse og kontrol er en naturlig del af det kinesiske system og rækker langt videre end det, der normalt gør sig gældende i andre lande, hvor regeringen udøver generel makroøkonomisk kontrol, men markeds kræfterne dog har frit spil inden for visse grænser.
- (111) Den kinesiske stat fører en interventionistisk økonomisk politik og forfølger mål, der er sammenfaldende med CCP's politiske dagsorden i stedet for at afspejle de fremherskende økonomiske forhold på et frit marked⁽²⁷⁾. De kinesiske myndigheder har mange forskellige interventionistiske økonomiske værktøjer, herunder systemet med industriplanlægning, det finansielle system samt de reguleringsmæssige rammer.

⁽²⁴⁾ Rapporten — kapitel 2, s. 6-7.

⁽²⁵⁾ Rapporten — kapitel 2, s. 10.

⁽²⁶⁾ Findes på: http://www.fdi.gov.cn/1800000121_39_4866_0_7.html (senest tilgået den 15. juli 2019).

⁽²⁷⁾ Rapporten — kapitel 2, s. 20-21.

- (112) For det første styres den kinesiske økonomis retning af et komplekst system med industriplanlægning for så vidt angår den overordnede administrative kontrol, hvilket påvirker alle økonomiske aktiviteter i landet. Disse planer omfatter tilsammen et vidtgående og komplekst netværk af sektorer og tværgående politikker og findes på alle forvaltningsniveauer. Planerne på provinsniveau er detaljerede, mens nationale planer normalt har noget bredere mål. Planerne specificerer også de midler, der skal bruges til at støtte de relevante brancher/sektorer samt de tidsrammer, inden for hvilke målene skal nås. Nogle planer indeholder dog stadig eksplicitte mål for output, hvilket var et fast element i tidligere planlægningscyklusser. I henhold til planerne udpeges individuelle industrisektorer og/eller -projekter som (positive eller negative) prioriteter i overensstemmelse med regeringens prioriteter, og de tildeles specifikke udviklingsmål (industriel opgradering, international ekspansion osv.). Erhvervsdrivende, både private og statsejede, skal foretage en effektiv tilpasning af deres forretningsaktiviteter til de faktiske forhold, der følger af planlægningssystemet. Dette skyldes ikke kun planernes bindende karakter, men også, at de relevante kinesiske myndigheder på alle forvaltningsniveauer overholder planerne og anvender deres beføjelser i overensstemmelse hermed, hvilket tilskynder de økonomiske aktører til at overholde de prioriteter, der er nedfældet i planerne (se også afsnit 3.3.1.5) ⁽²⁸⁾.
- (113) For det andet domineres Kinas finansielle system af de statsejede forretningsbanker, for så vidt angår tildelingen af finansielle ressourcer. Når disse banker udformer og gennemfører deres udlånspolitik, skal de tilpasse sig regeringens industripolitiske mål i stedet for primært at vurdere de økonomiske fordele ved et bestemt projekt (se også afsnit 3.3.1.8) ⁽²⁹⁾. Det samme gælder for de øvrige dele af det kinesiske finansielle system, som f.eks. aktiemarkederne, obligationsmarkederne, private egenkapitalmarkeder. Desuden er disse dele af den finansielle sektor, bortset fra banksektoren, institutionelt og operationelt udformet på en måde, der ikke er gearret til at sikre den mest effektive drift af finansmarkederne, men til at sikre kontrol og tillade, at staten og KKP griber ind ⁽³⁰⁾.
- (114) For det tredje er der gennem de lovgivningsmæssige rammer mange muligheder for statslig indgriben i økonomien. For eksempel anvendes reglerne om offentlige udbud regelmæssigt til at forfølge andre politiske mål end økonomisk effektivitet, hvilket underminerer de markedsbaserede principper i området. Det fastsættes specifikt i den gældende lovgivning, at offentlige udbud skal gennemføres for at gøre det lettere at nå de mål, der er opstillet i henhold til statens politikker. Disse mål er imidlertid ikke defineret nærmere, hvilket giver de beslutningstagende organer en bred skønsmargen ⁽³¹⁾. På investeringsområdet bevarer den kinesiske regering ligeledes en betydelig kontrol over og indflydelse på destinationen for og omfanget af både statslige og private investeringer. Screening af investeringer samt forskellige incitamenter, restriktioner og forbud i forbindelse med investeringer anvendes af myndighederne som et vigtigt redskab til at støtte industripolitiske mål, såsom opretholdelse af den statslige kontrol med nøglesektorer eller styrkelse af indenlandsk industri ⁽³²⁾.
- (115) Alt i alt er den kinesiske økonomiske model baseret på visse grundlæggende aksiomer, som giver mulighed for og tilskynder til mange forskellige statslige indgreb. Sådanne betydelige statslige indgreb er i strid med markedskræfternes frie spil og resulterer i en fordrejning af en virkningsfuld ressourceallokering i overensstemmelse med markedsprincipperne ⁽³³⁾.

3.3.1.3. Væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), første led: at det pågældende marked i vid udstrækning dækkes af virksomheder, der drives under ejerskab, kontrol, politisk tilsyn eller politisk vejledning fra eksportlandets myndigheders side

- (116) I Kina udgør virksomheder, der opererer under statens ejerskab, kontrol og politiske tilsyn eller politiske vejledning, en væsentlig del af økonomien.

⁽²⁸⁾ Rapporten — kapitel 3, s. 41 og 73-74.

⁽²⁹⁾ Rapporten — kapitel 6, s. 120-121.

⁽³⁰⁾ Rapporten — kapitel 6, s. 122-135.

⁽³¹⁾ Rapporten — kapitel 7, s. 167-168.

⁽³²⁾ Rapporten — kapitel 8, s. 169-170, 200-201.

⁽³³⁾ Rapporten — kapitel 2, s. 15-16, rapporten — kapitel 4, s. 50 og 84, rapporten — kapitel 5, s. 108-109.

- (117) Den kinesiske regering og CCP opretholder strukturer, der sikrer deres fortsatte indflydelse på virksomheder og navnlig statsejede virksomheder. Ikke nok med, at staten (og i mange henseender også CCP) aktivt udformer og fører tilsyn med gennemførelsen af generelle økonomiske politikker i de enkelte statsejede virksomheder, den forbeholder sig også ret til at deltage i de statsejede virksomheders operationelle beslutningstagning. Dette sker typisk gennem en rotation af ledere mellem offentlige myndigheder og statsejede virksomheder, gennem parti-medlemmers deltagelse i statsejede virksomheders forvaltningsorganer og gennem particellers tilstedeværelse i virksomheder (se også afsnit 3.3.1.4) samt gennem udformningen af selskabsstrukturen i sektoren for statsejede virksomheder⁽³⁴⁾. Til gengæld har statsejede virksomheder en særlig status i den kinesiske økonomi, hvilket medfører en række økonomiske fordele, navnlig beskyttelse mod konkurrence og præferenceadgang til relevante input, herunder finansiering⁽³⁵⁾.
- (118) Særlig i GFF- og GFR-sektoren er der fortsat en betydelig grad af ejerskab fra den kinesiske regerings side. Staten har betydelige andele i begge de stikprøvedtagne grupper af producenter, CNBM-gruppen og Yuntianhua-gruppen, som er de største producenter af GFF og GFR i Kina. Disse virksomheder tegner sig for ca. 68 % af den samlede produktionskapacitet i den kinesiske glasfiberindustri, der dækker både GFF og GFR⁽³⁶⁾.
- (119) Med den høje grad af statslig indgriben i GFF-industrien og en stor andel af statsejede virksomheder i sektoren er selv privatejede producenter forhindret i at operere på markedsvilkår. Både offentlige og privatejede virksomheder i GFF-sektoren er faktisk underlagt politisk tilsyn og politisk vejledning som beskrevet i afsnit 3.3.1.5. Det samme gælder GFR-sektoren, som fremstiller det vigtigste råmateriale til GFF.

3.3.1.4. Væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), andet led: statslig tilstedeværelse i virksomheder, som muliggør statslig indgriben med hensyn til priser eller omkostninger

- (120) Ud over at udøve kontrol med økonomien gennem ejerskab af statsejede virksomheder og andre værktøjer er den kinesiske regering i stand til at påvirke priser og omkostninger gennem statslig tilstedeværelse i virksomheder. Selv om de relevante statslige myndigheders ret til at udpege og fjerne nøglepersoner i ledelsen hos statsejede virksomheder, som fastsat i den kinesiske lovgivning, kan anses for at afspejle ejendomsrettigheder i overensstemmelse hermed⁽³⁷⁾, er CCP-celler i virksomhederne, hvad enten det er statsejede eller private, en anden måde, hvorpå staten kan gribe ind i forretningsmæssige beslutninger. Ifølge Kinas selskabsret skal der oprettes en CCP-organisation i enhver virksomhed (med mindst tre CCP-medlemmer som specificeret i CCP's forfatning⁽³⁸⁾), og virksomheden skal skabe de nødvendige betingelser for partiorganisationens aktiviteter. Tidligere er dette krav tilsyneladende ikke altid blevet fulgt eller håndhævet strengt. CCP har imidlertid mindst siden 2016 styrket sine krav om at kontrollere forretningsmæssige beslutninger truffet i statsejede virksomheder som et politisk princip. Det berettes også, at CCP udøver pres på private virksomheder for at få dem til at prioritere »patriotisme« og til at følge partidisciplinen⁽³⁹⁾. I 2017 blev det oplyst, at der fandtes particeller i 70 % af omkring 1,86 millioner privatejede virksomheder, og at CCP-organisationerne i stigende grad pressede på for at få det sidste ord i forretningsmæssige beslutninger i deres respektive virksomheder⁽⁴⁰⁾. Disse regler finder generel anvendelse i hele den kinesiske økonomi, i alle sektorer, herunder på GFF-producenterne og leverandørerne af input hertil.
- (121) Især i GFF-sektoren ejes mange GFF-producenter af staten som allerede anført. Det fortrolige dossier indeholder også beviser for statslig tilstedeværelse i de stikprøvedtagne eksporterende producenter, hvorigennem staten øver indflydelse på virksomhedsbeslutninger og i sidste ende griber ind i priser eller omkostninger. Da de specifikke beviser findes i virksomhedens vedtægter eller andre dokumenter af fortrolig karakter, blev de fremlagt særskilt for den pågældende part.
- (122) Statens tilstedeværelse og indgreb på finansmarkederne (se også afsnit 3.3.1.8 nedenfor) samt på leveringen af råmaterialer og input har endvidere en yderligere fordrejende virkning på markedet⁽⁴¹⁾. Statens tilstedeværelse i virksomheder, herunder statsejede virksomheder, i GFF-sektoren og i andre sektorer (såsom finans- og inputsektorer) gør det således muligt for den kinesiske regering at påvirke priser og omkostninger.

⁽³⁴⁾ Rapporten — kapitel 3, s. 22-24, og kapitel 5, s. 97-108.

⁽³⁵⁾ Rapporten — kapitel 5, s. 104-109.

⁽³⁶⁾ Dokument af 25. april 2019 udarbejdet af Essence Securities. Dette dokument er ikke længere tilgængeligt på internettet. En kopi heraf er imidlertid tilgængelig i det ikke-fortrolige dossier i undersøgelsen (se figur 23, s. 16).

⁽³⁷⁾ Rapporten — kapitel 5, s. 100-101.

⁽³⁸⁾ Rapporten — kapitel 2, s. 26.

⁽³⁹⁾ Rapporten — kapitel 2, s. 31-32.

⁽⁴⁰⁾ Findes på <https://www.reuters.com/article/us-china-congress-companies-idUSKCN1B40JU> (senest tilgået den 15. juli 2019).

⁽⁴¹⁾ Rapporten — kapitel 14.1-14.3.

- 3.3.1.5. Væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), tredje led: politiske tiltag eller foranstaltninger, der særbehandler til fordel for leverandører på hjemmemarkedet eller på anden måde påvirker de frie markeds kræfter
- (123) Den kinesiske økonomis retning afhænger i høj grad af et omfattende planlægningssystem, der opstiller prioriteter og fastsætter de mål, som de centrale og lokale myndigheder skal fokusere på. På alle forvaltningsniveauer findes der relevante planer, som dækker stort set alle økonomiske sektorer. De mål, der er fastsat i planlægningsinstrumenterne, er bindende, og myndighederne på hvert administrativt niveau overvåger gennemførelsen af planerne på de tilsvarende lavere forvaltningsniveauer. Overordnet set resulterer planlægningssystemet i Kina i, at ressourcerne kanaliseres til sektorer, der er udpeget som strategiske eller på anden måde politisk vigtige af regeringen, i stedet for at blive tildelt på linje med markeds kræfterne ⁽⁴²⁾.
- (124) GFF-industrien betragtes som en vigtig industri, der støttes af GOC. Dette bekræftes i en række industrielle udviklingsplaner såsom den 13. femårsplan for Kinas økonomiske og sociale udvikling eller »Made in China 2025-initiativet« ⁽⁴³⁾.
- (125) Desuden henvises der ofte til GFF i forbindelse med »nye materialer«. Made in China 2025-køreplanen ⁽⁴⁴⁾ beskriver sektor 9 »nye materialer« og underkategorier heraf, bl.a. avancerede grundlæggende materialer (punkt 9.1), vigtige strategiske materialer (punkt 9.2), herunder højtydende fibre og kompositmaterialer, nye energimaterialer ⁽⁴⁵⁾.
- (126) I forlængelse af »Made in China 2025«-køreplanen blev listen over 10 strategiske sektorer i november 2016 videreudviklet til et Catalogue of Four Essentials (katalog over fire strategiske områder), som er offentliggjort af National Manufacturing Strategy Advisory Committee (NMSAC), som er en rådgivende gruppe for National Leading Small Group on Building a National Manufacturing Power. I dette katalog opdeles hver af de 10 strategiske sektorer i fire kapitler: i) væsentlige reservedele, ii) vigtige nøglematerialer, iii) avancerede væsentlige processer/teknologier og iv) industrielle teknologiplatforme. Glasfibre findes under sektor 7: elektrisk udstyr, punkt II, vigtige nøgleelementer: nr. 16 isoleringsplader af glasfibre, og sektor 9: nye materialer, punkt II, vigtige nøglematerialer, nr. 10 monomerer, kompositmaterialer og højtydende fibre og nr. 24 glasbaserede materialer.
- (127) Den 13. femårsplan for Kinas økonomiske og sociale udvikling nævner de nye materialer i et par tilfælde: »Vi vil arbejde for at gøre hurtigere fremskridt inden for kerneteknologier på områder som næste generation af information og kommunikation, ny energi, nye materialer (...)« ⁽⁴⁶⁾. I henhold til planen vil der desuden blive gennemført projekter vedrørende forskning i vigtige nye materialer samt udvikling og anvendelse heraf ⁽⁴⁷⁾.
- (128) I Made in China 2025-køreplanen er der opstillet en liste over 10 strategiske sektorer, som GOC betragter som nøgleindustrier. Nye materialer, der er en af de 10 strategiske sektorer, er omfattet af fordelene ved de støttemekanismer, der er anført i dokumentet, herunder bl.a. finansielle støttopolitikker, skatte- og afgiftspolitikker, Statsrådets tilsyn og støtte ⁽⁴⁸⁾.
- (129) Fiberprodukter nævnes også udtrykkeligt i det vejledende katalog om tilpasning af den industrielle struktur (NDRC) fra 2011, som indeholder en liste over industrier, der er berettiget til præferentiel finansiering, i kapitlerne om byggematerialer og tekstil, og deri anføres som følger:

⁽⁴²⁾ Rapporten — kapitel 4, s. 41-42 og s. 83.

⁽⁴³⁾ https://urldefense.com/v3/_http://english.www.gov.cn/policies/latest_releases/2015/05/19/content_281475110703534.htm_; http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-05/19/content_9784.htm.

⁽⁴⁴⁾ <https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf>.

⁽⁴⁵⁾ Jf. »Made in China 2025«-køreplanen, s. 142, 152.

⁽⁴⁶⁾ Jf. Den 13. femårsplan for Folkerepublikken Kinas økonomiske og sociale udvikling, del II, kapitel 6, afsnit 1.

⁽⁴⁷⁾ Ibid., del II, kapitel 6, afsnit 4.

⁽⁴⁸⁾ Jf. »Made in China 2025«-køreplanen, kapitel 4: Strategisk støtte og beskyttelsesforanstaltninger.

»Byggematerialer:

(...)

6. Teknologi til tankovnstækning af alkalifrit glas samt teknologisk udvikling og produktion af højtydende glasfibre og produkter op til 50,000 ton/år

Tekstil:

(...)

4. Udvikling og produktion af organiske og uorganiske højtydende fibre og varer ... og glasfiber af høj styrke, blandt andet

(...)

6. Brug af højhastighedsteknologi og nye spindetyper såsom kompakt spinding, spinding med lavt drejningsmoment, sirospinding, indbygget spinding til produktion af blandet garn af flere fibertyper, og brug af automatiseringsudstyr såsom automatisk opspoling, spoleapparater, integreret udtagning, til produktion af garn af høj kvalitet

(...)

9. Produktion af industritekstiler, der imødekommer efterspørgslen i den nationale økonomi på forskellige områder ved at anvende vævede, ikke-vævede kompositfibre, flerlags direkte kompositfibre, langvarig multifunktionel finish og andre højteknologiske metoder.«

(130) Desuden nævnes følgende udtrykkeligt i det vejledende katalog om tilpasning af den industrielle struktur »The Industrial Restructuring Guidance Catalogue 2011« (beslutning nr. 9) som en tilskyndet erhvervsgrænse: »Trækning af E-glasfibre i ovne (...), udvikling og fremstilling af højtydende fiberglas og varer deraf.«

(131) GFF og GFR er desuden omfattet af udviklingsplanen for byggevareindustrien 2016-2020, der bl.a. omhandler en omstilling af byggevareindustrien »fra en stor industri til en stærk industri« og en optimering af byggesektorens strukturer, forbedring af forsyningsikkerheden for vigtige materialer, øget koncentration i industrien samt en forbedring af den internationale konkurrenceevne⁽⁴⁹⁾. Planen indeholder bestemmelser om kvantitative udviklingsmål, statslig kontrol med produktionskapaciteten, detaljerede produktionsmål, geografisk fordeling af industrier mellem provinser i Kina, forsyningsikkerhed, udvikling af specifikke industrier, statslig kontrol med og indflydelse på virksomheder og støtteforanstaltninger i erhvervslivet⁽⁵⁰⁾. Dette viser statens stærke tilstedeværelse og indgriben i glasfiberglasindustrien.

(132) Den 13. femårsplan for industrien for fiber- og kompositmaterialer⁽⁵¹⁾ tager specifikt sigte på fibermaterialeindustrien. Den er klart retningsgivende for sektorens udvikling, f.eks. i afsnit III.3, der har følgende formål:

⁽⁴⁹⁾ Den 13. femårsplan for byggematerialer, afsnit III-1 og III-3.

⁽⁵⁰⁾ Rapporten — kapitel 12.3.1.4, s. 283-286.

⁽⁵¹⁾ Den 13. femårsplan for industrien for fiber- og kompositmaterialer, der blev offentliggjort af Kinas sammenslutning af glasfiberindustrier og Kinas sammenslutning af virksomheder i industrien for kompositmaterialer, offentliggjort den 2. juni 2015.

»aktivt integrere og opgradere leverandør- og aftagerindustrien i industrikæden for at opretholde en sund og stabil udvikling i industrien for fiber- og kompositmaterialer: Tilskynde store tankovnsvirksomheder til løbende at gennemføre »go global-udviklingsstrategien«, gennemføre globale produktionsmønstre. På denne baggrund: — opretholde en lav grad af kontrol over stigningen i den indenlandske produktionsmængde af glasfiber — samtidig reducere eksportforholdet for indenlandske glasfibre og produkter — aktivt tilpasse produktstrukturene; (...) — aktivt tilpasse produktstrukturen og vejlede virksomhederne i at gennemføre en differentieret udvikling, gøre en energisk indsats for at udvikle »en mere avanceret forarbejdning« af glasfibervarer, udvide markedet for fiber- og kompositvarer i mellem- og højprissegmentet, og forbedre varernes kvalitet og merværdi. Sikre, at den årlige vækstrate for de vigtigste erhvervs-mæssige indtægter i sektoren for fiber- og kompositmaterialer er ca. 5 til 6 procentpoint højere end den nationale BNP-vækstrate, dvs., at fra og med 2020 vil de samlede indtægter for virksomheder over den fastsatte størrelse nå op på 500 mia. yuan, dvs. en fordobling i forhold til situationen ved udløbet af den 12. femårsplan.«⁽⁵²⁾

(133) I afsnit IV.3.4 i denne plan opstilles der desuden vejledende retningslinjer for virksomhederne og hele branchen:

»Vejlede forskellige typer af virksomheder i at deltage i differentierede aktioner under hensyntagen til deres individuelle fordele og specifikke markedssegmenter. Det er navnlig nødvendigt at vejlede små og mellemstore virksomheder i at følge den vækstvej, der består i at udfylde specifikke huller, at små virksomheder supplerer de store, og i at betragte specialisering som en vej til succes. Takket være differentierede aktioner undgås det, at store virksomheder konkurrerer med hinanden, og konkurrencen mellem lignende virksomheder undgås, hvorved markedssegmentet med lavpriskonkurrence elimineres. Samtidig kan små og mellemstore virksomheder via specialiseret produktion også vinde respekt og opmærksomhed fra store virksomheder, etablere tætte samarbejdsrelationer med store virksomheder og effektivt støtte og fremme udviklingen af store virksomheder.«

(134) Som forklaret i rapporten er industrisammenslutningerne tæt knyttet til staten, hovedsagelig gennem CCP's stigende indflydelse i disse sammenslutninger⁽⁵³⁾. Derfor peger bestemmelserne i afsnit IV.3.6 i samme plan også i retning af en statslig indgriben i fiberproduktionen, herunder GFF-sektoren:

»[Sammenslutningen skal]

— bistå regeringen med at udforme og gennemføre industripolitikken med henblik på at sikre en sund udvikling af sektoren

— sikre en effektiv implementering af glasfibersektorens system til registrering og forvaltning af råvarer og samtidig undersøge og gennemføre systemer til registrering og forvaltning af råvarer i kompositmaterialesektoren

— opstille og gennemføre sektorspecifikke systemer til registrering og forvaltning af råvarer med henblik på

— effektivt at bremse dubletter af lav kvalitet

— at styrke virksomhedernes bevidsthed om selvdisciplin og sektorens perspektiver

— at fremme afskaffelsen af forældet produktionskapacitet og omlægning og opgradering af sektoren

— at opretholde en sund og velordnet konkurrence og udvikling i sektoren

⁽⁵²⁾ Ibid., afsnit III.3.

⁽⁵³⁾ Jf. rapporten, s. 33-34.

- tage hensyn til sektorens udviklingsbehov, sigte mod at opstille tilskyndelsespolitikker og -foranstaltninger, være retningsgivende for sektorens sunde udvikling
  - aktivt bestræbe sig på at opnå godtgørelse af eksportafgift ved eksport af »mere forarbejdede« glasfibervarer, og være retningsgivende for en sund udvikling i forbindelse med »highly processing« i glasfiberindustrien
  - aktivt bestræbe sig på at opnå indførelse og forbedring af import- og eksportafgiftssatser for fiber- og kompositmaterialer for at skabe incitamenter til større eksport af varer af kompositmaterialer af høj merværdi.
- (135) Kina har aktivt fremmet GFF- og GFR-industrierne på forskellige forvaltningsniveauer, og et eksempel på et lokalt initiativ, der omfatter en af de stikprøveudtagne virksomheder, kan findes i den 13. femårsplan for den økonomiske og sociale udvikling fra Jiujiang City:

»Afsnit III 2.2 Effektiv gennemførelse af en udviklingsplan for strategiske industrier og nye vækstindustrier

- Nye materialer:

(...)

- udvide og støtte industrikæden for nye materialer og fremme udviklingen af virksomhedsklynger i forbindelse med nye materialer
- udnytte Jiujiang economic development zone, Jiujiang Chihu district industry park, Yongxiu Xinghuo Industry park og Lushan fiber production base og fokusere på udvikling af nye organiske silikonematerialer, glasfiberkompositmaterialer, nye materialer af biofibre, nye materialer af metal og af grafen

(...)

- aktivt fremme JUSHI GROUP, Shengxiang Electronics, Cabot Chemical Industry og andre førende virksomheders innovationsdrevne udvikling, aktive tilknytning til markedet, udforskning og udvikling af nye anvendelsesområder for glasfiber og nye kompositmaterialer for at fremskynde omdannelsen og opgraderingen af glasfiberindustrien«⁽⁵⁴⁾.

- (136) Hvad angår råmaterialer, er de vigtigste råmaterialer hos den samarbejdsvillige ikke-vertikalt integrerede producent GFR, som tegner sig for over 70 % af de samlede produktionsomkostninger. Det blev allerede konstateret i den tidligere antisubsidieundersøgelse vedrørende GFR, at denne erhvervsgren i betydelig grad subsidieres af den kinesiske regering og dermed er genstand for fordrejninger. Det blev konstateret, at GFR-industrien har fordel af præferencelån, skattemæssigheder som led i ordningen for »virksomheder med højteknologi eller ny teknologi«, ordninger om indirekte skatter og importafgifter og brugsrettigheder til jord⁽⁵⁵⁾.

⁽⁵⁴⁾ Jiujiang City, den 13. femårsplan for den økonomiske og sociale udvikling.

⁽⁵⁵⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1379/2014 af 16. december 2014 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse varer af glasfiberfilamenter med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om ændring af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 248/2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse endeløse filamenter af glasfibervarer med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 367 af 23.12.2014, s. 22).

(137) Vertikalt integrerede producenter anvender en lang række produktionsfaktorer, som også er fordrejede. Gas, der er en af de vigtigste produktionsfaktorer, fremstilles f.eks. hovedsagelig af statsejede virksomheder (96 % af naturgasen kontrolleres af China National Petroleum Corporation («CNPC»), China Petroleum & Chemical Corporation («Sinopec») og China National Offshore Oil Corporation («CNOOC»), og gaspriserne reguleres af National Development and Reform Commission («NDRC») ⁽⁵⁶⁾. Kvarts, kaolin og fluorit, som er andre vigtige råmaterialer i produktionen af GFF, er omfattet af den 13. femårsplan for mineralressourcer, og kvarts og kaolin er desuden omfattet af den 13. femårsplan for byggematerialeindustrien. Disse to planer fastsætter statslig kontrol med industrien generelt, fastsætter standarder for de mængder, der kan udvindes, bl.a. specifikt for kvarts, tilskynder til reform af de statsejede virksomheder og foreslår en række støtteforanstaltninger og statslig indgriben i private initiativer. Det blev konstateret, at aluminiumoxid var genstand for statslig indgriben i Hebei, hvor det var opført på listen over centrale investeringsprojekter, og af planen for udvikling af industrien for nye materialer (New Material Industry Development Plan) for Hebei 2016, som indeholdt statsstøtte med henblik på at opnå en bestemt produktionsmængde ⁽⁵⁷⁾. Natriumcarbonat er omfattet af den 13. femårsplan for den petrokemiske og den kemiske industri, hvor det fastsættes, at staten bevarer kontrollen over produktionskapaciteten: »udøve streng kontrol med ny kapacitet i sektorer med overkapacitet, f.eks. (...), natriumcarbonat, (...)⁽⁵⁸⁾. Dolomit er en anden produktionsfaktor, der er genstand for statsstøtte i Kina, da det f.eks. er en af de tilskyndede erhvervsgrøner i det indre Mongoliet i det centrale og vestlige Kinas katalog over udenlandske investeringer. Der ydes også statstøtte til polypropylen, som er opført i NDRC's vejledende katalog om tilpasning af den industrielle struktur: »ny opførelse af produktionsenheder til polypropylen med en årlig produktion på under 70 000 ton (kontinuerlig eller diskontinuerlig drift)⁽⁵⁹⁾ og i Hebei-provinsens 13. petrokemiske femårsplan: »Optimering af industrien: Senest i 2020 [sikrer Hebei] (...) oprettelsen af virksomhedsklynger i industrien for syntetiske materialer med fokus på PVC, caprolactam (nylon), TDI, MDI (polyuretan), polypropylen (...)⁽⁶⁰⁾.

(138) Kort sagt har GOC indført foranstaltninger, der skal tilskynde aktørerne til at opfylde de offentlige politikmålsætninger om at støtte tilskyndede industrier, herunder produktionen af GFR som det vigtigste råmateriale til fremstilling af den pågældende vare hos ikke-vertikalt integrerede producenter samt en række råmaterialer til fremstilling af GFF hos vertikalt integrerede producenter. Sådanne foranstaltninger hindrer markedskræfterne i at fungere normalt.

3.3.1.6. Væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), fjerde led: manglende eller diskriminerende anvendelse af eller utilstrækkelig håndhævelse af konkurs-, selskabs- eller formueret

(139) Ifølge sagsakterne kan det kinesiske konkurssystem ikke i tilstrækkelig grad opfylde sine egne hovedmål, som f.eks. retfærdig afvikling af fordringer og gæld og beskyttelse af kreditorers og debitorers lovlige rettigheder og interesser. Dette skyldes tilsyneladende, at mens den kinesiske konkurslov formelt hviler på principper, der ligner dem, som anvendes i tilsvarende lovgivning i andre lande end Kina, er det kinesiske system kendetegnet ved en systematisk manglende håndhævelse. Antallet af konkurser er notorisk lavt i forhold til størrelsen af landets økonomi, ikke mindst fordi insolvensbehandlingen lider under en række mangler, der reelt fungerer som en hindring for indgivelse af konkursbegæring. Staten spiller desuden fortsat en stærk og aktiv rolle i insolvensbehandlinger og har ofte direkte indflydelse på sagens udfald ⁽⁶¹⁾.

(140) Desuden er manglerne ved systemet for ejendomsret særlig tydelige i forbindelse med ejendomsretten til jord og brugsrettighederne til jord i Kina ⁽⁶²⁾. Al jord ejes af den kinesiske stat (kollektivt ejet landbrugsjord og statsejet jord i byområder). Tildelingen afhænger fortsat udelukkende af staten. Der findes lovbestemmelser, der har til formål at tildele brugsrettigheder til jord på en gennemsigtig måde og til markedspriser, f.eks. ved at indføre udbudsprocedurer. Disse bestemmelser overholdes imidlertid ofte ikke, idet visse købere får deres jord gratis eller til priser under markedsværdien ⁽⁶³⁾. Myndighederne forfølger desuden ofte specifikke politiske mål, herunder gennemførelsen af de økonomiske planer, når de tildeler jord ⁽⁶⁴⁾.

⁽⁵⁶⁾ Jf. rapporten, s. 219, fodnote 757, og s. 221.

⁽⁵⁷⁾ Jf. rapporten, s. 64 og 294.

⁽⁵⁸⁾ 13. femårsplan for den petrokemiske og den kemiske industri, afsnit III.2.

⁽⁵⁹⁾ Guidance Catalogue for Industrial Structure Adjustment (ændret i 2013), Order No. 21 of the National Development and Reform Commission, Category II Restriction Projects, afsnit IV.

⁽⁶⁰⁾ Hebei's 13. petrokemiske femårsplan, afsnit II-3.

⁽⁶¹⁾ Rapporten — kapitel 6, s. 138-149.

⁽⁶²⁾ Rapporten — kapitel 9, s. 216.

⁽⁶³⁾ Rapporten — kapitel 9, s. 213-215.

⁽⁶⁴⁾ Rapporten — kapitel 9, s. 209-211.

(141) Producenter af GFF er som andre sektorer i den kinesiske økonomi omfattet af de almindelige regler i den kinesiske konkurs-, selskabs- og formueret. Dette medfører, at disse virksomheder også er underlagt fordrejninger ovenfra som følge af den diskriminerende anvendelse eller utilstrækkelige håndhævelse af konkurs- og formueretten. Den nuværende undersøgelse har ikke bragt noget for dagen, der kan rejse tvivl om disse konklusioner. Kommissionen konkluderede således foreløbig, at den kinesiske konkurs- og formueret ikke rigtig fungerer, hvilket skaber fordrejninger, når den opretholder insolvente virksomheder, og når den tildeler brugsrettigheder til jord i Kina. Disse betragtninger, der er baseret på de foreliggende beviser, synes også fuldt ud anvendelige i GFF-sektoren.

(142) I lyset af ovenstående konkluderede Kommissionen, at der var tale om diskriminerende anvendelse eller utilstrækkelig håndhævelse af konkurs- og formueretten i GFF-sektoren, herunder for så vidt angår den undersøgte vare.

3.3.1.7. Væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), femte led: skævvridning af lønomkostninger

(143) Et system med markedsbaseret løn kan ikke udvikles fuldt ud i Kina, eftersom arbejdstagere og arbejdsgivere hindres i at udøve deres ret til kollektiv organisering. Kina har ikke ratificeret en række af Den Internationale Arbejdsorganisations (»ILO«) væsentlige konventioner, navnlig konventionerne om foreningsfrihed og retten til kollektive forhandlinger⁽⁶⁵⁾. I henhold til national lovgivning er kun en enkelt fagforening aktiv. Denne organisation er imidlertid ikke uafhængig af de statslige myndigheder, og dens engagement i kollektive forhandlinger og beskyttelse af arbejdstagernes rettigheder er fortsat på et rudimentært niveau⁽⁶⁶⁾. Desuden er den kinesiske arbejdsstyrkes mobilitet begrænset af systemet til registrering af husholdningerne, som begrænser adgangen til hele spektret af social sikring og andre ydelser til lokale beboere i et givet administrativt område. Dette resulterer typisk i, at arbejdstagere, som ikke er i besiddelse af den lokale bopælsregistrering, befinder sig i en sårbar beskæftigelsessituation og har en lavere indkomst end indehavere af bopælsregistreringen⁽⁶⁷⁾. Disse forhold fører til en fordrejning af lønomkostningerne i Kina.

(144) Arbejdskraften er en vigtig produktionsfaktor i GFF-sektoren. I løbet af undersøgelsen blev det fastslået, at arbejdskraften udgør mellem 5 % og 25 % af de samlede produktionsomkostninger.

(145) Der blev ikke fremlagt dokumentation for, at GFF-sektoren ikke ville være omfattet af det beskrevne kinesiske arbejdsretlige system. GFF-sektoren påvirkes således af fordrejningerne af lønomkostningerne både direkte (ved fremstilling af den pågældende vare eller det vigtigste råmateriale til fremstillingen) og indirekte (ved adgang til kapital eller input fra virksomheder, der er omfattet af det samme arbejdsystem i Kina).

3.3.1.8. Væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), sjette led: adgang til finansiering fra institutioner, der gennemfører offentlige politiske målsætninger eller på anden måde ikke handler uafhængigt af staten

(146) Adgang til kapital for virksomhedsaktører i Kina er underlagt forskellige fordrejninger.

(147) For det første er det kinesiske finansielle system kendetegnet ved en stærk position for statsejede banker⁽⁶⁸⁾, som ved tildeling af adgang til finansiering tager hensyn til andre kriterier end et projekts økonomiske levedygtighed. I lighed med de ikke-finansielle statsejede virksomheder er bankerne fortsat knyttet til staten, ikke kun gennem ejerskab, men også via personlige relationer (de øverste ledere i de store statsejede finansielle institutioner udpeges i sidste instans af CCP)⁽⁶⁹⁾, og i lighed med de ikke-finansielle statsejede virksomheder gennemfører bankerne regelmæssigt offentlige politikker, der er udformet af regeringen. Herved overholder bankerne en udtrykkelig retlig forpligtelse til at drive deres virksomhed i overensstemmelse med den nationale økonomiske og sociale udviklings behov og efter vejledning fra statens industripolitikker⁽⁷⁰⁾. Dette forværres af yderligere gældende regler, som dirigerer finansiering i retning af de sektorer, der er udpeget af regeringen som værende tilskyndede eller på anden måde vigtige⁽⁷¹⁾.

⁽⁶⁵⁾ Rapporten — kapitel 13, s. 332-337.

⁽⁶⁶⁾ Rapporten — kapitel 13, s. 336.

⁽⁶⁷⁾ Rapporten — kapitel 13, s. 337-341.

⁽⁶⁸⁾ Rapporten — kapitel 6, s. 114-117.

⁽⁶⁹⁾ Rapporten — kapitel 6, s. 119.

⁽⁷⁰⁾ Rapporten — kapitel 6, s. 120.

⁽⁷¹⁾ Rapporten — kapitel 6, s. 121-122, s. 126-128 og s. 133-135.

- (148) Selv om det anerkendes, at forskellige retlige bestemmelser henviser til behovet for at overholde almindelige regler for bankvirksomhed og tilsynsregler, såsom behovet for at undersøge låntagerens kreditværdighed, tyder den omfattende dokumentation, inklusive resultaterne af undersøgelser af handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter, på, at disse bestemmelser kun spiller en sekundær rolle i anvendelsen af de forskellige retlige instrumenter.
- (149) Desuden er vurderinger af obligationer og kreditvurderinger ofte fordrejet af en række forskellige årsager, herunder det forhold, at risikovurderingen er påvirket af virksomhedens strategiske betydning for den kinesiske regering og af styrken af enhver implicit garanti stillet af regeringen. Overslag tyder stærkt på, at de kinesiske kreditvurderinger systematisk svarer til lavere internationale kreditvurderinger ⁽⁷²⁾.
- (150) Dette forværres af yderligere gældende regler, som dirigerer finansiering i retning af de sektorer, der er udpeget af regeringen som værende tilskyndede eller på anden måde vigtige ⁽⁷³⁾. Dette resulterer i en forudindtaget i forbindelse med udlån til statsejede virksomheder, store virksomheder med gode forbindelser og virksomheder i nøgleindustriktorer, hvilket indebærer, at tilgængeligheden af og omkostningerne ved kapital ikke er ens for alle aktører på markedet.
- (151) For det andet er låneomkostninger blevet holdt kunstigt lave for at stimulere væksten i investeringerne. Dette har ført til overdreven brug af kapitalinvesteringer med stadig lavere investeringsafkast. Dette illustreres gennem den seneste vækst i virksomhedernes gearing inden for den statslige sektor på trods af et kraftigt fald i rentabiliteten, hvilket tyder på, at de mekanismer, der styrer banksystemet, ikke følger normale forretningsmæssige indstillinger.
- (152) Selv om der blev opnået en nominel renteliberalisering i oktober 2015, er prissignaler for det tredje stadig ikke drevet af de frie markeds kræfter, men påvirkes af statsligt indførte forbrejninger. Andelen af udlån til eller under referenceværdien udgør stadig faktisk 45 % af alle udlån, og anvendelsen af målrettede kreditter synes at være blevet øget, eftersom denne andel er steget markant siden 2015 på trods af en forværring af de økonomiske vilkår. De kunstigt lave rentesatser medfører underprissætning og dermed den overdrevne anvendelse af kapital.
- (153) Den generelle kreditvækst i Kina er tegn på en forværring af effektiviteten af kapitaltildelingen, uden at der er tegn på en kreditstramning, som man ville forvente på et marked uden forbrejninger. Som følge heraf er misligholdte lån steget kraftigt i de seneste år. I en situation med stigende gældsrisiko har den kinesiske regering valgt at undgå misligholdelse. Gældsproblemer er derfor blevet håndteret ved enten at optage nye lån, hvorved der oprettes såkaldte »zombie-virksomheder«, eller ved at overdrage ejerskabet til gælden (f.eks. via fusioner eller konvertering af gæld til egenkapital) uden nødvendigvis at fjerne det samlede gældsproblem eller tage fat på de grundlæggende årsager hertil.
- (154) På trods af de seneste skridt, der er taget for at liberalisere markedet, er erhvervskreditsystemet i Kina i bund og grund påvirket af betydelige forbrejninger som følge af statens fortsat omfattende rolle på kapitalmarkederne.
- (155) Der blev ikke fremlagt dokumentation for, at GFF-sektoren ville være undtaget fra den ovenfor beskrevne statslige indgriben i det finansielle system. Resultaterne af antisubsidieundersøgelsen vedrørende GFR, som i vid udstrækning også omfatter vertikalt integrerede producenter af GFR, viste, at de kinesiske GFR-producenter har nydt godt af præferencelån, både fra statsejede banker og fra private banker ⁽⁷⁴⁾. Derfor medfører det betydelige statslige indgreb i det finansielle system, at markedsvilkårene påvirkes i alvorlig grad på alle niveauer. De stikprøvedtagne eksporterende producenter optager betydelige lån hos banker og kan derfor potentielt drage fordel af de præferentielle politikker og denne forbrejning.

⁽⁷²⁾ See IMF Working Paper »Resolving China's Corporate Debt Problem«, by Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparuso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan Yu and Longmei Zhang, oktober 2016, WP/16/203.

⁽⁷³⁾ Rapporten — kapitel 6, s. 121-122, s. 126-128 og s. 133-135.

⁽⁷⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1379/2014 af 16. december 2014 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse varer af glasfiberfilamenter med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om ændring af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 248/2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse endeløse filamenter af glasfibervarer med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 367 af 23.12.2014, s. 22), betragting 138.

3.3.1.9. Den systemiske karakter af de beskrevne fordrejninger

- (156) Kommissionen bemærkede, at de fordrejninger, der er beskrevet i rapporten, var karakteristiske for den kinesiske økonomi. De foreliggende oplysninger viser, at de kendsgerninger og karakteristika ved det kinesiske system, som er beskrevet i afsnit 3.3.1.1–3.3.1.5 samt i del A i rapporten, finder anvendelse i hele landet og på tværs af økonomiens sektorer. Det samme gælder for beskrivelsen af de produktionsfaktorer, der er anført i afsnit 3.3.1.6–3.3.1.8 og i del B i rapporten.
- (157) Kommissionen minder om, at der til produktionen af GFF er behov for en bred vifte af input. Ifølge beviserne i sagen indkøbte alle de stikprøveudtagne eksporterende producenter mere end 96 % af deres input i Kina. Når GFF-producenter køber/indgår aftale om disse input, er de priser, de betaler (og som registreres som deres omkostninger), tydeligvis påvirket af de samme systemiske fordrejninger, der er nævnt tidligere. Inputleverandører anvender f.eks. arbejdskraft, som er genstand for fordrejninger. De kan låne penge, der er genstand for fordrejninger i den finansielle sektor eller i forbindelse med kapitalallokeringen. De er desuden underlagt det planlægningssystem, der gælder for alle forvaltningsniveauer og -sektorer.
- (158) Som følge heraf er det ikke kun salgspriserne på hjemmemarkedet for GFF, som det ikke er hensigtsmæssigt at anvende, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), men alle omkostningerne ved input (herunder råmaterialer, energi, jordarealer, finansiering, arbejdskraft osv.) er også påvirket, fordi deres prisdannelse har været udsat for en betydelig statslig indgriben som beskrevet i del A og B i rapporten. De statslige indgreb, der er beskrevet i forbindelse med kapitalallokering, tildeling af jordarealer, arbejdskraft, energi og råmaterialer, finder sted i hele Kina. Det betyder f.eks., at et input, der er produceret i Kina, gennem en kombination af produktionsfaktorer er udsat for væsentlige fordrejninger. Det samme gælder for inputtet til input osv. Hverken den kinesiske regering eller de eksporterende producenter har fremlagt dokumentation eller argumenter for det modsatte i løbet af denne undersøgelse.
- (159) En af de stikprøveudtagne eksporterende producenter hævdede, at køb af materialer og energi til produktionen af GFF samt andre varer ikke blev fordrejet i Kina, fordi deres priser blev fastsat af markedskræfterne. Den samme eksporterende producent anmodede Kommissionen om enten at anvende de faktiske indkøbsomkostninger ved materialer og energi til at beregne den normale værdi eller basere den normale værdi på de faktiske salgspriser på GFF på hjemmemarkedet i Kina.
- (160) Den eksporterende producent fremlagde ingen beviser for, at virksomhedens materiale- og energiindkøb til produktionen af GFF ikke var fordrejede. På baggrund af undersøgelsesresultaterne i betragtning 98-162 blev denne påstand derfor afvist.

3.3.1.10. Konklusion

- (161) Analysen i afsnit 3.3.1.2-3.3.1.9, som omfatter en undersøgelse af al tilgængelig dokumentation vedrørende Kinas indgriben i landets økonomi i al almindelighed samt i GFF-sektoren, viste, at priser eller omkostninger for så vidt angår den pågældende vare, herunder omkostningerne ved råmaterialer, energi og arbejdskraft, ikke udspringer af frie markedskræfter, fordi de er blevet påvirket af væsentlig statslig indgriben, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), hvilket fremgår af den faktiske eller mulige påvirkning fra et eller flere af de relevante forhold heri. På dette grundlag og i mangel af samarbejde fra den kinesiske regerings side konkluderede Kommissionen, at det ikke er hensigtsmæssigt at anvende hjemmemarkedspriser og -omkostninger til at fastsætte den normale værdi i dette tilfælde.
- (162) Kommissionen beregnede derfor den normale værdi udelukkende på grundlag af produktions- og salgsomkostninger, der var et resultat af ikke-fordrejede priser eller referenceværdier, dvs. som i dette tilfælde var baseret på de tilsvarende produktions- og salgsomkostninger i et egnet repræsentativt land, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), som omhandlet i det følgende afsnit.

- (163) Taishan fremførte efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, at der ikke var konstateret nogen betydelige markedsfordrejninger med hensyn til den undersøgte vare, da der ikke fandtes et særskilt kapitel, der beskrev stoffer af GFF og glasfibersektorerne i rapporten. Parten hævdede også, at beviserne i rapporten stammede fra december 2017, og at de i mellemtiden ikke var blevet ajourført.
- (164) Kommissionen bemærkede, at forekomsten af væsentlige fordrejninger, der foranlediger anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, ikke er knyttet til eksistensen af et særligt sektorkapitel, der omfatter den undersøgte vare. I rapporten beskrives forskellige typer af tværgående fordrejninger i Kina, som finder sted i hele den kinesiske økonomi og påvirker priserne og/eller råmaterialerne og produktionsomkostningerne for den undersøgte vare. Som forklaret i afsnit 3.3.1.5 er glasfiberindustrien underlagt en række statslige indgreb, der er beskrevet i rapporten (omfattet af femårplanerne og andre dokumenter, fordrejninger af råvarepriserne, finansielle fordrejninger osv.), som udtrykkeligt er anført og uddybet i denne forordning. Betragtning 124-138 i denne forordning indeholder desuden detaljerede oplysninger om en række fordrejninger, der finder sted i glasfibersektoren og/eller vedrører dens råmaterialer og input ud over de væsentlige fordrejninger, der allerede er indeholdt i rapporten. Markedsforholdene og de underliggende politikker og planer, der giver anledning til væsentlige fordrejninger, gælder stadig i glasfibersektoren og for produktionsomkostningerne til trods for, at rapporten blev offentliggjort i december 2017. Ingen af parterne fremlagde beviser, der kunne omstøde disse konklusioner. Desuden er den yderligere dokumentation for væsentlige fordrejninger, jf. betragtning 98-160, stadig gyldig, og ingen af parterne fremlagde beviser, der kunne omstøde disse konklusioner. Disse påstande blev derfor afvist.
- (165) Under en høring, der fandt sted efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, hævdede Yuntianhua-gruppen, at der ikke var tegn på væsentlige fordrejninger for så vidt angår virksomheden. Virksomheden fremførte, at Kommissionen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, skulle foretage en særskilt vurdering af, om der forelå væsentlige fordrejninger for hver virksomhed. Den påstod endvidere, at virksomhedens produktionsproces ikke starter med GFR, men med råmaterialer til fremstilling af GFR, idet virksomheden er en vertikalt integreret producent. Kommissionen burde derfor have taget disse råmaterialer i betragtning ved beregningen af den normale værdi.
- (166) Den eksporterende producent fremlagde ingen dokumentation for, at virksomhedens GFF-priser eller -omkostninger, herunder omkostningerne ved råmaterialer, energi og arbejdskraft, ikke var fordrejede. Kommissionen bemærker endvidere, at de væsentlige fordrejninger, der giver anledning til anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, er konstateret på nationalt plan. Hvis der er konstateret væsentlige fordrejninger, finder bestemmelserne i artikel 2, stk. 6a, anvendelse på alle eksporterende producenter i Kina. Under alle omstændigheder giver den samme bestemmelse i grundforordningen de eksporterende producenter mulighed for at påvise, at deres egne omkostninger ikke påvirkes af væsentlige fordrejninger, og de anvendes da til beregningen af den normale værdi. På baggrund af undersøgelsesresultaterne i betragtning 98-162 og da der ikke foreligger bevis for, at disse resultater ikke finder anvendelse på denne eksporterende producents indenlandske omkostninger, blev denne påstand derfor afvist. Under alle omstændigheder fastslog undersøgelsen, at der findes betydelige tværgående fordrejninger, der påvirker produktionen af den pågældende vare og/eller input hertil, og de påvirkes derfor under alle omstændigheder af disse væsentlige fordrejninger, uanset om producenterne påbegynder produktionen med GFR eller har en fuldt integreret produktion.
- (167) Konklusionerne i betragtning 162 blev således bekræftet.

3.3.2. Repræsentativt land

3.3.2.1. Generelle bemærkninger

- (168) Valget af det repræsentative land var baseret på følgende kriterier:

— Et økonomisk udviklingsniveau, der svarede til Kinas. Til dette formål anvendte Kommissionen lande med en bruttonationalindkomst svarende til Kinas på grundlag af oplysninger fra Verdensbankens database ⁽⁷⁵⁾

⁽⁷⁵⁾ World Bank Open Data – Upper Middle Income, jf. <https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income> (senest tilgået den 15. juli 2019).

- Produktion af den undersøgte vare i dette land ⁽⁷⁶⁾
- Tilgængeligheden af relevante offentlige data i dette land
- Hvis der er mere end et muligt repræsentativt land, gives der, når det er relevant, fortrinsret til lande, der har et passende niveau af social og miljømæssig beskyttelse.

- (169) Som forklaret i betragtning 93-95 har Kommissionen stillet to notater til sagen ⁽⁷⁷⁾ om kilderne til fastsættelse af den normale værdi til rådighed for de interesserede parter.
- (170) I sit indlæg af 8. april 2019 hævdede en stikprøveudtaget eksporterende producent, at Kommissionen ikke burde begynde at søge alternative kilder til at fastsætte den normale værdi for de kinesiske eksporterende producenter, da det endnu ikke var påvist, at der forekommer væsentlige fordrejninger af omkostningerne og priserne for produktion og salg af GFF i Kina.
- (171) Klagen indeholdt tilstrækkelige beviser til at påvise, at der forekom væsentlige fordrejninger i Kina i henhold til grundforordningens artikel 5, stk. 9, sammenholdt med artikel 2, stk. 6a, litra a), b) og e). I overensstemmelse med artikel 2, stk. 6a, litra e), skal Kommissionen derfor indsamle sine kilder vedrørende eventuelle relevante repræsentative lande, hvis det som følge af undersøgelsen bekræftes, at der forekommer væsentlige fordrejninger. Påstanden blev derfor afvist.

3.3.2.2. Et økonomisk udviklingsniveau, der svarede til Kinas

- (172) I notatet fra marts 2019 identificerede Kommissionen følgende fire lande: Brasilien, Mexico, Den Russiske Føderation og Tyrkiet, som af Verdensbanken betragtes som lande med et økonomisk udviklingsniveau svarende til Kinas, dvs. de er alle klassificeret som »mellemindkomstlande i den øverste halvdel« på grundlag af bruttonationalindkomst (»BNI«).
- (173) I sit indlæg af 8. april 2019 bemærkede en stikprøveudtaget eksporterende producent, at både Brasilien og Mexico ifølge Verdensbankens BNI-database var tættere på Kina, hvad angår BNI (bruttonationalindkomst) pr. indbygger. Producenten bemærkede desuden, at Tyrkiets BNI ligger langt over de øvrige fire landes (inkl. Kinas), og at Den Russiske Føderation har et højere BNI pr. indbygger end Kina, men lavere end Tyrkiets. Ifølge denne stikprøveudtagne eksporterende producent synes Brasilien og Mexico derfor at være bedre valg under dette kriterium end Den Russiske Føderation og Tyrkiet.
- (174) Ved beregningen af den normale værdi for lande med væsentlige fordrejninger fastsættes det i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), at Kommissionen kan anvende et repræsentativt land med et økonomisk udviklingsniveau svarende til eksportlandets. Kommissionen kan også anvende ikke-fordrejede internationale priser, omkostninger eller referenceværdier eller andre relevante oplysninger. For at definere, hvilke lande der har et økonomisk udviklingsniveau svarende til eksportlandets i hvert enkelt tilfælde, anvender Kommissionen lande, der er blevet klassificeret i samme indkomstkategori af Verdensbanken. Denne database giver Kommissionen mulighed for at råde over et tilstrækkeligt antal potentielt egnede lande med et tilsvarende udviklingsniveau til at vælge et passende repræsentativt land i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a).
- (175) Grundforordningen kræver ikke, at det repræsentative land er tættest på eksportlandets faktiske BNI. Det forhold, at et land kan have et BNI pr. indbygger, der er tættere på Kinas, end et andet land, er derfor ikke en afgørende faktor i udvælgelsen af et passende repræsentativt land. I dette tilfælde var den relevante verdensbankkategori »mellemindkomstlande i den øverste halvdel«, hvor Kina er klassificeret. Selv om Tyrkiet ganske vist har den højeste BNI, har alle fire lande et økonomisk udviklingsniveau svarende til Kinas og blev anset for at opfylde kriteriet i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), første led. Denne påstand blev derfor afvist.

⁽⁷⁶⁾ Hvis den undersøgte vare ikke produceres i et land med et tilsvarende udviklingsniveau, kan det overvejes at anvende en vare inden for samme generelle kategori og/eller sektor som den undersøgte vare.

⁽⁷⁷⁾ Notat fra marts 2019 og notat fra september 2019.

(176) Kommissionen fandt derfor, at alle fire mulige repræsentative lande havde et økonomisk udviklingsniveau svarende til Kinas, som anført i notatet fra september 2019.

(177) I sit indlæg af 16. september 2019 gentog den samme stikprøveudtagne eksporterende producent sine argumenter, jf. betragtning 173, og henviste desuden til to tidligere antidumpingundersøgelser vedrørende importen af varmvalsede spunsjern af stål fra Kina og importen af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, fra Kina ⁽⁷⁸⁾, hvori Kommissionen havde til hensigt at vælge lande med en BNI pr. indbygger svarende til Kinas.

(178) Der er ingen forskel på den metode, der anvendes i den nuværende undersøgelse og i de to tidligere undersøgelser, som den eksporterende producent henviser til. Under alle omstændigheder er den anvendte standard grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), dvs., at Kommissionen kan anvende et repræsentativt land med et økonomisk udviklingsniveau svarende til eksportlandets. Som nævnt i betragtning 175 fremgår det ikke af grundforordningen, at det repræsentative land skal have en BNI svarende til eksportlandets, men snarere et tilsvarende økonomisk udviklingsniveau. Det forhold, at et land kan have en BNI pr. indbygger, der er tættere på Kinas, end et andet land, kan således ikke være en afgørende faktor i udvælgelsen af det passende repræsentative land, hvis de befinder sig i samme kategori af lande med en økonomisk udvikling svarende til Folkerepublikken Kinas. Påstanden blev derfor afvist.

3.3.2.3. Produktion af den undersøgte vare i det repræsentative land og tilgængeligheden af relevante offentlige data i det repræsentative land

(179) I notatet fra marts 2019 anførte Kommissionen, at det var kendt, at der i Brasilien, Mexico, Den Russiske Føderation og Tyrkiet produceres GFF. Kommissionen undersøgte desuden, hvilke offentligt tilgængelige finansielle data der kunne findes for disse fire lande. Kommissionen opfordrede også interesserede parter til at udpege andre producenter af den undersøgte vare.

(180) Som følge af notatet fra marts 2019, hvori Kommissionen anførte, at den ikke havde fundet nogen offentligt tilgængelig finansiell information vedrørende brasilianske virksomheder, fremsendte klageren den reviderede årsberetning fra Owens Corning Fiberglas A.S. Ltda. for 2017 og en resultatopgørelse for Saertex Tecidos Brasil Ltda, der angiveligt er uddraget af dens årsberetning. Disse dokumenter blev stillet til rådighed i det ikke-fortrolige dossier i undersøgelsen. På dette grundlag anmodede klageren Kommissionen om at genoverveje Brasilien som et passende repræsentativt land.

(181) Kommissionen undersøgte omfanget af oplysningerne fra klageren og foretog yderligere undersøgelser i Brasilien. Der blev imidlertid ikke fundet yderligere offentligt tilgængelige finansielle oplysninger i Orbis-databasen, Bloomberg eller andre offentlige kilder vedrørende brasilianske producenter af GFF- eller GFF-relaterede varer. Da Kommissionen havde konstateret visse problemer vedrørende produktionsfaktorerne, jf. betragtning 196-198, og da den betragtede Tyrkiet som et passende repræsentativt land på grundlag af alle relevante faktorer, jf. betragtning 211, blev det ikkev fundet nødvendigt at tage stilling til muligheden for at anvende oplysninger, som ikke var tilgængelige for den brede offentlighed, men som blev stillet til rådighed for alle interesserede parter i det ikke-fortrolige dossier.

(182) Kommissionen anførte i notatet fra marts 2019, at den heller ikke ville betragte Mexico som et potentielt repræsentativt land på grund af manglen på tilstrækkelige finansielle oplysninger vedrørende de to virksomheder (Oscar Alberto Torres Aguilar og Plásticos Reforzados de México, S.A.).

⁽⁷⁸⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/1146 af 4. juli 2019 om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af varmvalsede spunsjern af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 181 af 5.7.2019, s. 89) og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/687 af 2. maj 2019 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 (EUT L 116 af 3.5.2019, s. 5).

- (183) Yderligere undersøgelser, som blev foretaget efter fremlæggelsen af dette notat, viste imidlertid, at der i Mexico findes to andre producenter af GFF og/eller GFR, som er den vigtigste råvare hertil, nemlig Saint-Gobain Mexico S.A de C.V og Owens Corning Mexico S.A de C.V. Kommissionen var imidlertid ikke i stand til at finde offentlig tilgængelige oplysninger om de relevante finansielle indikatorer for nogen af disse producenter. Kommissionen var heller ikke i stand til at finde yderligere finansielle oplysninger om Oscar Alberto Torres Aguilar og Plásticos Reforzados de México, S.A.
- (184) For så vidt angår Den Russiske Føderation anførte Kommissionen i notatet fra marts 2019, at den havde identificeret tre producenter af GFF (P-D Tatneft-Alabuga Steklovokno LLC (P-D Tatneft), OCV Steklovokno OJSC (OC Russia), og Steklonit JSC (Steklonit)), for hvilke der fandtes tilgængelige data for 2017 i Orbis-databasen. I mellemtiden blev data for 2018 gjort tilgængelige vedrørende Steklonit i Orbis-databasen, hvorimod de finansielle data for 2018 vedrørende P-D Tatneft og OC Russia stadig ikke var tilgængelige (hverken i Orbis-databasen eller andre offentligt tilgængelige kilder). Som forklaret i betragtning 199 har Kommissionen imidlertid kortlagt visse problemer i forbindelse med produktionsfaktorerne.
- (185) Endelig anførte Kommissionen i notatet fra marts 2019, at den med hensyn til Tyrkiet den havde identificeret otte producenter af GFF. Kommissionen foretog yderligere undersøgelser, som viste, at ud af disse otte producenter producerede kun Metyx GFF, og at Cam Elyaf producerede GFR. Yderligere undersøgelser viste også, at de finansielle oplysninger, der henvises til i notatet fra marts 2019 angående Metyx, rent faktisk vedrørte en forretningsmæssigt forbundet virksomhed, som ikke producerede GFF. De finansielle data for Metyx var ikke tilgængelige i Orbis-databasen, hos Bloomberg eller nogen anden offentligt tilgængelig kilde for noget regnskabsår. Med hensyn til Cam Elyaf var de finansielle data for 2018 tilgængelige på virksomhedens websted i en konsolideret form for Sisecam-gruppen, som Cam Elyaf er en del af⁽⁷⁹⁾. De finansielle data omfatter gruppens kemiske segment, som omfatter GFR. Endvidere solgte Cam Elyaf ifølge et finansielt prospekt⁽⁸⁰⁾, der blev offentliggjort af Sisecam-gruppen, 28 985 ton GFR i 2018. Salgsmængden i og uden for Tyrkiet var på henholdsvis 21 033 ton og 7 952 ton i 2018. I 2018 genererede Cam Elyaf et salg på 190 mio. TRY og et EBITDA på 39 mio. TRY. Kommissionen meddelte derfor i notatet fra september 2019 også de interesserede parter, at den med henblik på at fastslå den ikke-fordrejede SA&G og fortjeneste ville anvende de finansielle data for det kemiske segment i den tyrkiske gruppe Sisecam for 2018, som omfatter GFR.
- (186) Efter fremlæggelsen af notatet fra september 2019 fremførte en stikprøveudtaget eksporterende producent, at da Cam Elyaf, GFR-producenten i Sisecam-gruppen, ikke producerer eller sælger GFF, men GFR, kan denne virksomheds finansielle oplysninger ikke betragtes som pålidelige med hensyn til GFF. Desuden hævdede CCCLA og en anden stikprøveudtaget eksporterende producent i deres indlæg af 13. september 2019, at Kommissionen ikke burde anvende de finansielle data for det kemiske segment i Sisecam-gruppen, da produktionen af GFR kun udgør en mindre del af deres aktivitet, og det var usikkert, om GFR-aktiviteten var rentabel. Det blev endvidere anført, at Cam Elyaf i 2017 indgav en antidumpingklage til de tyrkiske myndigheder og anførte, at virksomheden led skade som følge af dumpingimport af GFR fra Egypten, og derfor er den måske mindre rentabel end hele det kemiske segment i Sisecam-gruppen. CCCLA og den eksporterende producent foreslog, at Kommissionen skulle anvende de finansielle data for andre tyrkiske producenter af GFF såsom Setex, Kivanc Group, Dost Kimya og Aytu Teknik. Det blev endvidere fremført, at Kommissionen i notatet fra september 2019 ikke forklarede sin beslutning om at udelukke Istanbul Teknik og Sonmez Holding som mulige kilder til at fastlægge ikke-fordrejet SA&G og fortjeneste, da de også fremstiller glasfiberrelaterede varer.
- (187) Som anført i betragtning 205, var ingen af de tyrkiske GFF-producenters finansielle oplysninger umiddelbart tilgængelige. Desuden har hverken CCCLA eller den eksporterende producent fremlagt finansielle oplysninger om nogen af GFF-producenterne i Tyrkiet, som der blev anmodet om i bilag I til notatet fra marts 2019, med henblik på at identificere producenter af den undersøgte vare. Desuden var Kommissionen ikke i stand til at finde offentligt tilgængelige finansielle oplysninger i Orbis-databasen, Bloomberg eller andre offentlige kilder vedrørende de GFF-producenter, der blev angivet af CCCLA og den eksporterende producent i betragtning 186. Hvad angår Istanbul Teknik⁽⁸¹⁾ og Sonmez Holding⁽⁸²⁾, fremstiller de ifølge oplysningerne på deres websteder desuden hverken GFR- eller GFF-relaterede varer, men varer af polyesterfibre. Alle påstandene i den forbindelse blev derfor afvist. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), var det derfor Kommissionens opfattelse, at finansielle data for GFR-producenter, der tegner sig for mere end 70 % af de samlede omkostninger ved produktion af GFF, kunne anses for også at være repræsentative for GFF-producenter.

⁽⁷⁹⁾ <http://www.sisecam.com.tr/en/investor-relations/presentations-and-bulletins/annual-reports>.

⁽⁸⁰⁾ https://www.ise.ie/debt_documents/Prospectus%20-%20Standalone_c5b7db48-30e0-4939-8773-1d0e744aa7cc.pdf.

⁽⁸¹⁾ <https://www.istanbulteknik.com/en/>.

⁽⁸²⁾ <https://www.sonmezholding.com.tr/en/>.

- (188) Endelig afviste Kommissionen også Jushi/Hengshi's påstand om, at Cam Elyaf ville være mindre rentabel end hele det kemiske segment i Sisecam-gruppen, fordi Cam Elyaf i 2017 indgav en antidumpingklage vedrørende importen fra Egypten og hævdede, at den havde lidt væsentlig skade. Den dokumentation, som Jushi/Hengshi fremlagde, modsagde faktisk påstanden om, at den egyptiske import skulle have udhulet Cam Elyaf's fortjeneste. Ifølge denne dokumentation fandt de tyrkiske myndigheder, at Cam Elyaf ikke havde lidt væsentlig skade og afsluttede undersøgelsen. Jushi/Hengshi's påstand var derfor faktisk ukorrekt og må afvises.
- (189) På grundlag af de interesserede parter oplysninger og andre relevante oplysninger i sagen opstillede Kommissionen en foreløbig liste over de produktionsfaktorer og kilder i forbindelse med GFF, den havde til hensigt at anvende med henblik på alle de produktionsfaktorer, som f.eks. materialer, energi og arbejdskraft, som de eksporterende producenter anvendte i produktionen af den pågældende vare. Ud over de oplysninger og beviser, der blev modtaget fra de stikprøvedtagne samarbejdsvillige eksporterende producenter, blev nogle af koderne i det harmoniserede system («HS-koder»), der blev offentliggjort i notatet fra marts 2019, revideret (i nogle tilfælde er den oprindelige HS-kode blevet bibeholdt og suppleret med yderligere HS-koder, mens den i andre tilfælde er blevet erstattet af en ny HS-kode, og der blev også identificeret nye produktionsfaktorer). Den opdaterede liste over produktionsfaktorer og HS-koder blev fremlagt i notatet fra september 2019.
- (190) I sit indlæg af 8. april 2019 bemærkede en stikprøvedtaget samarbejdsvillig eksporterende producent, at Kommissionen kun anførte hvert råmateriale i notatet fra marts 2019 med en 6-cifret HS-kode, hvilket sandsynligvis ville dække en lang række andre varer end det specifikke råmateriale, for hvilket der skal fastsættes en værdi. For at forbedre nøjagtigheden af dataene foreslog denne eksporterende producent derfor, at Kommissionen i stedet anvender 8-cifrede varekoder. Kommissionen bemærkede, at det først er muligt at fastlægge varekoderne ud over 6 cifre ved hjælp af de specifikke landekoder, når det repræsentative land er valgt. Dette blev gjort i notatet fra september 2019, hvor de tyrkiske varekoder med op til 12 cifre blev forelagt, hvor de fandtes.
- (191) Den samme eksporterende producent hævdede i sit indlæg af 8. april 2019, at importoplysningerne for produktionsfaktorerne ville være meningsløse, da importpriserne i et tredjeland hverken afspejler de faktiske hjemmemarkedspriser eller købspriserne i dette land. Den pågældende eksporterende producent hævdede, at importpriserne var påvirket af faktorer såsom mængden af den importerede vare, varetypen og tilgængeligheden af denne vare i både import- og eksportlandet. For visse varer var importprisen fra Kina således lavere end fra resten af verden, mens det modsatte gjorde sig gældende for andre varer. Med hensyn til Den Russiske Føderation var importpriserne fra Kina systematisk højere end fra resten af verden. Den samme eksporterende producent hævdede desuden, at kvartssand var naturligt forekommende i de fleste lande, og at importpriserne derfor burde være tilsvarende for alle lande. Eventuelle forskelle mellem priserne fra Kina og priserne fra resten af verden ville således skyldes forskelle i varens klasse og kvalitet. Den eksporterende producent foreslog derfor, at Kommissionen skulle anvende hjemmemarkedsprisen for hver produktionsfaktor i hvert enkelt potentielt repræsentativt land, og at Kommissionen, hvis der ikke forelå tilstrækkelige oplysninger om hjemmemarkedspriserne, under alle omstændigheder burde se bort fra »unormalt høje« importpriser.
- (192) Grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a) fastsætter brugen af tilsvarende data i et passende repræsentativt land, »forudsat at de relevante data er umiddelbart tilgængelige«. Kommissionen råder ikke over data om hjemmemarkedspriserne i de mulige repræsentative lande, og sådanne data er ikke umiddelbart tilgængelige. Data om importpriserne er derimod umiddelbart tilgængelige, og Kommissionen bruger Global Trade Atlas (GTA) som kilde til disse data. Hvis de indsamlede beviser bekræfter grundlaget for at anvende metoden i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), justerer Kommissionen importpriserne (f.eks. ved at tilføje den relevante told) for at nå frem til en rimelig indikator, der repræsenterer en ikke-fordrejet hjemmemarkedspris i det valgte repræsentative land. Kommissionen kontrollerede også, at der findes tilstrækkeligt med repræsentative ikke-fordrejede mængder af denne import, således at den anvendte gennemsnitspris reducerer virkningen af eventuelt unormale priser i den nedre og øvre ende af prisintervallet. De justerede priser for et bestemt input afspejler således en blanding af forskellige kvaliteter og dets tilgængelighed på de berørte markeder. Endelig udelukkede Kommissionen også data om import fra lande, der ikke er medlemmer af WTO, og som er opført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/755⁽⁸³⁾ («forordning (EU) 2015/755»). Så længe mængden af de importerede produktionsfaktorer er tilstrækkeligt repræsentativ, og der ikke er andre specifikke omstændigheder, der gør dem ikke-repræsentative eller uegnede, er der ingen objektiv grund til at udelukke disse data fra analysen. Denne eksporterende producent angav heller ikke nogen kilde til hjemmemarkedspriser for nogen af de potentielle repræsentative lande. Da der ikke foreligger beviser for, at de anvendte data ikke ville være repræsentative, afviste Kommissionen derfor denne påstand.

⁽⁸³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/755 af 29. april 2015 om fælles ordninger for indførsel fra visse tredjelande (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 33).

- (193) I sit indlæg af 4. april 2019 fremførte en anden stikprøveudtaget eksporterende producent, at de tyrkiske elpriser var tilgængelige på det tyrkiske statistiske kontors websted, mens de russiske elpriser, som offentliggøres af det russiske føderale statistiske kontor, ikke var blevet opdateret i flere år.
- (194) Kommissionen foretog yderligere undersøgelser af elpriserne i Den Russiske Føderation. Disse undersøgelser bekræftede, at de offentligt tilgængelige oplysninger om elpriser i Den Russiske Føderation var forældede. Som følge heraf var der bedre adgang til offentlige data om elpriser i Tyrkiet end i Den Russiske Føderation, da de tyrkiske elpriser er nyere.
- (195) Den samme stikprøveudtagne eksporterende producent og klageren fremhævede, at prisen på naturgas, som er en energikilde, der anvendes til fremstilling af GFR og GFF, var fordrejet i Den Russiske Føderation. I denne forbindelse fremførte klageren, at Rusland ikke var et passende repræsentativt land og henviste til en tidligere antidumpingundersøgelse vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Den Russiske Føderation⁽⁸⁴⁾ og en antidumpingundersøgelse vedrørende importen af silicium med oprindelse i Folkerepublikken Kina⁽⁸⁵⁾. Naturgas er en vigtig energikilde i produktionen af GFF og udgør mellem 6 % og 10 % af produktionsomkostningerne hos den stikprøveudtagne vertikalt integrerede eksporterende producent. På dette grundlag og i betragtning af, at naturgaspriserne synes at være fordrejede i Den Russiske Føderation, vil data om naturgaspriser i Rusland derfor ikke være egnede til at fastsætte en referencepris.
- (196) Da Kommissionen ikke fandt tilgængelige oplysninger om finansielle data for producenter i Mexico, jf. notatet fra september 2019, foretog Kommissionen en analyse af importdataene for alle produktionsfaktorer for kun Brasilien, Den Russiske Føderation og Tyrkiet. Importdataene blev indhentet på grundlag af den mest detaljerede klassificering af varerne i de enkelte lande. Data om importen i det repræsentative land fra Kina og fra ikke-WTO-medlemmer, der er anført i bilag 1 til forordning (EU) 2015/755, blev også udelukket.
- (197) På grundlag af denne analyse konstaterede Kommissionen for Brasiliens vedkommende, at GFR (det vigtigste råmateriale til produktionen af GFF) hovedsagelig blev importeret fra Kina. Kun 9,35 % af den samlede GFR-import kom fra andre kilder og var ikke fordrejede. Dette undergravede således i væsentlig grad repræsentativiteten af dette input og dets underliggende værdi. Kommissionen bemærker, at GFR udgør mere end 70 % af de ikke vertikalt integrerede producenters produktionsomkostninger ved GFF, og at det derfor er et væsentligt input, der påvirker en betydelig del af den normale værdi. Desuden stammer 50 % af importen af glasfibergarn, der tegner sig for ca. 2 % af ikke vertikalt integrerede producenters produktionsomkostninger ved GFF, også fra Kina, og dette inputs repræsentativitet og værdi undergraves derfor også.
- (198) Af alle disse grunde og som anført i notatet fra september 2019 konkluderede Kommissionen, at Brasilien ikke syntes at være et passende repræsentativt land, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a).

⁽⁸⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1722 af 14. november 2018 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 999/2014 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 (EUT L 287 af 15.11.2018, s. 3).

⁽⁸⁵⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1077 af 1. juli 2016 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af silicium med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, og en delvis interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 (EUT L 179 af 5.7.2016, s. 1).

- (199) For så vidt angår Den Russiske Føderation var andelen af import uden fordejlninger i forhold til den samlede import af alle produktionsfaktorer desuden den laveste for de tre analyserede lande, og importværdierne blev derfor anset for at være stærkt påvirket af den fordejlende import fra Kina og fra de lande, der er opført i bilag I til forordning (EU) 2015/755. I 2018 blev kun 2,32 % af pyrophyllit (et vigtigt råmateriale, der anvendes af vertikalt integrerede producenter, der tegner sig for mere end 5 % af produktionsomkostningerne), 11,23 % af GFR (det vigtigste råmateriale, der anvendes af ikke-vertikalt integrerede producenter, der tegner sig for mere end 70 % af produktionsomkostningerne) og 39,78 % syntetisk garn (svarende til ca. 2 % af produktionsomkostningerne), importeret fra lande med markeder uden fordejlninger. Som forklaret i betragtning 194 er der desuden ingen ajourførte statistikker over de russiske elpriser, og nyere undersøgelser tyder på, at gaspriserne kan være fordejlende i Den Russiske Føderation.
- (200) For så vidt angår Tyrkiet var størstedelen af importen af GFR og pyrophyllit (henholdsvis 75,07 % og 81,96 % af den samlede import) ikke fordejlet. Samlet set var andelen af ikke-fordejlende importerede råmaterialer på 97,97 %. Repræsentativiteten af den ikke-fordejlende import i Tyrkiet var således høj.
- (201) I sit indlæg af 10. april 2019 hævdede klageren, at devalueringen af den russiske rubel i forhold til euroen mellem 2014 og 2018 havde en fordejlende virkning på produktionsomkostningerne i Den Russiske Føderation. Den udvikling i rublen i forhold til euroen, som klageren henviste til, er ikke specifikt relevant for undersøgelsesperioden, og indvirkningen på produktionsomkostningerne i Den Russiske Føderation blev heller ikke underbygget af nogen form for dokumentation. Denne påstand blev derfor afvist.
- (202) I sit indlæg af 8. april 2019 rejste en stikprøveudtaget eksporterende producent desuden tvivl om pålideligheden af de data, der blev konverteret til euro, med hensyn til importpriser, produktionsomkostninger og fortjenstmargener for lande med meget devaluerede valutaer, navnlig den tyrkiske lira og den russiske rubel mellem den 1. januar 2017 og den 1. januar 2019.
- (203) Ved fastsættelsen af referenceværdier på grundlag af importpriserne i forbindelse med beregningen af den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), omregnes værdien af importen til de repræsentative lande i sidste ende til eksportlandets valuta. Kommissionen bemærker, at den eksporterende producent ikke har påvist, om og hvordan devalueringen i Den Russiske Føderation og/eller Tyrkiet i perioden 2017-2019 reelt har påvirket produktionsomkostningerne og fortjenstmargenerne for disse lande. Kommissionen fandt derfor, at denne påstand var ubegrundet og afviste den.
- (204) For så vidt angår Den Russiske Føderation konkluderede Kommissionen på grundlag af elementerne i betragtning 199, at den begrænsede mængde af ikke-fordejlende import til Den Russiske Føderation samlet set og det forhold, at en række vigtige råmaterialer, der tegner sig for en betydelig del af produktionsomkostningerne, var fordejlende (dvs. gas), eller for hvilke der ikke forelå ajourførte oplysninger (dvs. elektricitet), ikke var tilstrækkeligt repræsentative med henblik på beregningen af den normale værdi. Derfor blev Den Russiske Føderation ikke anset for at være et passende repræsentativt land, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a).
- (205) I betragtning af den begrænsede tilgængelighed af repræsentative importoplysninger i Brasilien og Den Russiske Føderation i modsætning til den høje kvalitet af data om produktionsfaktorer i Tyrkiet, jf. betragtning 200, undersøgte Kommissionen yderligere tilgængeligheden af offentlige finansielle data for virksomheder, der producerer varer i samme generelle kategori og/eller sektor som den undersøgte vare i Tyrkiet. Som det fremgår af betragtning 185, forelå der ikke offentligt tilgængelige oplysninger om producenter af GFF. Kommissionen fokuserede specifikt på GFR-producenter, da undersøgelsen viste, at GFR udgør mere end 70 % af de samlede omkostninger ved produktion af GFF. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), var det derfor opfattelsen, at finansielle data for GFR-producenter kunne anses for også at være repræsentative for GFF-producenter.

- (206) På baggrund af alle ovenstående faktorer og som anført i notatet fra september 2019 besluttede Kommissionen at vælge Tyrkiet som et passende repræsentativt land med henblik på denne undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a).
- (207) En stikprøveudtaget eksporterende producent gentog sine bemærkninger, som allerede er anført i betragtning 191, uden dog at fremlægge nye oplysninger. De fremsatte bemærkninger blev derfor afvist af samme årsager, jf. betragtning 192.
- (208) Den samme eksporterende producent gentog sin påstand, som fremgår af betragtning 202. Parten tilføjede desuden, at devalueringen af den tyrkiske lira på næsten 35 % i undersøgelsesperioden ville have stor indvirkning på en virksomheds omkostninger og omsætning i Tyrkiet, især da mange af de importerede varer blev betalt i USD eller eksportlandets valuta. Desuden fremførte den eksporterende producent, at valutakursen har en direkte indvirkning på en virksomheds endelige fortjenstmargen og henviste til to tidligere antidumpingundersøgelser vedrørende importen af GFR fra Kina⁽⁸⁶⁾ og importen af åben mesh-stoffer fra Kina⁽⁸⁷⁾, hvor Kommissionen anvendte en målfortjeneste på henholdsvis 5 % og 12 %.
- (209) I denne forbindelse er denne eksporterende producents påstand rent spekulativ, da den ikke blev understøttet af beviser hverken for de importerede varers købsvaluta hos den virksomhed, der blev anvendt til at fastsætte niveauet for salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger («SA&G») og fortjeneste, eller for den påståede indvirkning på virksomhedens omkostninger og omsætning eller fortjeneste. Desuden anførte den eksporterende producent ikke, om devalueringen ville påvirke omkostningerne, omsætningen og fortjenesten positivt eller negativt. Denne påstand blev fundet uklar og ubegrundet og blev derfor afvist.
- (210) Hvad angår henvisningen til de tidligere antidumpingundersøgelser i betragtning 208, skal det bemærkes, at målfortjenesten og fortjenesten i det repræsentative land ikke kan sammenlignes, da de henviser til forskellige begreber og til forskellige lande. Navnlig er den målfortjeneste, som parten henviser til, den fortjeneste, som EU-erhvervsgrenen opnåede ved hjemmemarkedssalg i Unionen under normale konkurrencevilkår, og den anvendes til at beregne skadesmargenen. Fortjenesten i det repræsentative land anvendes til beregningen af den normale værdi med henvisning til det passende repræsentative land, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a). Denne fortjeneste skal afspejle den fortjeneste, der er opnået af en virksomhed, der fremstiller den undersøgte vare eller en lignende vare, i et repræsentativt land. Da disse to forskellige fortjenester ikke er sammenlignelige, og påstanden er baseret på den fortjeneste, der blev anvendt i en anden sammenhæng end beregningen af den normale værdi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, var denne påstand ikke relevant og blev derfor afvist.
- (211) Kommissionen konkluderede derfor, at Tyrkiet var et passende repræsentativt land, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a).
- (212) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Taishan, at Kommissionen ikke havde analyseret importdataenes nøjagtighed og handelsmæssige indhold. For de importdata, der anvendes til at beregne referenceværdien for pyrophyllit, var det f.eks. ikke muligt at afgøre, hvor stor en del af importen under den respektive tyrkiske varekode der var relevant for pyrophyllit. Desuden tilføjede Taishan, at Tyrkiet for denne produktionsfaktor importerede varer under den pågældende varekode fra 33 forskellige lande, og at enhedspriserne varierede fra 0,13 EUR/ton til 207 EUR/ton. Desuden var den referenceværdi, som Kommissionen anvendte for pyrophyllit, på 3,89 CNY/kg, hvilket var næsten 10 gange højere end den faktiske købspris pr. enhed.

⁽⁸⁶⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 248/2011 af 9. marts 2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold og om endelig opkrævning af den midlertidige antidumpingtold på importen af visse endeløse filamenter af glasfiberverarer med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 67 af 15.3.2011, s. 1).

⁽⁸⁷⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 791/2011 af 3. august 2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold og om endelig opkrævning af den midlertidige antidumpingtold på importen af visse åben mesh-stoffer af glasfibre med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 204 af 9.8.2011, s. 1).

- (213) Som forklaret i betragtning 192 anvender Kommissionen GTA som datakilde til at beregne referenceværdier, når det i forbindelse med undersøgelsen konstateres, at der forekommer væsentlige fordrejninger, som udløser anvendelse af den metode, der er fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a). I disse tilfælde kontrollerer Kommissionen også, at der er tilstrækkeligt med repræsentative ikke-fordrejede mængder af denne import, således at den anvendte gennemsnitspris ikke påvirkes væsentligt af eventuelt unormale priser i den nedre og øvre ende af prisintervallet. Dermed sikres det, at gennemsnitsprisen for et bestemt input afspejler en blanding af forskellige kvaliteter og dets tilgængelighed på de berørte markeder. Så længe mængden af de importerede produktionsfaktorer er tilstrækkeligt repræsentativ, og der ikke er andre specifikke omstændigheder, der gør dem upålidelige eller uegnede, er der ingen objektiv grund til at udelukke data fra analysen. Kommissionen udtrækker desuden dataene på det mest detaljerede varekodeniveau, der er til rådighed i hvert af de respektive lande, for at opnå det bedste match med de produktionsfaktorer, der anvendes af de enkelte eksporterende producenter i deres fremstillingsproces. Dette skal sikre, at referenceværdierne på rimelig vis afspejler omkostningerne ved råmaterialer/input. På grundlag af ovenstående og i mangel af beviser for, at de anvendte data og metoder ikke skulle være repræsentative for de ikke-fordrejede omkostninger for hvert input, afviste Kommissionen denne påstand.
- (214) Den samme eksporterende producent hævdede, at Kommissionen ikke havde kontrolleret og undersøgt den forretningsmæssige virkelighed for så vidt angår referenceværdien for fortjeneste. Til støtte for sin påstand sammenlignede den eksporterende producent referenceværdien for fortjeneste på 39,26 % med den målfortjeneste på 6 %, der blev anvendt til beregningen af den ikke-skadevoldende pris for de europæiske producenter, samt EU-erhvervsgrenens rentabilitet i den betragtede periode, som lå på mellem 2,5 % og -3,4 %. Yuntianhua-gruppen anmodede endvidere Kommissionen om ved beregningen af den normale værdi at anvende en fortjenstmargen på 6 % (EU-erhvervsgrenens målfortjeneste) i stedet for 39,26 %, som blev fastsat på grundlag af det repræsentative land. Virksomheden fremførte, at en fortjenstmargen på 39,26 % ville være urimelig, idet artikel 2, stk. 6a, litra a), forudsætter brug af en rimelig fortjeneste.
- (215) Som forklaret i betragtning 210 er målfortjenesten, EU-erhvervsgrenens fortjeneste og fortjenesten i det repræsentative land forskellige begreber, der vedrører forskellige lande og kan derfor ikke sammenlignes. Målfortjenesten er EU-erhvervsgrenens fortjeneste ved hjemmemarkedssalg i Unionen under normale konkurrencevilkår. Den anvendes til at beregne skadesmargenen. EU-erhvervsgrenens fortjenstmargen er den fortjeneste, der blev opnået af EU-erhvervsgrenen i den betragtede periode (dvs. en fortjeneste, der er påvirket af dumpingimporten fra Kina og Egypten). Den er en af skadesindikatorerne og anvendes i analysen af EU-erhvervsgrenens situation. Endelig er fortjenesten i det repræsentative land den faktiske fortjeneste for en virksomhed, der blev anset for at være en passende indikator for en ikke-fordrejet fortjenstmargen for den pågældende vare i det undersøgte land. For at sikre, at der anvendes et passende benchmark, skal det repræsentative land derfor have samme udviklingsniveau som det undersøgte land, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a. Vigtigere er det, at den eksporterende producent ikke har påvist, hvordan og i givet fald hvorfor virksomhedens fortjenstmargen i det relevante repræsentative land ikke er rimelig. Kommissionen mindede om, at der ikke var andre oplysninger i sagen, der støttede påstanden om, at virksomhedens fortjeneste skulle være urimelig. På dette grundlag blev disse påstande anset for at være ubegrundede og blev afvist.
- (216) Taishan påstod desuden, at Kommissionen burde undersøge og kontrollere påstanden om devalueringen af valutaen i betragtning 202. Virksomheden anfægtede afvisningen af påstanden med den begrundelse, at den eksporterende producent ikke havde påvist, om og hvordan valutadevalueringen i Tyrkiet i årene 2017-2019 rent faktisk havde påvirket produktionsomkostningerne og fortjenestmargenerne for disse lande.
- (217) Det skal bemærkes, at en valutadevaluering kan påvirke en virksomheds omkostninger og fortjeneste positivt eller negativt. Anvendes samme valuta i alle transaktioner, når omkostningerne påvirkes negativt — dvs. forøges — stiger omkostningerne ved solgte varer og SA&G, og fortjenesten vil derfor falde i virksomhedens årsregnskab. Når omkostningerne påvirkes positivt, ses den modsatte tendens. I dette tilfælde har den eksporterende producent ikke påvist, hvordan valutadevalueringen faktisk har påvirket omkostningerne og/eller fortjenesten i virksomhedens regnskaber, men har blot fremsat et generelt udsagn, der ikke er underbygget. Det er således ikke korrekt generelt at konkludere, at eventuelle udsving ville have en relevant og tydelig indvirkning på pålideligheden af et

datasæt. Af denne grund fastholdt Kommissionen sin konklusion, nemlig at påstanden må afvises i mangel af en samlet påstand om, hvordan valutadevalueringen ville have påvirket SA&G og fortjeneste og gjort dem uegnede i forbindelse med beregningen af den normale værdi på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 6a.

3.3.2.4. Niveau af social beskyttelse og miljømæssig beskyttelse

- (218) Da det blev fastslået, at Tyrkiet var et passende repræsentativt land på grundlag af ovenstående elementer, var der ikke behov for at foretage en vurdering af niveauet af social og miljømæssig beskyttelse i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), første led, sidste punktum.

3.3.2.5. Konklusion

- (219) På baggrund af ovenstående analyse opfyldte Tyrkiet de kriterier, der er fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), første led, for at kunne betragtes som et passende repræsentativt land.
- (220) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Jushi/Hengshi, at Kommissionen ikke burde have udelukket Kivanc Group, Dost Kimya, Istanbul Teknik og Sonmez Holding fra sine overvejelser som mulige kilder til fastlæggelse af ikke-fordrejede SA&G og fortjeneste, jf. betragtning 186 og 187, da de angiveligt er producenter af GFF eller GFF-relaterede produkter, og da finansielle data ville være offentligt tilgængelige. Det blev hævdet, at Kivanc Group's regnskaber for perioden 2010-2018 samt Dost Kimya's regnskaber for perioden 2008-2015 var tilgængelige i Orbis-databasen. Det blev endvidere påstået, at Sonmez Holding producerede glasfiberrelaterede varer og at Istanbul Teknik anvendte glasfibervarer til fremstilling af andre varer, hvilket betyder, at de to virksomheders vareudvalg bør anses for at være »nært beslægtet« i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a.
- (221) Selv om den eksporterende producent hævdede, at de finansielle data for disse GFF-producenter var tilgængelige i Orbis-databasen, fremlagde parten ikke disse oplysninger, hverken sammen med sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger eller efter notatet fra marts 2019, hvor parterne blev anmodet om at identificere producenter af den undersøgte vare i potentielle repræsentative lande. Efter virksomhedens indlæg gennemførte Kommissionen ikke desto mindre endnu en søgning i Orbis-databasen for at få bekræftet, om de data, som Jushi/Hengshi havde henvist til, var tilgængelige i Orbis-databasen og derfor burde være blevet taget i betragtning. Denne yderligere kontrol⁽⁸⁸⁾ viste imidlertid, at der i modsætning til Jushi/Hengshi's påstand ikke foreligger finansielle oplysninger for en virksomhed, der fremstiller GFF eller lignende varer, i Orbis-databasen. Påstanden blev derfor afvist.
- (222) Den samme eksporterende producent hævdede efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, at det var meget sandsynligt, at Siscesam-gruppens GFR-aktiviteter var tabsgivende i 2018, da salget af natriumcarbonat tegnede sig for 86 % af det samlede salg og 94 % af driftsoverskuddet (værdi) i Sisecams kemiske segment. Den eksporterende producent fremlagde heller ikke dokumentation for denne påstand.
- (223) I betragtning af de oplysninger, der er til rådighed, er der intet grundlag for at konkludere, at aktiviteterne inden for GFR-segmentet er tabsgivende. Selv om salget i GFR-segmentet kun udgjorde en mindre del af salget i det kemiske segment og også genererede en mindre del af driftsoverskuddet, kunne dette salg samtidig stadig være meget rentabelt (faktisk endda mere rentabelt end salget af natriumcarbonat). Påstanden blev derfor anset for at være spekulativ og blev afvist.
- (224) Taishan hævdede, at SA&G og fortjeneste for det kemiske segment i Sisecam-gruppen ikke kunne anvendes til at beregne den normale værdi, da i) kun en del af datterselskaberne i Sisecam-gruppen var i stand til at producere GFF, ii) glasfibersegmentet for Sisecam-gruppen medførte høje startomkostninger ved en ny fabrik, og Kommissionen burde derfor revurdere omkostningerne, SA&G samt fortjenesten for den undersøgte vare, og iii) det kemiske segment og glasfibersektoren er genstand for fordrejninger på grund af tilskud fra den tyrkiske regering.

⁽⁸⁸⁾ En søgning i Orbis-databasen med nøgleordene »Kivanc«, »Dost Kimya«, »Istanbul Teknik« og »Sonmez« resulterede i 91 enheder i Tyrkiet. Disse virksomheder er aktive inden for en række vigtige sektorer, såsom fremstilling, engros- og detailhandel, hotel- og restaurationsvirksomhed, transport og oplagring, landbrug, skovbrug og fiskeri, bygge- og anlægsvirksomhed, fast ejendom osv. Ud af disse 91 virksomheder er 25 virksomheder aktive i fremstillingssektoren, men for forskellige varer, såsom tekstil- og beklædningsindustrien, industrielt, elektrisk og elektronisk udstyr, kemikalier, olie, gummi og plastik osv. Otte virksomheder er aktive inden for kemi-, olie-, gummi- og plastiksektoren, diverse fremstillingssektorer og læder-, sten-, ler- og glasvarer. Af disse otte virksomheder omfatter Orbis finansielle data for 2018 for tre virksomheder. Disse tre virksomheder fremstiller imidlertid plastvarer og cement, der ikke er beslægtet med GFF.

- (225) For så vidt angår denne eksporterende producents første påstand, konkluderede Kommissionen, jf. betragtning 185 og i mangel af offentligt tilgængelige regnskabsoplysninger for producenter af GFF i Tyrkiet, at de finansielle data for 2018 for det kemiske segment i Sisecam-gruppen var passende i forbindelse med denne undersøgelse. Dette skyldes, at hvis der ikke foreligger finansielle oplysninger om den undersøgte vare, kan Kommissionen medtage produktionen af en vare inden for samme generelle kategori og/eller sektor som den undersøgte vare med henblik på beregningen af den normale værdi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a).
- (226) Hvad angår justeringer for startomkostninger, som ganske vist kan påvirke den indberettede SA&G og fortjeneste afhængigt af de anvendte regnskabsregler, gjorde den eksporterende producent ikke rede for de påståede virkninger og angav heller ikke, hvordan den påståede justering skulle foretages. Under alle omstændigheder ville eventuelle startomkostninger, der var bogført i 2018, reducere den faktiske fortjenstmargen. Selv hvis der ikke sås nogen virkning på virksomhedens SA&G og fortjeneste, var Kommissionens tilgang forsigtig og til fordel for de eksporterende producenter. Kommissionen fandt således, at omkostningerne var repræsentative i forbindelse med denne undersøgelse. Der er heller intet, der tyder på, at de tilskud, som virksomheden angiveligt har modtaget, ville gøre oplysningerne upålidelige i forbindelse med undersøgelsen. Den eksporterende producent fremlagde ingen oplysninger om de påståede tilskud og om, hvordan de ville have en fordrejende virkning. Kommissionen besluttede derfor at afvise denne eksporterende producents påstande.
- (227) Desuden hævdede Yuntianhua-gruppen, at beregningen af SA&G og fortjeneste for virksomheden i det repræsentative land ikke udelukkende burde baseres på driftsindtægter og driftsudgifter, men på de samlede indtægter, omkostningerne ved solgte varer (på engelsk »COGS») og udgifterne. Den eksporterende producent fremførte, at SA&G-omkostningerne blev defineret og opgjort i årsregnskabet og ikke krævede tilføjelser eller fradrag. Den eksporterende producent hævdede også, at indtægterne omfattede salg til forretningsmæssigt forbundne parter (»koncerninternt salg»), mens SA&G og den fortjeneste, der blev anvendt til beregningen af den normale værdi, kun burde vedrøre salg til ikke forretningsmæssigt forbundne parter. Endelig hævdede den eksporterende producent, at SA&G og fortjeneste, som anvendes til beregningen af den normale værdi, kun burde omfatte salg på det tyrkiske hjemmemarked og ikke den pågældende virksomheds samlede salg.
- (228) Vedrørende det første punkt fokuserede Kommissionen ved fastsættelsen af passende SA&G og fortjeneste på de omkostninger, der er direkte forbundet med produktionen, dvs. driftsindtægter og -omkostninger. Da det kemiske segment registrerede et positivt økonomisk resultat, blev den økonomiske fortjeneste trukket fra SA&G. Denne beregning gav en pålidelig SA&G og fortjeneste for virksomhedens kemiske segment, for så vidt som der ikke på uhensigtsmæssig vis tages hensyn til de omkostninger, der slet ikke indvirker på produktion og salg. I modsætning til, hvad virksomheden hævdede, var generalomkostningerne tilgængelige i årsberetningen for hele gruppen og ikke for de enkelte forretningssegmenter. Selv om det er korrekt, at det indberettede salg omfatter koncerninterne salg, forudsætter grundforordningen i anvendelsen af artikel 2, stk. 6a, og for at sikre gennemsigtighed og de interesserede parter ret til forsvar, at der anvendes umiddelbart tilgængelige data, som ikke altid er tilstrækkeligt opdelt. Ved anvendelsen af denne bestemmelse sikrer Kommissionen altid, at de oplysninger, der lægges til grund for beregningen af den normale værdi, er de bedste offentligt tilgængelige oplysninger. Den meddeler på et tidligt tidspunkt i proceduren de interesserede parter de oplysninger, den har til hensigt at anvende, og giver dem rig lejlighed til at fremsætte bemærkninger og til at fremlægge mere detaljerede oplysninger. I den nuværende undersøgelse har flere parter kritiseret de oplysninger, som Kommissionen har anvendt, men ingen af dem har fremlagt bedre og mere detaljerede alternative data eller metoder. Dette støtter opfattelsen af, at Kommissionen har gjort brug af de bedste offentligt tilgængelige oplysninger i denne forbindelse. I det foreliggende tilfælde foregik størstedelen af salget (85 %) nemlig til ikke forretningsmæssigt forbundne parter og afspejlede derfor i vidt omfang resultatet af salget til disse parter. Tilsvarende er SA&G og fortjeneste også repræsentative for hjemmemarkedssalget i det repræsentative land, da 61 % af salget foregik i Tyrkiet. På dette grundlag fastholder Kommissionen, at de data, der anvendes til beregningen af den normale værdi, opfylder kravene i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, og er de mest pålidelige og repræsentative i det foreliggende tilfælde. De påstande, der rejste tvivl om kvaliteten af disse oplysninger, må derfor afvises.

3.3.3. Kilder anvendt til fastsættelse af ikke-fordrejede omkostninger

- (229) I sit notat fra marts 2019 anførte Kommissionen, at den med henblik på at beregne den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), ville anvende databasen Global Trade Atlas (»GTA») til at fastsætte ikke-fordrejede omkostninger for de fleste produktionsfaktorer, samtidig med at den anvendte kilde til fastsættelse af ikke-fordrejede omkostninger ved arbejdskraft, energi og affald, ville afhænge af det valgte repræsentative land.

- (230) På grundlag af beslutningen om at anvende Tyrkiet som repræsentativt land, jf. notatet fra september 2019, meddelte Kommissionen de interesserede parter, at den ville anvende GTA til at fastsætte ikke-fordrejede omkostninger ved produktionsfaktorer, og det tyrkiske statistiske instituts data til at fastsætte ikke-fordrejede omkostninger ved arbejdskraft og energi.
- (231) Den samme eksporterende producent hævdede endvidere, at hvis Kommissionen skulle besluttet at erstatte købspriserne for materialer og energi i Kina med referencepriser, burde den anvende de faktiske indkøbspriser for fem importerede råmaterialer i undersøgelsesperioden, da disse priser ikke blev fordrejet, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), tredje led. Denne eksporterende producent anmodede også Kommissionen om at anvende disse importpriser som referencepris for de råmaterialer, den indkøbte i Kina.
- (232) Den eksporterende producent fremlagde beviser (i form af købsfakturaer, importdokumenter og kontrakter) for de fem råmaterialer, der er nævnt i betragtning 231. Indkøbene blev foretaget i USD og fra markeder, hvor der ikke var noget bevis for fordrejninger. Da undersøgelsen ikke viste nogen fordrejninger af importen af disse råvarer til Kina for den pågældende eksporterende producent i den pågældende undersøgelsesperiode, accepterede Kommissionen denne påstand. For så vidt angår de råmaterialer, der blev indkøbt i Kina, kunne Kommissionen imidlertid ikke acceptere virksomhedens påstand. Som anført i betragtning 219 blev Tyrkiet valgt som det repræsentative land i denne sag, og de ikke-fordrejede omkostninger ved produktionsfaktorer skal derfor baseres på de tilsvarende ikke-fordrejede importpriser i Tyrkiet.
- (233) Den samme eksporterende producent hævdede, at skulle Kommissionen beslutte at anvende referencepriser, burde den under alle omstændigheder udelukke alle »unormale« priser, såsom i) priser for en kategori af varer, der ikke benyttes af den eksporterende producent, ii) priser for råmaterialer, der ikke har samme kvalitet/renhed/fysiske egenskaber som de råmaterialer, der anvendes af den eksporterende producent, eller iii) priser, der er baseret på særligt lave salgs- og importmængder. Desuden hævdede den eksporterende producent, at Kommissionen ikke burde anvende importdata fra det udvalgte repræsentative land for de mest basale råmaterialer, såsom kvartssand/pulver eller andre malme. Den eksporterende producent fremførte, at disse råmaterialer typisk kun ville blive importeret til meget specifikke formål til høje priser. I disse tilfælde ville hjemmemarkedspriserne i referencelandet mere nøjagtigt afspejle det faktiske prisniveau.
- (234) Kommissionen har i det ikke-fortrolige dossier i undersøgelsen fremlagt oplysninger om importmængde og -værdier fra GTA for alle produktionsfaktorer i Tyrkiet. Kommissionen kontrollerede også, at der var tilstrækkeligt med repræsentative ikke-fordrejede mængder af denne import, således at den anvendte gennemsnitspris reducerer virkningen af eventuelt unormale priser i den nedre og øvre ende af prisintervallet. De justerede priser for et bestemt input afspejler således en blanding af forskellige kvaliteter og dets tilgængelighed på de berørte markeder. Der blev desuden ikke fremlagt beviser for, at de priser, der er baseret på lave salgs-/importmængder, er uegnede, og Kommissionen har derfor ikke har nogen objektiv grund til at udelukke sådanne data fra analyserne. Hvad angår påstanden om kvartssand og malme, skal det bemærkes, at disse råmaterialer ikke er opført på listen over produktionsfaktorer i betragtning 242. Påstanden i betragtning 233 blev derfor afvist.
- (235) Med henblik på at fastslå den ikke-fordrejede SA&G og fortjeneste ville Kommissionen, jf. betragtning 185, anvende de finansielle data for det kemiske segment i den tyrkiske gruppe Sisecam for 2018, som omfatter GFR.
- (236) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Taishan sin påstand i betragtning 231 om, at Kommissionen også burde anvende importpriserne på de fem råmaterialer, der importeres fra ikke-fordrejede kilder, som referencepris for de samme materialer, der er indkøbt i Kina.

- (237) Den eksporterende producent underbyggede ikke denne påstand tilstrækkeligt i henhold til den krævede bevisstandard, dvs. hvorvidt det positivt er fastslået, at de ikke er fordrejede. Den eksporterende producent fremlagde ingen beviser for, at importprisen (selv hvis den betragtes som ikke-fordrejet) kunne være repræsentativ som en ikke-fordrejet referencepris. Påstanden blev derfor afvist.

3.3.4. Ikke-fordrejede omkostninger og referenceværdier

3.3.4.1. Produktionsfaktorer

- (238) Som nævnt i betragtning 93 søgte Kommissionen i notatet fra marts 2019 at opstille en foreløbig liste over de produktionsfaktorer og kilder i forbindelse med GFF, der skulle anvendes med henblik på alle de produktionsfaktorer såsom materialer, energi og arbejdskraft, som de eksporterende producenter anvendte i produktionen af GFF.
- (239) Som anført i betragtning 95 fremlagde Kommissionen i notatet fra september 2019 desuden en revideret liste over produktionsfaktorer og fastsatte de tyrkiske varekoder, der svarer til de produktionsfaktorer, der anvendes i fremstillingen af GFF i Tyrkiet, dvs. det repræsentative land.
- (240) Kommissionen modtog ingen bemærkninger vedrørende listen over produktionsfaktorer efter notatet fra marts 2019 eller notatet fra september 2019.
- (241) Kommissionen har heller ikke modtaget bemærkninger vedrørende de tyrkiske varekoder, der er nævnt i notatet fra september 2019. Ikke desto mindre foretog Kommissionen yderligere undersøgelser for at sikre en bedre overensstemmelse mellem de tyrkiske varekoder og de samarbejdsvillige eksporterende producenters produktionsfaktorer og reviderede varekoderne for pyrophyllit og polyestertråd i denne henseende. Desuden anvender en af de eksporterende producenter flydende naturgas i fremstillingsprocessen. Der var imidlertid ingen import af flydende naturgas i Tyrkiet i undersøgelsesperioden. For at fastlægge en referencepris for flydende naturgas har Kommissionen derfor i stedet anvendt importen af flydende propan, da der ikke forelå importstatistikker for flydende naturgas. Desuden blev navnet på det råmateriale, der blev indberettet af en af de eksporterende producenter under navnet »bindemiddel silan«, ændret til »silikonevarer« for at sikre overensstemmelse med toldnomenklaturen.
- (242) På grundlag af alle de oplysninger, som de interesserede parter har fremlagt, og som er blevet indsamlet under kontrolbesøgene, er der blevet udpeget følgende produktionsfaktorer og tyrkiske varekoder, hvor det er relevant:

Tabel 1

Produktionsfaktor	Tyrkiske varekoder	Ikke-fordrejet værdi
Råvarer		
— Aluminiumoxid, bortset fra kunstig korund	281 820 000 000	5,92 CNY/kg
— Borocalcit (malet colemanit)	252 800 000 000	10,47 CNY/kg
— Epoxyharpiks	390 730 000 000	21,07 CNY/kg
— Glasfiberroving	701 912 000 000	7,79 CNY/kg
— Garn af glasfibre eller varmtsmeltet glasuld (»varmtsmeltetråd«)	701 919 100 000 701 919 900 000	8,43 CNY/kg

Produktionsfaktor	Tyrkiske varekoder	Ikke-fordrejet værdi
— Kaolin	250 700 200 011 250 700 200 018 250 700 800 011 250 700 800 012	0,96 CNY/kg
— Flydende propan	271 112 910 000 271 112 940 000 271 112 190 000 271 112 110 000	3,69 CNY/kg
— Flydende ilt	280 440 000 000	0,05 CNY/kg
— Smøremiddel	340 212 000 000 340 290 100 011 340 290 100 012 340 290 900 015 340 290 900 016 340 391 000 000 340 311 000 000	13,98 CNY/kg
— Platin, ubearbejdet eller som pulver	711 011 000 000	193 936 CNY/kg
— Rhodium, ubearbejdet eller som pulver	711 031 000 000	545 542 CNY/kg
— Polyesterharpiks	390 791 100 000 390 690 900 000 390 950 100 000 390 950 900 000	13,92 CNY/kg
— Polyestertråd, (garn med høj styrke, af polyestere, imprægneret eller overtrukket)	560 490 101 100 560 490 101 200 560 490 102 200	106,20 CNY/kg
— Polyisobutylene	390 230 000 011 390 230 000 019 390 210 000 011 390 210 000 019	9,52 CNY/kg
— Polypropylenfiber	550 340 000 000	13,54 CNY/kg
— Poly(vinylacetat) eller PVAC	390 512 000 000	10,28 CNY/kg

Produktionsfaktor	Tyrkiske varekoder	Ikke-fordrejet værdi
— Pyrophyllit	253 090 009 039	3,89 CNY/kg
— Kvarts	250 610 000 014 250 610 000 018 250 610 000 011	1,69 CNY/kg
— Brændt kalk	252 210 000 000	4,07 CNY/kg
— Silikonevarer	391 000 000 011 391 000 000 019 391 000 000 012	33,65 CNY/kg
— Natriumcarbonat	283 620 000 011 283 620 000 012	1,38 CNY/kg
— Syntetisk garn, af polyester	540 233 001 000	29,81 CNY/kg
— Zirconiumsilikat i pulverform (zirconit eller zirkonpulver)	261 510 000 000	10,18 CNY/kg

Arbejdskraft

Arbejdskraftomkostninger i fremstillingssektoren	[ikke relevant]	35,86 CNY/time
--	-----------------	----------------

Energi

Elektricitet	[ikke relevant]	0,40–0,45 CNY/kWh
Naturgas	[ikke relevant]	1,46 CNY/m ³

Affald/skrot

Affald fra glasfiberroving	701 912 000 000	1,17 CNY/kg
----------------------------	-----------------	-------------

1) Råmaterialer og skrot

- (243) Under kontrolbesøg hos producenter af GFF kontrollerede Kommissionen de anvendte råmaterialer og det skrot, der blev genereret i fremstillingen af GFF.
- (244) Uden oplysninger om markedet i det repræsentative land baserede Kommissionen sig på importpriserne på alle råmaterialer. En importpris i det repræsentative land blev fastsat som et vejet gennemsnit af enhedspriserne på importen fra alle tredjelande med undtagelse af Kina og de lande uden markedsøkonomi, der fremgår af betragtning 196. Kommissionen besluttede at udelukke importen fra Kina til det repræsentative land, eftersom den i betragtning 98-162 konkluderede, at det ikke er hensigtsmæssigt at anvende priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet i Kina på grund af væsentlige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b). Da der ikke foreligger beviser for, at de samme fordrejninger ikke ligeledes påvirker varer bestemt til eksport, antog Kommissionen, at de samme fordrejninger påvirkede eksportpriserne. Desuden ser det ud til, at importprisen på de vigtigste råmaterialer, der eksporteres fra Kina til Tyrkiet, er lavere end på anden import. Efter at have udelukket importen til Tyrkiet fra Kina og lande uden markedsøkonomi konstaterede Kommissionen, at importen fra andre tredjelande fortsat var repræsentativ og tegnede sig for mellem 43 % og 100 % af den samlede importmængde til Tyrkiet.
- (245) Kommissionen søgte at fastsætte en ikke-fordrejet pris på råmaterialer, der anvendtes i produktionen af GFF, som leveret ved porten på den eksporterende producents fabrik, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), første led. Med henblik herpå anvendte Kommissionen det repræsentative lands importafgifter for hvert enkelt oprindelsesland og tilføjede de indenlandske transportomkostninger til importprisen. De indenlandske transportomkostninger for alle råmaterialer blev anslået ud fra de kontrollerede oplysninger fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter og er ikke medtaget i de i tabel 1 nævnte referencepriser.
- (246) Det vigtigste affald/skrot, der blev rapporteret af de samarbejdsvillige eksporterende producenter, var det skrot, der fremkom under fremstillingen af GFR. De eksporterende producenter solgte skrottet på hjemmemarkedet til en pris svarende til ca. 15 % af produktionsomkostningerne for GFR. Den ikke-fordrejede pris på skrot blev derfor vurderet til 15 % af den ikke-fordrejede pris på GFR.

2) Arbejdskraft

- (247) Tyrkiets statistiske institut offentliggør detaljerede oplysninger om lønninger i forskellige økonomiske sektorer i Tyrkiet. Kommissionen anvendte de rapporterede lønninger i den tyrkiske fremstillingssektor for 2016 for den økonomiske aktivitet C.23 (Fremstilling af andre ikke-metalholdige mineralske produkter)⁽⁸⁹⁾ i henhold til NACE rev.2-nomenklaturen⁽⁹⁰⁾. Værdien for det månedlige gennemsnit for 2016 blev behørigt justeret for inflation ved hjælp af det indenlandske producentprisindeks⁽⁹¹⁾, som offentliggøres af Tyrkiets statistiske institut.
- (248) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en eksporterende producent og CCCLA, at værdien af referenceværdien for arbejdskraftomkostninger i tabel 1 ikke var realistisk. Under en høring den 16. januar 2020 præciserede Kommissionen, at det generelle oplysningsdokument indeholdt en klar skrivefejl vedrørende måleenheden for arbejdskraft, nemlig »CNY/kg« i stedet for »CNY/time«. Notatet af 19. december 2019 til sagen med beregningerne af alle de referenceværdier, der er anført i tabel 1, herunder arbejdskraften, viste den rette måleenhed, dvs. »CNY/time«.

3) Elektricitet og naturgas

- (249) For at fastsætte en referencepris for elektricitet og naturgas har Kommissionen anvendt de statistikker over el- og gaspriser, som Tyrkiets statistiske institut⁽⁹²⁾ har offentliggjort i sine regelmæssige pressemeddelelser. Ud fra disse statistikker anvendte Kommissionen data om de industrielle el- og gaspriser i det tilsvarende forbrugsinterval i Kuruş/kWh for undersøgelsesperioden.

⁽⁸⁹⁾ http://www.turkstat.gov.tr/PrelstatistikTablo.do?istab_id=2090, senest tilgået den 2. december 2019.

⁽⁹⁰⁾ Der er tale om en statistisk nomenklatur for økonomiske aktiviteter, som anvendes af Eurostat, <https://ec.europa.eu/eurostat/web/nace-rev2>, (senest tilgået den 2. december 2019).

⁽⁹¹⁾ http://www.turkstat.gov.tr/PrelstatistikTablo.do?istab_id=2104, (senest tilgået den 2. december 2019).

⁽⁹²⁾ <http://www.turkstat.gov.tr> => Press releases=> Select »Electricity and Natural Gas prices«.

- (250) De ikke-fordrejede elomkostninger i tabel 1 er angivet som et interval, da der gælder forskellige satser for de enkelte forbrugere afhængigt af deres forbrug.

4) Hjælpematerialer/ubetydelige mængder

- (251) På grund af det store antal produktionsfaktorer hos de stikprøveudtagne samarbejdsvillige eksporterende producenter blev nogle af de råmaterialer, som kun havde en ubetydelig vægt i den eksporterende producents samlede produktionsomkostninger og på varekontrolnummerniveau, samlet under hjælpematerialer.
- (252) Kommissionen beregnede hjælpematerialernes andel som en procentsats af de samlede omkostninger ved råmaterialer og anvendte denne procentsats på de genberegnete omkostninger ved råmaterialer ved hjælp af de fastsatte ikke-fordrejede priser.
- (253) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anmodede en eksporterende producent og CCCLA Kommissionen om at fremlægge beregningsmetoden for referenceværdierne i tabel 1.
- (254) Under en høring den 16. januar 2020 gjorde Kommissionen disse parter opmærksom på, at der på fremlæggelsesdagen, den 19. december 2019, blev tilføjet en bemærkning til sagen i det ikke-fortrolige undersøgelsesdossier, der forklarer beregningsmetoden for referenceværdierne i tabel 1. Alle interesserede parter blev automatisk underrettet om det nye dokument via TRON på dagen for den endelige fremlæggelse af oplysninger. Da de ønskede oplysninger allerede var tilgængelige for parterne, var der ikke behov for yderligere fremlæggelser.

3.3.4.2. Produktionsomkostninger, SA&G samt fortjeneste

- (255) De samarbejdsvillige eksporterende producenters produktionsomkostninger blev udtrykt som en andel af de eksporterende producenters faktiske produktionsomkostninger. Denne procentsats blev anvendt på de ikke-fordrejede produktionsomkostninger.
- (256) For så vidt angår SA&G og fortjeneste anvendte Kommissionen de finansielle data for det kemiske segment i den tyrkiske gruppe Sisecam for 2018 som meddelt i notatet fra september 2019 og som anført i betragtning 185.
- (257) Yuntianhua-gruppen hævdede efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, at Kommissionen ikke havde konstateret nogen væsentlige fordrejninger i forhold til virksomhedens SA&G-omkostninger og dermed uberettiget havde set bort fra de faktiske SA&G-værdier, som virksomheden havde oplyst, på grundlag af artikel 2, stk. 6a, litra a). Virksomheden hævdede, at anvendelsen af de faktiske SA&G-omkostninger ville være i overensstemmelse med den metode, der anvendes til fastlæggelse af referenceværdien for affald/skrot, hjælpematerialer og generalomkostninger, i forbindelse med hvilken virksomheden påstod, at der var blevet anvendt faktiske værdier i form af forholdstal for de faktiske omkostninger. Virksomheden hævdede endvidere, at denne metode ville være i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), tredje led, vedrørende anvendelsen af de positivt konstaterede faktiske indenlandske omkostninger, som ikke er fordrejede.
- (258) Kommissionen bemærker indledningsvis, at omkostningerne i forbindelse med affald/skrot, hjælpematerialer og generalomkostninger i modsætning til den eksporterende producents opfattelse ikke blev betragtet som ikke-fordrejede, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), tredje led. Som forklaret i betragtning 251-255 og i de specifikke fremlæggelser af oplysninger til de pågældende eksporterende producenter blev de forholdstal, der beregnedes for hjælpematerialer og generalomkostninger baseret på den eksporterende producents faktiske omkostninger, derefter udtrykt i forhold til de ikke-fordrejede omkostninger i det repræsentative land. Denne metode blev anvendt, fordi de tilgængelige data ikke indeholdt oplysninger om generalomkostninger og i betragtning af de begrænsede virkninger af hjælpematerialer på de samlede omkostninger. Med hensyn til affald/skrot blev de samlet under hjælpematerialer for de virksomheder, hvor de kun havde en ubetydelig vægt i de samlede produktionsomkostninger, jf. betragtning 251. I alle andre tilfælde anvendte Kommissionen den referenceværdi, der er anført i tabel 1 og betragtning 246.

- (259) Kommissionen bemærkede endvidere, at når det er fastslået, at der foreligger væsentlige fordrejninger i eksportlandet, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), beregnes den normale værdi på grundlag af ikke-fordrejede priser eller referenceværdier i et passende repræsentativt land for hver eksporterende producent, jf. artikel 2, stk. 6a, litra a). Kommissionen understregede, at denne bestemmelse også specifikt kræver, at den beregnede normale værdi omfatter et rimeligt beløb til ikke-fordrejede SA&G-omkostninger i et passende repræsentativt land. Da Kommissionen havde fastslået, at der forelå væsentlige fordrejninger, som påvirkede den undersøgte vare i eksportlandet, var den forhindret i at anvende de enkelte eksporterende producenters faktiske SA&G-omkostninger, da de som følge heraf blev anset for at være fordrejede. Den eksporterende producent underbyggede ikke denne påstand tilstrækkeligt i henhold til den krævede bevisstandard. Denne påstand blev derfor afvist.

3.3.4.3. Beregning af den normale værdi

- (260) Kommissionens fastsættelse af den beregnede normale værdi omfattede følgende skridt.
- (261) Først fastsatte Kommissionen de ikke-fordrejede omkostninger ved fremstilling af GFF. Den anvendte de ikke-fordrejede enhedsomkostninger på hver af de samarbejdsvillige eksporterende producenters faktiske forbrug af de enkelte produktionsfaktorer.
- (262) Dernæst tilføjede Kommissionen de indirekte produktionsomkostninger, jf. beskrivelsen i betragtning 255, til de ikke-fordrejede omkostninger ved fremstilling af GFF for at nå frem til de ikke-fordrejede produktionsomkostninger.
- (263) Endelig anvendte Kommissionen SA&G og fortjeneste for det kemiske segment i den tyrkiske gruppe Sisecam for 2018, jf. betragtning 185, på de ikke-fordrejede produktionsomkostninger, jf. beskrivelsen i betragtning 261.
- (264) SA&G-omkostningerne udtrykt som en procentdel af omkostninger ved solgte varer og anvendt på de ikke-fordrejede produktionsomkostninger beløb sig til 20,57 %.
- (265) Fortjenesten udtrykt som en procentdel af omkostningerne ved solgte varer og anvendt på de ikke-fordrejede produktionsomkostninger beløb sig til 39,26 %.
- (266) På dette grundlag beregnede Kommissionen den normale værdi pr. varetype af fabrik i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a).

3.4. Normal værdi for stikprøveudtagne ikke samarbejdsvillige virksomheder

- (267) Som forklaret i betragtning 68-87 besluttede Kommissionen for de eksporterende producenter Hengshi og Jushi, som indgår i CNBM-gruppen, at anvende de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18, stk. 1, ved beregningen af den normale værdi.
- (268) Navnlig for Hengshi, jf. betragtning 275 og 276, besluttede Kommissionen undtagelsesvis at acceptere varekontrolnummeret fra den i betragtning 3 omtalte antisubsidieundersøgelse, som foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18, stk. 1. Den normale værdi kunne imidlertid ikke baseres på virksomhedens egne data, da det blev konstateret, at de var ukorrekte, jf. betragtning 75-83. Derfor blev den normale værdi pr. varekontrolnummer eller næsten identiske varekontrolnumre fra de stikprøveudtagne samarbejdsvillige eksporterende producenter med tilsvarende fremstillingsprocesser (vertikal eller ikke-vertikal integration) anvendt for begge producenter, Jushi og Hengshi, til at fastsætte deres normale værdi. Da der ikke fandtes nogen overensstemmende varekontrolnumre for den stikprøveudtagne samarbejdsvillige eksporterende producent med en lignende fremstillingsproces, anvendtes oplysningerne fra den anden samarbejdsvillige eksporterende producent med en anden fremstillingsproces. Da der ikke fandtes overensstemmende varekontrolnumre fra de to samarbejdsvillige eksporterende producenter, anvendtes de mest sammenlignelige varekontrolnumre fra de stikprøveudtagne samarbejdsvillige eksporterende producenter med en lignende fremstillingsproces. Kommissionen modtog ingen bemærkninger fra interesserede parter vedrørende den anvendte metode.

3.5. Eksportpris for stikprøveudtagne samarbejdsvillige virksomheder

- (269) Den stikprøveudtagne gruppe af eksporterende producenter eksporterede til Unionen enten direkte til uafhængige kunder eller gennem forretningsmæssigt forbundne virksomheder, der fungerer som enten eksportør eller importør.
- (270) For salg direkte til uafhængige kunder i Unionen og gennem forretningsmæssigt forbundne handelsvirksomheder var eksportprisen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 8, den pris, der faktisk var betalt eller skulle betales for den pågældende vare ved eksportsalg til Unionen.
- (271) Ved salg gennem forretningsmæssigt forbundne importører blev eksportprisen beregnet på grundlag af den pris, hvortil den importerede vare første gang blev videresolgt til uafhængige kunder i Unionen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 9. I dette tilfælde blev prisen justeret for alle omkostninger, der påløb mellem import og videresalg, herunder SA&G samt en rimelig fortjenste.
- (272) Kun én ikke forretningsmæssigt forbundet forhandler, der kun importerede ubetydelige mængder af GFF i undersøgelsesperioden, samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Virksomhedens fortjenstmargen blev derfor ikke anset for at være repræsentativ. I mangel af andre oplysninger blev fortjenstmargenen for en uafhængig forhandler, der er aktiv inden for GFF-sektoren, anslået til 5 %.

3.6. Eksportpris for stikprøveudtagne ikke samarbejdsvillige virksomheder

- (273) Som det fremgår af betragtning 75-84, samarbejdede en af de eksporterende producenter i CNBM-gruppen ikke i forbindelse med undersøgelsen, og Kommissionen besluttede at fastsætte eksportprisen på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18, stk. 1.
- (274) I sine bemærkninger til anvendelsen af grundforordningens artikel 18 anmodede den eksporterende producent om, at Kommissionen for så vidt angår eksportprisen burde anvende de oplysninger (dvs. varekontrolnumre), som blev forelagt i den sideløbende antisubsidieundersøgelse, der er nævnt i betragtning 3.
- (275) I henhold til grundforordningens artikel 19, stk. 6, må oplysninger dog kun anvendes til det formål, som lå til grund for anmodningen. Artikel 29, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037⁽⁹³⁾ indeholder den samme begrænsning. Oplysninger, der er indsamlet i forbindelse med en antidumping- eller antisubsidieundersøgelse, må derfor ikke anvendes til andre formål end dem, der lå til grund for anmodningen.
- (276) I det foreliggende tilfælde blev der foretaget to sideløbende undersøgelser af den pågældende vare, hvoraf den ene blev indledt omkring tre måneder tidligere end den anden. Hengshi anmodede specifikt om, at de korrekte oplysninger, der blev indsamlet i forbindelse med antisubsidieundersøgelsen, blev anvendt som de bedste foreliggende oplysninger i denne undersøgelse. Henengshi gav udtrykkeligt afkald på den garanti, der er omhandlet i grundforordningens artikel 19, stk. 6, og artikel 29, stk. 6, i forordning (EU) 2016/1037, hvoraf det fremgår, at de oplysninger, der indgives som led i handelsbeskyttelsesundersøgelser, kun vil blive anvendt til det formål, hvortil de blev indhentet. Endvidere indførte Kommissionen i dette tilfælde ikke midlertidige antidumpingforanstaltninger, jf. betragtning 54-56, og derfor gjorde tidsplanen for de to undersøgelser det muligt at indsamle og kontrollere de oplysninger om eksportpriser, der blev indgivet i forbindelse med antisubsidieundersøgelsen før indførelsen af den endelige antidumpingtold. Som følge heraf havde Kommissionen undtagelsesvis stadig tilstrækkelig tid til at behandle disse oplysninger i forbindelse med denne undersøgelse uden at påvirke andre interesserede parter rettigheder og uden at bringe dens interne beslutningsproces i fare. Kommissionen besluttede derfor undtagelsesvis at anvende de oplysninger om varekontrolnumre, der blev indsamlet i forbindelse med antisubsidieundersøgelsen, som nævnt i betragtning 3, som foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 18, stk. 1. Som følge heraf beregnede den en eksportpris pr. varekontrolnummer på grundlag af den eksporterende producents egne data ved hjælp af metoden i betragtning 269-272.
- (277) For de to andre eksporterende producenter i CNBM-gruppen blev eksportprisen beregnet som anført i betragtning 269-272.

⁽⁹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 176 af 30.6.2016, s. 55).

3.7. Sammenligning

- (278) Kommissionen sammenlignede den normale værdi og eksportprisen hos de samarbejdsvillige eksporterende producenter på grundlag af priserne ab fabrik.
- (279) I tilfælde, hvor det var begrundet i behovet for at sikre en rimelig sammenligning, justerede Kommissionen eksportprisen for forskelle, der påvirkede prisernes sammenlignelighed, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10. Justeringerne blev foretaget på grundlag af den samarbejdsvillige virksomheds faktiske tal for håndterings-, fragt- og emballeringsomkostninger, kreditter, bankgebyrer, told, provisioner og importafgifter og indirekte skatter. Der blev også foretaget en justering i henhold til artikel 2, stk. 10, litra i), for salg gennem forretningsmæssigt forbundne handelsvirksomheder. Det blev konstateret, at de funktioner, der varetages af forhandlerne i Hongkong, minder meget om en agents funktioner. Disse forhandlere søgte kunder og etablerede kontakt med dem. De havde ansvaret for salgsprocessen og fik en avance for deres tjenester. Justeringen bestod af handelselskabernes SA&G og en fortjeneste på 5 %. Denne fortjenstmargen blev anset for rimelig i mangel af andre oplysninger.
- (280) Yuntianhua-gruppen hævdede efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, at sammenligningen mellem gruppens eksportpris og den beregnede normale værdi var urimelig. Gruppen hævdede, at selv om Kommissionen foretog justeringer af eksportprisen for alle direkte salgsomkostninger, såsom transportomkostninger og bankgebyrer, omfattede den tyrkiske gruppe Sisecams SA&G, der blev anvendt til at beregne den normale værdi, angivelig nogle direkte salgsomkostninger på det tyrkiske hjemmemarked, hvilket skabte en skævhed i sammenligningen mellem eksportprisen og den normale værdi.
- (281) Denne eksporterende producent fremlagde ingen dokumentation for, at eventuelle direkte salgsomkostninger ville være medtaget i de SA&G-omkostninger, der blev anvendt ved beregningen af den normale værdi, eller at de anvendte data ikke ville være repræsentative.
- (282) Det skal erindres, at der i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, skal anvendes umiddelbart tilgængelige data. Kommissionen søger at sikre, at de oplysninger, der lægges til grund for beregningen af den normale værdi, er de bedste data, blandt de offentligt tilgængelige data, og giver parterne mulighed for at fremsætte bemærkninger og fremlægge alternative data, som de anser for mere repræsentative. I det foreliggende tilfælde fremlagde Kommissionen de SA&G-omkostninger, som den havde til hensigt at anvende, i notatet fra september 2019, men den modtog ingen bemærkninger hertil eller mere detaljerede alternative data. Denne påstand blev derfor afvist.
- (283) Den samme eksporterende producent hævdede, at selv om der blev foretaget en justering af den normale værdi for ikke-refunderbar eksportmerværdiafgift (»moms«), har Kommissionen ikke påvist, at de tyrkiske producenter pålægges moms, som kan refunderes fuldt ud ved salg på hjemmemarkedet. En sådan justering ville derfor være ulovlig.
- (284) Kommissionen foretog en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b), for forskellen i indirekte skatter mellem eksportsalget fra Kina til Unionen og den normale værdi, hvor indirekte skatter, såsom moms, er blevet fratrukket. Kommissionen behøver ikke at påvise, at de tyrkiske producenter faktisk pålægges moms, der kan refunderes fuldt ud ved salg på hjemmemarkedet, som den eksporterende producent antyder, da dette er irrelevant. Den normale værdi, der blev beregnet som anført i betragtning 260-266, omfattede ikke moms, da de ikke-fordrejede værdier i det repræsentative land anvendes til beregning af den normale værdi i eksportlandet med fradrag af deres momsbehandling. Den faktiske situation med hensyn til momsbehandling af salget på hjemmemarkedet og ved eksport finder udelukkende sted i Kina. Det konkluderedes som led i undersøgelsen, at de kinesiske eksporterende producenter havde en momsforpligtelse på 17 % eller 16 % ved eksport, mens 5 % eller 10 % blev refunderet.

- (285) I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b), justerede Kommissionen behørigt den normale værdi for forskellen i den indirekte beskatning, i dette tilfælde den moms, der delvis refunderes med hensyn til eksport-salg. Påstanden blev derfor afvist.

3.8. Dumpingmargen

- (286) For de stikprøveudtagne eksporterende producenter sammenlignede Kommissionen den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver enkelt type af samme vare med den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12.
- (287) På dette grundlag fastsættes de endelige vejede gennemsnitlige dumpingmargener i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, som følger:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen
CNBM-gruppen	99,7 %
Yuntianhua-gruppen	64,7 %

- (288) En af de stikprøveudtagne grupper af eksporterende producenter, nemlig CNBM-gruppen, samarbejdede ikke, jf. betragtning 43. Det var derfor ikke muligt at fastsætte en vejede gennemsnitlig dumpingmargen for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, jf. grundforordningens artikel 9, stk. 6. Derfor blev dumpingmargenen for alle andre samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, fastsat til samme niveau som dumpingmargenen for den eneste samarbejdsvillige stikprøveudtagne gruppe af eksporterende producenter (Yuntianhua-gruppen).
- (289) For alle andre potentielle eksporterende producenter i Kina fastsatte Kommissionen dumpingmargenen på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18. I betragtning af det udbredte samarbejde fra eksporterende producenter, der dækker hele eksporten af GFF fra Kina til Unionen baseret på Eurostats importstatistikker, fandt Kommissionen, at den højeste dumpingmargen for de stikprøveudtagne eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter, nemlig CNBM-gruppen, var repræsentativ for fastsættelsen af restdumpingmargenen.
- (290) De endelige dumpingmargener, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen
CNBM-gruppen	99,7 %
Yuntianhua-gruppen	64,7 %
Andre samarbejdsvillige virksomheder	64,7 %
Alle andre virksomheder	99,7 %

EGYPTEN

3.9. Eksporterende producenter

- (291) Undersøgelsen viste, at der var en gruppe af eksporterende producenter i Egypten, der tegnede sig for 100 % af eksporten i undersøgelsesperioden. Den bestod af to forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenter: Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E (Jushi Egypt) og Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E. («Hengshi Egypt»). Begge virksomheder indgår i CNBM-gruppen og samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.

3.10. Normal værdi

- (292) Klageren hævdede, at den normale værdi for Egypten burde beregnes på grundlag af produktions- og salgsomkostninger, der afspejler ikke-fordrejede priser eller referenceværdier, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a). Den hævdede, at der forelå væsentlige fordrejninger, jf. artikel 2, stk. 6a, litra b), i nævnte forordning, af følgende grunde: de eksporterende producenter var beliggende i en særlig økonomisk zone, der var etableret i henhold til en formel aftale mellem den kinesiske og den egyptiske regering, som forvaltes og kontrolleres af et kinesisk offentligt organ (China-Africa TEDA Investment Co. Ltd). Ifølge klageren modtog begge eksporterende producenter i Egypten desuden betydelige statstilskud i kraft af deres etablering i denne særlige økonomiske zone.
- (293) Som svar på denne påstand fremførte begge eksporterende producenter, at påstandene om markedsfordrejninger i Egypten ikke var blevet fremlagt i overensstemmelse med grundforordningens krav, og at de, hvis de blev godtaget, ville krænke de eksporterende producenters ret til forsvar. Mere specifikt fremførte de eksporterende producenter, at klagen ikke indeholdt påstande og beviser for, at den egyptiske økonomi påvirkes af væsentlige fordrejninger, jf. artikel 2, stk. 6a. De eksporterende producenter fremførte endvidere, at påstandene under alle omstændigheder ikke var tilstrækkelige til at opfylde grundforordningens krav om, at der skal foreligge væsentlige fordrejninger.
- (294) Som det fremgår af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra d) og e), skal klageren, når klagen indgives, fremlægge beviser for, at der foreligger væsentlige fordrejninger i eksportlandet. Kommissionen kan derefter vurdere, om de fremlagte beviser er tilstrækkelige til at berettige en analyse af påstandene om væsentlige fordrejninger og til at drage de relevante konklusioner i løbet af undersøgelsen.
- (295) Påstanden om forekomsten af væsentlige fordrejninger i Egypten blev imidlertid først fremsat flere måneder efter offentliggørelsen af indledningsmeddelelsen, hvor fristen for besvarelse af spørgeskemaerne for interesserede parter var udløbet, og dataindsamlingen var på et fremskredent stadie.
- (296) Følgelig blev anmodningen om at anvende metoden til beregning af den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, for så vidt angår Egypten, afvist.

3.10.1. Beregning af den normale værdi

- (297) Kommissionen undersøgte først, om det samlede hjemmemarkedssalg for hver samarbejdsvillig eksporterende producent var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget anses for at være repræsentativt, hvis det samlede hjemmemarkedssalg af samme vare til uafhængige kunder for hver af de eksporterende producenter udgør mindst 5 % af den samlede eksportsalgsmængde af den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden.
- (298) På dette grundlag fastslog Kommissionen, at Jushi Egypts samlede salg af samme vare på hjemmemarkedet var repræsentativt. Den anden eksporterende producent, Hengshi Egypt, havde intet hjemmemarkedssalg.

- (299) Kommissionen identificerede efterfølgende for den eksporterende producent, som havde et samlet repræsentativt hjemmemarkedssalg (Jushi Egypt), de varetyper, der solgtes på hjemmemarkedet, og som var identiske eller næsten identiske med de varetyper, der solgtes med henblik på eksport til Unionen.
- (300) Kommissionen undersøgte dernæst, om hjemmemarkedssalget for denne eksporterende producent for hver varetype, der er identisk eller sammenlignelig med en varetype solgt med henblik på eksport til Unionen, var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget af en varetype er repræsentativt, hvis det samlede hjemmemarkedssalg af denne varetype til uafhængige kunder i undersøgelsesperioden udgør mindst 5 % af den samlede eksportsalgsmængde af den identiske eller sammenlignelige varetype til Unionen.
- (301) Kommissionen fastsatte dernæst andelen af Jushi Egypts rentable salg til uafhængige kunder på hjemmemarkedet for hver varetype i undersøgelsesperioden for at afgøre, hvorvidt det faktiske hjemmemarkedssalg skulle anvendes som grundlag for beregning af den normale værdi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4.
- (302) Den normale værdi blev baseret på den faktiske hjemmemarkedspris pr. varetype, uanset om salgstransaktionerne var rentable, hvis:
- salgsmængden af den varetype, som blev solgt til en nettopris, der svarede til eller lå over de beregnede produktionsomkostninger, udgjorde mere end 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype, og
  - den vejede gennemsnitlige salgspris for denne varetype var lig med eller højere end produktionsomkostningerne pr. enhed.
- (303) Den normale værdi var den faktiske pris på hjemmemarkedet for hver varetype for kun det rentable salg på hjemmemarkedet af varetyperne i undersøgelsesperioden, hvis:
- mængden af rentable salg af varetypen udgjorde højst 80 % af den samlede salgsmængde for denne varetype, eller
  - den vejede gennemsnitlige pris for denne varetype var lavere end produktionsomkostningerne pr. enhed.
- (304) For varetyper uden salg af samme vare på hjemmemarkedet beregnede Kommissionen den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6.
- (305) Den normale værdi blev således beregnet ved at tilføje følgende til de samarbejdsvillige eksporterende producenters gennemsnitlige fremstillingsomkostninger i forbindelse med samme vare i undersøgelsesperioden:
- de samarbejdsvillige eksporterende producenters SA&G ved det samlede hjemmemarkedssalg af samme vare i normal handel i løbet af undersøgelsesperioden og

— de samarbejdsvillige eksporterende producenters vejede gennemsnitlige fortjeneste ved det samlede hjemmemarkedssalg af samme vare i normal handel i løbet af undersøgelsesperioden.

- (306) Kommissionen fastslog oprindeligt, at for fem af Jushi Egypts otte varettyper, var de eksporterede varettyper identiske eller næsten identiske med varettyper, der solgtes i repræsentative mængder på hjemmemarkedet.
- (307) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede Jushi Egypt den måde, hvorpå Kommissionen havde taget højde for forskellige typer kunder i sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen. Efter yderligere analyser bekræftede Kommissionen, at der ikke var nogen konsekvent og tydelig forskel i sælgerens funktioner for de forskellige handelsled på det egyptiske hjemmemarked, som ville berettige en sondring i kundetype. Som følge heraf accepterede den virksomhedens påstand og foretog en ny beregning af dennes margener uden at skelne mellem kundegrupper. Kommissionen ændrede følgelig også den beregnede normale værdi for Hengshi Egypt.
- (308) Analysen af Jushi Egypts hjemmemarkedssalg pr. varettype (med repræsentativt salg) viste endvidere, at over 80 % af hjemmemarkedssalget var rentabelt, og at den vejede gennemsnitlige salgpris var højere end produktionsomkostningerne. Den normale værdi for disse varettyper blev derfor beregnet som et vejet gennemsnit af priserne på det samlede hjemmemarkedssalg i undersøgelsesperioden. For den resterende varettype uden hjemmemarkedssalg blev den normale værdi beregnet i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6, som beskrevet ovenfor i betragtning 305.
- (309) Den anden eksporterende producent, Hengshi Egypt, solgte udelukkende sin GFF-produktion til eksport og havde derfor intet hjemmemarkedssalg. Da samme vare ikke blev solgt på hjemmemarkedet, beregnede Kommissionen derfor den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6.
- (310) Hengshi Egypt indkøbte i undersøgelsesperioden det vigtigste råmateriale (GFR) til fremstilling af GFF fra Jushi Egypt og fra en anden forretningsmæssigt forbundet leverandør.
- (311) I denne forbindelse hævdede de eksporterende producenter, at transaktionerne burde anses for at være foretaget til markedspriser i betragtning af den fortjeneste, som Jushi Egypt havde opnået på sit salg af GFR til Hengshi Egypt. Producenterne henviste også til eksisterende retspraksis⁽⁹⁴⁾, hvoraf det fremgår, at anvendelsen af data, der indgår i den undersøgte virksomheds regnskaber, udgør reglen, og at tilpasningen eller udskiftningen af disse data er undtagelsen. De henviste også til, at der ikke forekommer nogen fordrejende statslige foranstaltninger, at produktionsomkostningerne var korrekt afspejlet i Hengshi Egypts regnskaber, og at disse regnskaber burde anvendes til at fastsætte produktionsomkostningerne og den efterfølgende beregnede normale værdi for Hengshi Egypt.
- (312) I modsætning til de eksporterende producenters påstande, blev det konstateret, at de priser, som Hengshi Egypt betalte for GFR fra Jushi Egypt, ikke var i overensstemmelse med armslængdeprincippet, da de konsekvent og i vidt omfang lå under de priser, som Jushi Egypt opkrævede af uafhængige kunder på det egyptiske hjemmemarked for den samme vare. I betragtning af den betydelige forskel mellem disse priser konkluderede Kommissionen, at de priser, som Hengshi Egypt havde betalt til Jushi Egypt, ikke kunne anses for at være i overensstemmelse med armslængdeprincippet. På trods af at disse priser var rentable, afspejlede de ikke markedspriserne i Egypten, og Hengshi Egypt ville have skullet betale en meget højere pris for GFR, hvis virksomhederne ikke havde været forretningsmæssigt forbundet. Henvisningen til fraværet af konkurrencefordrejende statslige foranstaltninger ved fastsættelsen af priserne på råmaterialer blev desuden anset for at være irrelevant, da det er armslængdeanalysen, der er afgørende i dette tilfælde.

⁽⁹⁴⁾ Sag T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri mod Rådet, EU:T:2016:500, præmis 47-49.

- (313) I deres svar på den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Jushi/Hengshi Egypt deres påstand om, at Jushi Egypts priser ved salg af GFR til Hengshi Egypt var på armslængdevilkår, idet virksomheden gjorde gældende, at salget mellem de forretningsmæssigt forbundne parter resulterede i en fortjenstmargen, der kan sammenlignes med den målfortjeneste, som klageren havde fastsat i klagen som værende tilstrækkelig til at »operere bæredygtigt på markedet på lang sigt«. Kommissionen bemærker, at målfortjenesten er den fortjeneste, som EU-erhvervsgrenen med rimelighed kan opnå på EU-markedet uden dumpingimport, og den er derfor ikke et passende benchmark med henblik på at vurdere, om den aftalte pris mellem forretningsmæssigt forbundne parter er på armslængdevilkår. De relevante kriterier i forbindelse med en sådan vurdering er det prisniveau, der kunne opnås i Egypten uden forretningsmæssige forbindelser. Undersøgelsen viste, at prisniveauet (og fortjenesten) på det egyptiske marked rent faktisk var højere end priserne mellem disse forretningsmæssigt forbundne virksomheder.
- (314) I betragtning af ovenstående og af de grunde, der er anført i betragtning 312, blev påstanden om, at priserne var på armslængdevilkår på grund af den opnåede fortjeneste, afvist.
- (315) Jushi/Hengshi Egypt hævdede endvidere, at Kommissionens metode, jf. betragtning 309-311, er i strid med grundforordningens artikel 2, stk. 5, som bør fortolkes snævert, idet der også henvises til EU-domstolens og WTO's retspraksis. Ifølge Jushi/Hengshi Egypt kan der ikke ses bort fra købsprisen på GFR mellem Hengshi Egypt og Jushi Egypt alene af den grund, at den ikke ville være i overensstemmelse med armslængdeprincippet. Jushi/Hengshi Egypt gjorde gældende, at Kommissionen desuden skulle godtgøre, i hvilket omfang Hengshi Egypts regnskaber ikke på rimelig vis afspejlede de omkostninger, der var forbundet med produktion og salg af GFF.
- (316) Kommissionen er ikke enig i denne fortolkning og er af den opfattelse, at ingen af de sager, som Jushi/Hengshi Egypten har nævnt, ugyldiggør Kommissionens konklusioner i den foreliggende sag. WTO-organerne⁽⁹⁵⁾ slog faktisk flere gange fast, at de eksporterende producenters regnskaber kan anses for ikke på rimelig vis at afspejle de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af den undersøgte vare, når f.eks. producenten er en del af en virksomhedsgruppe (hvilket er tilfældet med Jushi og Hengshi Egypt), og når transaktioner, der involverer input i forbindelse med produktion og salg af den pågældende vare, ikke er i overensstemmelse med armslængdeprincippet. Påstanden måtte derfor afvises.
- (317) Jushi/Hengshi Egypt hævdede endvidere med henvisning til retspraksis⁽⁹⁶⁾, at Kommissionens metode til vurdering af, hvorvidt købsprisen for GFR var på armslængdevilkår, var ukorrekt. Jushi/Hengshi Egypt fremførte, at Kommissionen ikke sammenlignede sammenlignelige priser, og at Kommissionen burde have taget hensyn til alle relevante faktorer vedrørende det pågældende salg og mere specifikt: i) leveringsbetingelser ii) importtold på råmaterialer iii) mængder, der ikke kan sammenlignes iv) Jushi Egypts prisfastsættelsespolitik for transaktioner mellem forretningsmæssigt forbundne parter.
- (318) Efter en gennemgang af elementerne i sagen godtog Kommissionen påstanden om en justering for forskelle i leveringsbetingelser og fratrag transportomkostningerne fra salgsprisen for GFR, hvor det var relevant. Transportomkostningerne blev anslået på grundlag af de faktiske transportomkostninger for GFF, som Kommissionen havde verificeret.
- (319) Jushi/Hengshi Egypt hævdede efter den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger, at kreditomkostninger skulle fratrækkes i tillæg til transportomkostningerne. Med hensyn til den ønskede justering for kreditomkostninger er sådanne omkostninger, som en sælger har afholdt, faktisk et integreret element af transaktioner, der gennemføres på et åbent marked på armslængdevilkår. Kommissionen må derfor afvise en sådan påstand.

⁽⁹⁵⁾ Se WTO-appelorganets rapport, EU-Biodiesel (Argentina), WT/DS473/AB/R, afsnit 6.33; Panelrapport, EU — Biodiesel (Argentina), WT/DS473/R, fodnote 400; WTO-appelorganets rapport, Ukraine — ammoniumnitrat (Rusland), WT/DS493/AB/R, afsnit 6.94 og 6.96. Se også T-607/15, Yieh United Steel Corp, ECLI:EU:T:2019:831, præmis 62-67 og 83.

⁽⁹⁶⁾ Sag C-393/13 P, Rådet for Den Europæiske Union mod Alumina d.o.o., EU:C:2014:2245, præmis 30.

- (320) For så vidt angår importafgifter og uden at tage stilling til, om det var berettiget at foretage en justering i denne situation, er der ingen beviser i sagen for, at Jushi Egypt betalte told eller at den blev opkrævet af de egyptiske myndigheder. Virksomheden har i sit indlæg ikke fremlagt noget bevis for, at den har betalt disse afgifter og har faktisk anført, at tolden »normalt finder anvendelse«, og at »Jushi Egypt betaler [den]«. Hvad angår mængderne, var virksomhederne ikke i stand til at fremlægge dokumentation for en generel rabatpolitik, som kunne underbygge deres påstand om, at forskellen i de priser, der blev konstateret mellem de forretningsmæssigt forbundne og ikke forretningsmæssigt forbundne parter, skyldtes mængderabatter. Faktisk forklarer det eneste dokument, som virksomheden har fremlagt, at Jushi Egypts pris ved salg til Hengshi Egypt er baseret på den gennemsnitlige pris, som Jushi Egypt havde faktureret til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i det foregående år, forhøjet med en bestemt procentsats afhængigt af typen af rovings. Markedsrealiteterne og de betydelige prisforskelle for henholdsvis Hengshi Egypt og ikke forretningsmæssigt forbundne kunder viser imidlertid, at Jushi Egypt ikke gennemførte ovennævnte prisfastsættelsespolitik. Følgelig afspejlede Jushi Egypts prisfastsættelsespolitik ikke den pris, som den forretningsmæssigt forbundne part faktisk betalte (Hengshi Egypt). Påstandene om, at salgspriserne for GFR burde justeres for disse elementer, blev derfor afvist.
- (321) På samme måde fremførte den egyptiske regering efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, at prisen i forbindelse med undersøgelsen af, om en eksportørs regnskaber er på armslængdevilkår, kun er et af mange vilkår for en transaktion, og at den endelige fremlæggelse af oplysninger ikke indeholdt noget bevis for, at Kommissionen tog højde for disse andre vilkår i forbindelse med de pågældende transaktioner. Den egyptiske regering gjorde også gældende, at Kommissionen handlede i modstrid med artikel 2.2.1.1, første punktum, i WTO's antidumpingaftale, idet den undlod at tage hensyn til omkostningsoplysninger, som opfyldte de to krav, der er opstillet i bestemmelsen i nævnte artikel, nemlig »i overensstemmelse med almindeligt anerkendte regnskabsprincipper« og »i rimeligt omfang afspejler omkostningerne«.
- (322) Som nævnt i betragtning 318 og 319 foretog Kommissionen en justering for transportomkostninger. På grundlag af de faktiske omstændigheder i denne sag fastslog den imidlertid, at der ikke var grundlag for nogen justering for andre elementer, og at de derfor ikke var relevante for vurderingen af, om priserne var på armslængdevilkår. Som anført i betragtning 312 fandt Kommissionen desuden, at de priser, som Hengshi Egypt betalte ved køb af GFR fra Jushi Egypt, konsekvent og markant lå under de priser, som Jushi Egypt opkrævede af uafhængige kunder på det egyptiske hjemmemarked for samme vare, selv efter de nødvendige justeringer. I betragtning af den betydelige forskel mellem disse priser konkluderede Kommissionen, at de ikke kunne anses for at være i overensstemmelse med armslængdeprincippet. Som følge heraf konkluderede Kommissionen, at de ikke på rimelig vis afspejlede de omkostninger, der var forbundet med produktion og salg af den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5, som har samme ordlyd som artikel 2.2.1.1 i WTO's antidumpingaftale. Begge påstande blev derfor afvist.
- (323) Endvidere fremførte Jushi/Hengshi Egypt, at resultatet af sammenligningen mellem de solgte mængder til forretningsmæssigt forbundne og ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på hjemmemarkedet ikke ville være repræsentativt, hvis man tog hensyn til de virksomhedsinterne varekoder for GFR. Jushi/Hengshi Egypt foreslog i stedet en sammenligning baseret på den varekontrolnummerstruktur (PCN), som Kommissionen havde fastlagt i en anden antidumpingundersøgelse vedrørende endeløse filamenter af glasfiberverer med oprindelse i Bahrain og Egypten⁽⁹⁷⁾. Virksomhederne hævdede, at denne tilgang ville føre til et mere repræsentativt resultat. Det blev også fremført, at da varekontrolnumre blev anset for at være tilstrækkelige til at sammenligne priser i forbindelse med dumping- og skadesmarginberegningen, bør de også anses for passende med henblik på at sammenligne Jushi Egypts priser på GFR ved salg til Hengshi Egypt på den ene side og ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på hjemmemarkedet på den anden side.
- (324) Den tilgang, som Kommissionen anvendte, gjorde det muligt at sammenligne salget til Hengshi Egypt og til ikke forretningsmæssigt forbundne parter på grundlag af nøjagtigt overensstemmende interne varekoder, hvilket gjorde det muligt at foretage en nøjagtig sammenligning af de relevante varettyper, der solgtes til begge typer kunder. Jushi/Hengshi Egypt var ikke i stand til at påvise, hvordan en sammenligning af de varekontrolnumre, der blev skabt til et andet formål, ville give en mere hensigtsmæssig sammenligning end den, der følger af prissammenligningen af nøjagtigt den samme vare. Kommissionen konkluderede faktisk, at den alternative metode, som blev foreslået af Jushi/Hengshi Egypt, ville føre til et mindre præcist resultat, og afviste påstanden.

⁽⁹⁷⁾ Antidumpingprocedure vedrørende importen af endeløse filamenter af glasfiberverer med oprindelse i Bahrain og Egypten indledt ved meddelelse offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* (EUT C 151 af 3.5.2019, s. 4).

- (325) Som følge heraf bekræftede Kommissionen konklusionen om, at de omkostninger ved GFR, som fremgår af virksomhedens regnskaber, ikke på rimelig vis afspejlede Hengshi Egypts omkostninger i forbindelse med produktionen af GFF. I forbindelse med beregningen af den normale værdi måtte omkostningerne derfor justeres i forhold til de priser, der blev opkrævet af ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på hjemmemarkedet, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5.
- (326) Som nævnt i betragtning 548, udsendte Kommissionen den 10. februar 2020 en supplerende endelig fremlæggelse af oplysninger og opfordrede virksomhederne til at fremsætte bemærkninger til indholdet af disse yderligere oplysninger. Jushi/Hengshi Egypt fremsatte bemærkninger den 13. februar 2020, som dog ikke vedrørte indholdet af den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger. Virksomhederne gentog i stedet deres anfægtelse af Kommissionens metode i forbindelse med beregningen af den normale værdi for Hengshi, navnlig de påstande, som Kommissionen ikke havde accepteret.
- (327) Kommissionen understreger, at disse bemærkninger vedrørte oplysninger, der var blevet fremlagt for virksomheden i det generelle oplysningsdokument, og blev indsendt efter fristen for at fremsætte bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger (dvs. den 9. januar 2020). Kommissionen besluttede alligevel at behandle dem i denne forordning.
- (328) For det første hævdede Jushi/Hengshi, at de udgør en enkelt økonomisk enhed, fordi de varer, de producerer, ikke overlapper hinanden, og de befinder sig i samme zone. For det andet hævdede de, at Kommissionen har overtrådt grundforordningens artikel 2, stk. 5, idet denne bestemmelse ikke giver Kommissionen mulighed for at gennemføre en prøve efter armslængdeprincippet. De henviste til flere panelrapporter og rapporter fra appelorganet, som angiveligt kunne underbygge denne påstand. Under en høring anførte virksomhedernes repræsentanter, at fortjeneste ikke kunne betragtes som en omkostning. Endelig gentog de deres påstande om, at Kommissionen ved at anvende markedsprisen på GFR i Egypten (baseret på Jushis ikke forretningsmæssigt forbundne salg på det egyptiske marked) medregnede SA&G og fortjeneste for GFR to gange.
- (329) Med hensyn til den første påstand kan Kommissionen kun betragte virksomheder som én enkelt økonomisk enhed, når oplysningerne i sagen viser, at de opererer sammen i alle henseender. I mangel af andre elementer er beliggenhed og varettyper ikke tegn på, at virksomhederne fungerer som én enkelt økonomisk enhed. Kommissionen fastholder således, at selv om Jushi og Hengshi er en del af den samme gruppe, fremgår det af oplysningerne i sagen, at de to juridiske enheder opererer uafhængigt, og de kan derfor ikke anses for at udgøre én enkelt økonomisk enhed.
- (330) Hvad angår den anden påstand, fastsættes det i grundforordningens artikel 2, stk. 5, at når omkostninger i forbindelse med produktion og salg af den undersøgte vare ikke er tilstrækkeligt afspejlet i den pågældende del af regnskaberne, skal de justeres. Kommissionen mener, at en afregningspris ikke kan anses for at afspejle de omkostninger, der er forbundet med produktionen af den undersøgte vare, når den ikke er i overensstemmelse med armslængdeprincippet. Denne tilgang er blevet bekræftet i en rapport fra WTO's appelorgan⁽⁹⁸⁾. WTO's retspraksis, som Jushi/Hengshi i deres indlæg har taget ud af konteksten⁽⁹⁹⁾, støtter Kommissionens fortolkning i denne sag. I denne forbindelse har appelorganet faktisk bekræftet, at regnskaber, der er i overensstemmelse med almindeligt anerkendte regnskabsprincipper, ikke desto mindre kan anses for ikke på rimelig vis at afspejle de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af den pågældende vare, når f.eks. den eksportør eller producent, der er omfattet af undersøgelsen, er en del af en virksomhedsgruppe, hvor omkostningerne ved visse input i forbindelse med produktion og salg af den pågældende vare er fordelt på forskellige virksomheders regnskaber, eller når transaktioner, der involverer sådanne input, ikke er i overensstemmelse med armslængdeprincippet. Dette er netop tilfældet i den foreliggende sag.

⁽⁹⁸⁾ WTO's appelorgan, EU — Biodiesel (Argentina).

⁽⁹⁹⁾ WTO's appelorgan, EU — Biodiesel (Argentina), panelrapport, EU — Biodiesel (Indonesien), panelrapport, EU-biodiesel (Argentina).

- (331) Disse eksporterende producenter synes også at have misforstået begrebet omkostninger i grundforordningens artikel 2, stk. 5. Der henvises i denne bestemmelse til omkostningerne hos producenten af den undersøgte vare (og ikke hos inputproducenten). Set fra køberens synspunkt er sælgerens fortjeneste en omkostning, som indgår i den pris, der betales for et input. Kommissionen vurderede med rette, om Hengshi's regnskaber i rimelig grad afspejlede de omkostninger, der var forbundet med produktionen af GFF, og fandt, at afregningspriserne ved køb af GFF i høj grad var deflateret i forhold til markedsprisen for de samme varetyper i Egypten, dvs., at de ikke var i overensstemmelse med armslængdeprincippet. Den justerede derfor GFR-omkostningerne på grundlag af den pris, som Jushi opkrævede af ikke forretningsmæssigt forbundne virksomheder på det egyptiske marked.
- (332) Endelig behandles påstanden om dobbelttælling fuldt ud i betragtning 337-345 i denne forordning.
- (333) For så vidt angår køb af GFR fra den anden forretningsmæssigt forbundne leverandør, solgte denne leverandør ikke GFR til uafhængige kunder i Egypten. Kommissionen sammenlignede derfor priserne for køb af GFR hos denne leverandør med Jushi Egypts priser ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne parter på hjemmemarkedet. Som følge heraf blev det konstateret, at Hengshi Egypts køb af GFR fra den anden forretningsmæssigt forbundne leverandør var i overensstemmelse med de gældende priser på det egyptiske hjemmemarked, og disse GFR-køb blev derfor fundet i overensstemmelse med armslængdeprincippet.
- (334) Da Hengshi Egypt ikke havde noget hjemmemarkedssalg, blev beløbene for SA&G og fortjeneste baseret på hjemmemarkedssalget af samme vare i normal handel og oprindeligt i samme handelsled (dvs. kun slutbrugere) i undersøgelsesperioden hos Jushi Egypt, den anden eksporterende producent i Egypten.
- (335) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Jushi/Hengshi Egypt, at Kommissionens fremgangsmåde med at anvende Jushi Egypts SA&G og fortjeneste ved salg kun til slutbrugere med henblik på at beregne den normale værdi for Hengshi Egypt ikke er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6, og ikke er underbygget af faktuelle overvejelser. Som nævnt i betragtning 306 var der ganske rigtig ikke nogen konsekvent og tydelig forskel i sælgerens funktioner for de forskellige handelsled på det egyptiske hjemmemarked, som kunne berettiggende en sondring i kundetype. Som følge heraf udgør Jushi Egypts hjemmemarkedssalg i alle salgskanaler i normal handel grundlaget for SA&G og fortjeneste ved beregningen af den normale værdi for Hengshi Egypt.
- (336) Hengshi Egypt hævdede, at den fortjeneste, som Jushi Egypt havde haft på sit salg af GFR, skulle trækkes fra ved beregningen af den normale værdi for Hengshi Egypt. Virksomheden baserede sin påstand på, at i) virksomhederne udgjorde én enkelt økonomisk enhed, og ii) medregningen af Jushi Egypts fortjeneste i forbindelse med beregningen af den normale værdi og beregningen af produktionsomkostningerne ville føre til dobbelttælling.
- (337) Kommissionen er af den opfattelse, at de to egyptiske eksporterende producenter ikke udgør én enkelt økonomisk enhed (selv om de indgår i samme virksomhedsgruppe, CNBM-gruppen), da begge er særskilte enheder med status som juridiske personer og uafhængige produktions- og salgsaktiviteter.
- (338) Ved beregningen af den normale værdi blev produktionsomkostningerne for Hengshi Egypt desuden justeret i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 5, for at afspejle de gældende markedspriser, der er på armslængdevilkår (og dermed uden hensyntagen til salget af GFR mellem forretningsmæssigt forbundne parter). Desuden er den fortjenstmargen, der anvendes til at beregne den normale værdi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6, baseret på hjemmemarkedssalget af samme vare (dvs. GFF og ikke GFR) til uafhængige kunder i normal handel. Denne fortjenstmargen afspejler desuden det niveau af fortjeneste, der normalt kan opnås af en producent ved salg af GFF på det egyptiske marked. Påstanden i foregående betragtning blev derfor afvist.

- (339) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Jushi/Hengshi Egypt den påstand, at den beregnede normale værdi for Hengshi Egypt var kunstigt oppustet som følge af dobbelttælling af SA&G og fortjeneste for Jushi Egypts salg af GFR. Virksomhederne henviste til to tidligere antidumpingundersøgelser, hvor Kommissionen fratrag SA&G-omkostninger fra salg af halvfabrikata i det ene tilfælde og fratrag SA&G-omkostninger fra salget hos en leverandør af råmaterialer i det andet tilfælde⁽¹⁰⁰⁾, og virksomheden hævdede samtidig, at omstændighederne i disse sager kunne sammenlignes med omstændighederne i nærværende undersøgelse. Derfor fremførte virksomhederne, at Kommissionen i overensstemmelse med disse tidligere sager burde fratække SA&G-omkostninger og fortjeneste ved Jushi Egypts salg af GFR fra de SA&G-omkostninger og fortjeneste, som blev anvendt til at beregne den normale værdi for GFF fra Hengshi Egypt.
- (340) Omstændighederne i de sager, som Jushi/Hengshi Egypt har henvist til, adskiller sig imidlertid fra omstændighederne i den nuværende undersøgelse. I et tilfælde opstod spørgsmålet ikke ved beregningen af den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, men ved vurderingen af, om hjemmemarkedssalget fandt sted i normal handel på grundlag af den pågældende virksomheds samlede omkostninger. I dette tilfælde solgte begge de pågældende forretningsmæssigt forbundne virksomheder den undersøgte vare på hjemmemarkedet, og derfor vedrørte begge virksomheders SA&G salget af den undersøgte vare, hvilket ikke er tilfældet i den nuværende undersøgelse.
- (341) I den nuværende undersøgelse blev prisen på GFR på det frie marked anvendt til at fastlægge Hengshi Egypts omkostninger ved fremstilling af GFF. Denne pris omfattede SA&G og fortjeneste (af salget af GFR) og resulterede i Hengshi Egypts samlede udgifter til fremstilling af GFF. Prisen omfattede imidlertid ikke SA&G og fortjeneste for Hengshi Egypts hjemmemarkedssalg af GFF, da virksomheden ikke havde noget salg af GFF på hjemmemarkedet. For at fastsætte den normale værdi blev et rimeligt beløb for SA&G og fortjeneste lagt til produktionsomkostningerne, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6. Dette rimelige beløb afspejlede SA&G-omkostninger, der var afholdt, og den fortjeneste, der var opnået ved salg af GFF på det egyptiske marked.
- (342) For så vidt angår den anden undersøgelse, som Jushi/Hengshi Egypt henviste til, blev den påstand, der blev fremsat af de eksporterende producenter, nemlig fradrag af råmaterialeleverandørernes SA&G fra den eksporterende producenters produktionsomkostninger, afvist med den begrundelse, at »hvert køb af råvarer omfatter visse SA&G i den pris, der betales, men det er leverandørens omkostninger, og ikke SA&G for den pågældende eksportør«. Det samme gør sig gældende i den nuværende undersøgelse.
- (343) I betragtning af ovenstående kan denne præcedens ikke anses for at underbygge de eksporterende producenters påstand om, at den foreliggende sag ikke er i overensstemmelse med tidligere undersøgelser.
- (344) Jushi/Hengshi Egypt fremførte yderligere, at Jushi Egypt er en integreret producent, som fremstiller GFR til yderligere forarbejdning til GFF, og at virksomhedens salg af GFF derfor også omfatter SA&G og fortjeneste i forbindelse med produktionen af GFR. Jushi/Hengshi Egypt hævdede derfor, at SA&G og fortjeneste, der angiveligt vedrørte GFR, skulle trækkes fra Jushi Egypts SA&G og fortjeneste ved salg af GFF og lægges til Hengshi Egypts produktionsomkostninger ved GFF i forbindelse med beregningen af den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger blev et lignende argument også fremført af den egyptiske regering.
- (345) Kommissionen bemærkede, at enhver fordeling af fortjeneste og SA&G fra salget af GFF til GFR ville være rent spekulativ, eftersom fortjeneste og SA&G skabes af salget af den vare, de vedrører, og ikke kan forbindes med input i tidligere led, som de er fremstillet af. Derfor burde den SA&G og den fortjeneste, som virksomheden havde tildelt salget af GFF, ikke indeholde nogen omkostninger i forbindelse med andre varer. Desuden skelner Jushi Egypt i sin regnskaber selv klart mellem indtægter og udgifter for hvert driftssegment i virksomheden, dvs. GFF og andre varer. Hvis virksomhedernes påstand var sand, ville der faktisk blive rejst tvivl om pålideligheden af den metode, som Jushi Egypt har anvendt til at fordele omkostningerne til den pågældende vare i forbindelse med denne undersøgelse.

⁽¹⁰⁰⁾ Nemlig Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1295 af 1. august 2019 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2018/1469 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Rusland og Ukraine efter en delvis interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) 2016/1036 (EUT L 204 af 2.8.2019, s. 22), betragtning 32 og 33, og Rådets forordning (EF) nr. 695/2006 af 5. maj 2006 om ændring af forordning (EF) nr. 397/2004 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i Pakistan (EUT L 121 af 6.5.2006, s. 14), betragtning 44.

- (346) Påstanden om, at Jushi Egypts SA&G og fortjeneste ved GFF også omfattede SA&G og fortjeneste ved virksomhedens salg af GFR og den deraf følgende dobbelttælling af SA&G og fortjeneste ved GFR i forbindelse med beregningen af den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, blev derfor anset for faktisk ukorrekt og blev afvist.
- (347) Den egyptiske regering fandt endvidere, at metoden til beregning af den normale værdi for Hengshi Egypt førte til en forhøjelse af den beregnede dumpingmargen for gruppen. Ifølge den egyptiske regering mente Kommissionen, at de to producenter ikke udgjorde en enkelt økonomisk enhed, og Kommissionen så samtidig bort fra priserne på GFR-salg mellem de to enheder på grundlag af, at de to enheder var forretningsmæssigt forbundet med hinanden. Den henviste i den forbindelse til tidligere praksis, hvor fortjeneste mellem virksomheder, der udgør en enkelt økonomisk enhed, var blevet fratrukket.
- (348) Det forhold, at Jushi Egypt og Hengshi Egypt tilhørte samme virksomhedsgruppe og var forretningsmæssigt forbundet med hinanden, var imidlertid ikke tilstrækkeligt til at betragte dem som en enkelt økonomisk enhed. Som forklaret i betragtning 329 var begge virksomheder særskilte enheder med adskilte juridiske personer og uafhængige produktions- og salgsaktiviteter. Disse omstændigheder blev aldrig bestridt af de pågældende virksomheder. Påstanden blev derfor afvist.

3.11. Eksportpris

- (349) De samarbejdsvillige eksporterende producenter eksporterede til Unionen enten direkte til uafhængige kunder, via forretningsmæssigt forbundne forhandlere uden for Unionen eller gennem forretningsmæssigt forbundne importører i Unionen.
- (350) I de tilfælde, hvor de eksporterende producenter eksporterede den undersøgte vare direkte til uafhængige kunder i Unionen eller via en forretningsmæssigt forbundet virksomhed, der fungerer som forhandler, var eksportprisen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 8, den pris, der faktisk var betalt eller skulle betales ved eksportsalg til Unionen.
- (351) I de tilfælde hvor de eksporterende producenter eksporterede den pågældende vare til Unionen gennem forretningsmæssigt forbundne virksomheder, der fungerede som importører, blev eksportprisen baseret på den importerede vares pris ved første videresalg til uafhængige kunder i Unionen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 9. I dette tilfælde blev prisen justeret for alle omkostninger, der påløb mellem import og videresalg, herunder SA&G-omkostninger hos de forretningsmæssigt forbundne importører i Unionen, samt en rimelig fortjeneste.
- (352) Kun en enkelt ikke forretningsmæssigt forbundet forhandler samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Da forhandleren kun importerede ubetydelige mængder af GFF i undersøgelsesperioden, blev dennes fortjenstmargen ikke fundet repræsentativ. I mangel af andre oplysninger blev fortjenstmargenen for en uafhængig forhandler, der er aktiv inden for GFF-sektoren, anslået til 5 %.

3.12. Sammenligning

- (353) Kommissionen sammenlignede den normale værdi og eksportprisen hos de to samarbejdsvillige eksporterende producenter på grundlag af priserne af fabrik.
- (354) I tilfælde, hvor det var begrundet i behovet for at sikre en rimelig sammenligning, justerede Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10, den normale værdi og/eller eksportprisen for forskelle, der påvirker priserne og prisernes sammenlignelighed. Der blev foretaget justeringer for transport, forsikring, håndtering og lastning og dermed forbundne omkostninger, kreditomkostninger og bankgebyrer.

- (355) Desuden eksporterede begge de samarbejdsvillige producenter i undersøgelsesperioden GFF til Unionen gennem forretningsmæssigt forbundne forhandlere beliggende uden for Unionen, nemlig i Hongkong. Forhandlerne i Hongkong søgte kunder og etablerede kontakt til dem. De havde desuden ansvaret for salgsprocessen og fik en avance for deres tjenester. Kommissionen konstaterede derfor, at de funktioner, der varetages af disse forhandlere, minder meget om en agents funktioner. Der blev følgelig også foretaget en justering i henhold til artikel 2, stk. 10, litra i), for salg gennem forretningsmæssigt forbundne forhandlere. Justeringen bestod af et fradrag af disse forhandleres SA&G og en fortjeneste på 5 %. Denne fortjenstmargen blev anset for rimelig i mangel af andre oplysninger.

3.13. Dumpingmargener

- (356) Med henblik på at fastsætte dumpingmargen for de to samarbejdsvillige eksporterende producenter sammenlignede Kommissionen den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver type af samme vare med den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den pågældende vare på grundlag af priserne af fabrik, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12.
- (357) Da de to samarbejdsvillige producenter var forretningsmæssigt forbundne, blev der fastsat en enkelt dumpingmargen på grundlag af det vejede gennemsnit af deres individuelle dumpingmargener.
- (358) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede den egyptiske regering Kommissionens metode til at beregne dumpingmargenen for CNBM-gruppen. Den egyptiske regering hævdede, at der i henhold til artikel 6.10 i WTO's antidumpingaftale bør beregnes individuelle margener for hver samarbejdsvillig individuel eksporterende producent i en undersøgelse. I denne forbindelse burde Jushi Egypts faktiske salgspriser på hjemmemarkedet have været anvendt som grundlag for den normale værdi for hele CNBM-gruppen og den vejede gennemsnitlige eksportpris for Hengshi Egypt og Jushi Egypt.
- (359) Som nævnt i betragtning 34 giver grundforordningens artikel 9, stk. 5, Kommissionen mulighed for at indføre en enkelt individuel antidumpingtold, når der er forretningsforbindelser mellem de eksporterende producenter. Det forhold, at Jushi Egypt og Hengshi Egypt er forretningsmæssigt forbundne virksomheder, blev slået fast i forbindelse med denne undersøgelse og er ikke blevet anfægtet. Kommissionen beregnede derfor en enkelt individuel dumpingmargen for CNBM-gruppen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 5. De pågældende virksomheders individuelle dumpingmargener danner grundlag for beregningen af en enkelt gruppemargen. I denne forbindelse skal den normale værdi og eksportprisen fastsættes individuelt for hver virksomhed i henhold til grundforordningens artikel 2 og 3. I grundforordningens artikel 2 beskrives metoden til fastsættelse af den normale værdi, hvis salgspriserne på hjemmemarkedet ikke er repræsentative, hvilket ikke omfatter en simpel beregning af den normale værdi på grundlag af en anden virksomheds salgspriser på hjemmemarkedet. Tilsvarende giver grundforordningens artikel 3 heller ikke mulighed for at beregne dumpingmargenen på grundlag af to eller flere virksomheders vejede gennemsnitlige eksportpriser. Denne påstand blev derfor afvist.
- (360) Efter den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger bemærkede den egyptiske regering, at Kommissionen ikke har taget hensyn til de fleste af de bemærkninger og argumenter, som Hengshi/Jushi Egypt havde fremsat efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, og fremførte, at de bør tages i betragtning. Kommissionen bemærkede, at alle bemærkninger fra Hengshi/Jushi Egypt efter den endelige fremlæggelse af oplysninger og den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger er behandlet fuldt ud i denne forordning i de foregående betragtninger. Som også nævnt i betragtning 548 var den supplerende endelige fremlæggelse begrænset til kendsgerninger og betragtninger, som lå til grund for de endelige afgørelser, og som havde ændret sig i forhold til den endelige fremlæggelse af oplysninger.
- (361) Graden af samarbejde i denne sag er høj, da de eksporterende producenter, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, i det væsentlige tegnede sig for hele importen af den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden baseret på importstatistikker registreret i Eurostat. På dette grundlag har Kommissionen besluttet at fastlægge restdumpingmargenen på samme niveau som den individuelle dumpingmargen, der er fastlagt for samarbejdsvillige virksomheder.

(362) De endelige dumpingmargener, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen
CNBM-gruppen	20,0 %
Alle andre virksomheder	20,0 %

4. SKADE

4.1. Definition af EU-erhvervsgren og EU-produktion

- (363) Samme vare blev fremstillet af 16 producenter i Unionen i undersøgelsesperioden. De udgør »EU-erhvervsgrenen« som omhandlet i grundforordningens artikel 4, stk. 1.
- (364) Den samlede EU-produktion af GFF i undersøgelsesperioden blev fastsat til næsten 115 000 ton. Kommissionen fastsatte tallet på grundlag af den efterprøvede spørgeskemabesvarelse fra klageren, som blev krydstjekket og, hvor det var relevant, ajourført med de efterprøvede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter. Som anført i betragtning 12 bestod stikprøven af fire EU-producenter, der tegnede sig for over 40 % af den samlede EU-produktion af samme vare.

4.2. EU-forbruget

- (365) Kommissionen baserede sig på justerede Eurostat-data med henblik på at beregne EU-forbruget og importmængderne efter den ubestridte metode, som klageren havde foreslået. På grundlag af Taric-dataene blev en lille del af inputmaterialerne fjernet fra de anvendte importstatistikker. Kommissionen kontrollerede og bekræftede klagerens skøn vedrørende den andel af den pågældende vare, som er importeret under KN-koderne ⁽¹⁰¹⁾ i indledningsmeddelelsen ⁽¹⁰²⁾, på grundlag af oplysninger modtaget fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter i Kina og Egypten.
- (366) Mængderne og værdien af importen fra andre tredjelande blev fastsat i løbet af undersøgelsen på grundlag af direkte kendskab til virksomheder, der producerer GFF i andre tredjelande, og som importerer til Unionen. For alle tredjelande fremlagde klageren, ud over de tal, der er nævnt i klagen, ajourførte markedsoplysninger for undersøgelsesperioden.
- (367) Kommissionen fastsatte EU-forbruget på grundlag af EU-erhvervsgrenens salgsmængder på EU-markedet plus import fra alle tredjelande, jf. Eurostats Comext-database, justeret som beskrevet i betragtning 365 og 366.
- (368) EU-forbruget udviklede sig således:

Tabel 2
EU-forbruget (i ton)

	2015	2016	2017	Undersøgelsesperioden
Samlet EU-forbrug	153 287	175 827	181 464	168 270
Indeks	100	115	118	110

Kilde: Comext, klagen.

⁽¹⁰¹⁾ Koder i den kombinerede nomenklatur.

⁽¹⁰²⁾ KN-kode 7019 39 00, 7019 40 00, 7019 59 00 og 7019 90 00.

- (369) EU-forbruget steg i den betragtede periode fra ca. 153 000 ton i 2015 til ca. 168 000 ton i undersøgelsesperioden, dvs. med 9,8 %.
- (370) I deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger anmodede Jushi/Hengshi China og CCCLA om yderligere oplysninger for at præcisere de underliggende import- og forbrugsdata og den detaljerede metode, der er anvendt til at fastsætte dem. De fremførte, at dette var nødvendigt, da de tal, der blev anvendt i klagen, adskiller sig fra de fremlagte tal.
- (371) Påstanden om, at de relevante tal ikke blev fremlagt, er ukorrekt. De tal, der blev anvendt til at fastsætte EU-forbruget af GFF, blev meddelt alle interesserede parter i den endelige fremlæggelse af oplysninger af 19. december 2019. Forskellene i forhold til de tal, der er anvendt i klagen, skyldes ikke en ændring i metoden, men på den ene side de forskellige tidsperioder mellem klagen og undersøgelsen, jf. ovenfor, og på den anden side tilgængeligheden af mere detaljerede oplysninger, som blev indhentet i forbindelse med undersøgelsen. Mens klageren måtte basere sig på markedsoplysninger med henblik på at udelukke import under de relevante KN-koder, der ikke vedrørte GFF, havde Kommissionen adgang til importdata på Taric-niveau. Som nævnt i betragtning 365 anvendte Kommissionen disse oplysninger til at udelukke varer, der blev importeret under Taric-koderne for andre varer. Ud over forskellen i tidsperioder havde Kommissionen adgang til faktiske data fra de stikprøvedtagne EU-producenter, og i visse tilfælde førte verifikationen af disse data til en ændring af de indberettede tal.

4.3. Import fra de pågældende lande

4.3.1. Kumulativ vurdering af virkningerne af importen fra de pågældende lande

- (372) Kommissionen undersøgte, om importen af GFF med oprindelse i de pågældende lande burde vurderes kumulativt i overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 4.
- (373) I denne bestemmelse er det fastsat, at import fra mere end ét land kun skal vurderes kumulativt, hvis det fastslås, at:
- den dumpingmargen, der er fastlagt for importen fra hvert af de pågældende lande, er højere end den minimumsværdi, der er anført i grundforordningens artikel 9, stk. 3, og den importerede mængde fra hvert land ikke er ubetydelig, og
  - det vil være hensigtsmæssigt at foretage en kumulativ vurdering af virkningerne af importen på baggrund af vilkårene for konkurrencen mellem de indførte varer og vilkårene for konkurrencen mellem de importerede varer og den i Unionen fremstillede vare.
- (374) De dumpingmargener, der blev fastsat for importen fra Folkerepublikken Kina og Egypten, var højere end den minimumsværdi, der er fastsat i grundforordningens artikel 9, stk. 3. Importmængden var ikke ubetydelig, jf. grundforordningens artikel 5, stk. 7. Markedsandelene i undersøgelsesperioden var nemlig på 22,3 % (37 558 ton) for importen fra Kina og 9,1 % (15 334 ton) for importen fra Egypten.
- (375) Konkurrencevilkårene mellem dumpingimporten fra Kina og Egypten og mellem denne import og samme vare i Unionen var de meget ens. De importerede varer konkurrerede nærmere bestemt med hinanden og med GFF fremstillet i Unionen, idet de blev solgt gennem de samme salgskanaler og til lignende kundekategorier. Med hensyn til importpriserne viser tabel 4, at selv om de samlede prisniveauer var forskellige for hvert af de pågældende lande, var tendensen stort set den samme, nemlig at der var tale om et generelt fald i den betragtede periode med en stabilisering i 2017 og i undersøgelsesperioden, og importen fra begge lande underbød EU-erhvervsgrænens salgspriser på EU-markedet betydeligt.

- (376) Kriterierne i grundforordningens artikel 3, stk. 4, var således opfyldt, og importen fra Kina og Egypten blev undersøgt kumulativt med henblik på konstateringen af skade.

4.3.2. Mængde og markedsandel for importen fra de pågældende lande

- (377) Som det fremgår af betragtning 365 og 366, fastsatte Kommissionen importmængder og -priser på grundlag af justerede Eurostat-data. Markedsandelen for importen blev fastsat ved at sammenligne importmængden med EU-forbruget.
- (378) Importen til Unionen fra Kina og Egypten udviklede sig som følger:

Tabel 3

Importmængde og markedsandel

	2015	2016	2017	Undersøglesperioden
Import fra Kina (i ton)	34 470	42 507	44 278	37 558
<i>Indeks</i>	100	123	129	109
Import fra Egypten (i ton)	108	417	6 092	15 334
<i>Indeks</i>	100	386	5 641	14 198
Import fra de pågældende lande (i ton)	34 578	42 924	50 370	52 892
<i>Indeks</i>	100	124	145	153
Kinas markedsandel (%)	22,5	24,2	24,4	22,3
<i>Indeks</i>	100	108	109	99
Egyptens markedsandel (%)	0,1	0,2	3,4	9,1
<i>Indeks</i>	100	337	4 765	12 934
De pågældende landes markedsandel (%)	22,6	24,4	27,8	31,4
<i>Indeks</i>	100	108	123	139

Kilde: Comext, besvarelsene af stikprøveskemaet fra de eksporterende producenter fra de pågældende lande.

- (379) Importmængden fra de pågældende lande steg med 53 % i den betragtede periode fra ca. 35 000 ton i 2015 til næsten 53 000 ton i undersøgelsesperioden. De pågældende landes markedsandel steg således med næsten 9 procentpoint fra 22,6 % i 2015 til 31,4 % i undersøgelsesperioden. Denne stigning skete i hele den betragtede periode både i absolutte og relative tal.

4.3.3. Priser på importen fra de pågældende lande og prisunderbud

(380) Som forklaret i betragtning 365 fastslog Kommissionen udviklingen i importpriserne på grundlag af Eurostat-data.

(381) På dette grundlag udviklede de gennemsnitlige importpriser til Unionen fra de pågældende lande sig således:

Tabel 4

Importpriser (EUR/kg)

	2015	2016	2017	Undersøgelsesperioden
Importpris fra Kina	1,78	1,75	1,69	1,63
Indeks	100	99	95	91
Importpris fra Egypten	1,36	1,40	1,32	1,32
Indeks	100	103	98	97
Importpriser fra de pågældende lande	1,78	1,75	1,64	1,54
Indeks	100	99	92	86

Kilde: Comext.

(382) Importpriserne fra de pågældende lande lå altid under de stikprøveudtagne EU-producenters gennemsnitlige salgspriser, jf. tabel 8. De gennemsnitlige importpriser fra de pågældende lande faldt fra 1,78 EUR/kg til 1,54 EUR/kg i den betragtede periode, altså med næsten 14 %.

(383) Kommissionen fastsatte også prisunderbuddet i undersøgelsesperioden ved at sammenligne:

— de vejede gennemsnitspriser pr. varetype for importen fra de stikprøveudtagne samarbejdsvillige kinesiske og egyptiske producenter ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet ⁽¹⁰³⁾ som fastsat på cif-basis (dvs. inklusive omkostninger, forsikringer og fragt) med passende justeringer for told kun for Kina og omkostninger efter importen for begge lande og

— de tilsvarende vejede gennemsnitlige salgspriser pr. varetype, som de stikprøveudtagne EU-producenter forlangte af ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til et ab fabrik-niveau.

(384) Prissammenligningen blev foretaget for hver enkelt varetype — justeret, hvor det var nødvendigt — og med fradrag af nedslag og rabatter. Resultatet af sammenligningen blev udtrykt i procent af den hypotetiske omsætning i undersøgelsesperioden. Det fremkom ved at gange EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgpris pr. varetype med de mængder af den sammenlignelige varetype, der blev eksporteret til Unionen. Dette viste betydelige underbudmargener, som varierede fra 15,4 % til 55,8 % for Kina og fra 30,5 % til 54,9 % for Egypten, hvilket resulterede i en vejet gennemsnitlig margin på 15,4 % for de stikprøveudtagne samarbejdsvillige eksporterende producenter i Kina og på 31,5 % for de samarbejdsvillige eksporterende producenter i Egypten.

⁽¹⁰³⁾ GFF fremstilles hovedsagelig efter ordre og kundespecifikationer. Derfor foregik hovedparten af salget direkte til uafhængige slutkunder. Salget til grossister udgjorde [1-5 %] af det samlede salg fra de pågældende lande (mens resten foregik til slutbrugere). [95-99]% af de kinesiske eksporterende producenters og de egyptiske eksporterende producenters salg foregik direkte til Unionen (resten foregik via forretningsmæssigt forbundne importører). De stikprøveudtagne EU-producenter sælger også overvejende direkte til den samme type slutkunder, der repræsenterer [90-95 %] af deres salg, og kun [5-10 %] af deres salg til grossister.

- (385) I deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger bemærkede Jushi/Hengshi China og CCCLA, at den oplyste underbudsmargen for samarbejdsvillige producenter (41,1 %) sandsynligvis var forkert.
- (386) Kommissionen noterede sig denne bemærkning og præciserede, at dette skyldes en skrivefejl. Underbudsmargenen for samarbejdsvillige producenter var faktisk 15,4 % i stedet for 41,1 %.
- (387) I deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger bemærkede Jushi/Hengshi China forskellen mellem gruppens underbuds- og målprisunderbudsmargen (henholdsvis 42,4 % og 116,9 %) og sammenlignede den med forskellen mellem disse margener for Jushi/Hengshi Egypt (henholdsvis 30,5 % og 61,4 %). Den eksporterende producent bemærkede endvidere, at der er en betydelig forskel i resultatet af denne sammenligning både med hensyn til de absolutte procentdele for begge typer margener og med hensyn til omfanget af stigningen i målprisunderbudsmargenen i forhold til underbudsmargenen. Den eksporterende producent bemærkede, at dette er overraskende, navnlig i lyset af, at de vejede gennemsnitlige cif-priser pr. enhed for Jushi/Hengshi China og Jushi/Hengshi Egypt er meget ens.
- (388) Kommissionen bemærkede, at sådanne forskelle ikke er usædvanlige, hvis de pågældende virksomheder sælger forskellige varesortimenter til EU-markedet. Hvis varesortimentet er anderledes, sådan som det er tilfældet i denne sag, giver ligheden i gennemsnitlige cif-priser pr. enhed ikke mulighed for en meningsfuld sammenligning af underbuds- eller målprisunderbudsmargenerne for de to enheder og udsvingene mellem disse margener. Denne bemærkning blev derfor afvist.
- (389) Jushi/Hengshi China og Jushi/Hengshi Egypt bemærkede, at cif-værdien for de eksporterende producenters salg gennem forretningsmæssigt forbundne importører blev fastsat på grundlag af den importerede vares pris ved første videresalg til uafhængige kunder i Unionen, justeret for alle omkostninger mellem import og videresalg. Den eksporterende producent fremførte, at anvendelsen af en sådan beregnet cif-værdi i forbindelse med beregning af underbuds- og målprisunderbudsmargener er i strid med grundforordningens artikel 3, stk. 1, da ingen bestemmelser i grundforordningens artikel 3 pålægger Kommissionen at anvende en beregnet cif-eksportpris til beregning af skadesmargenen.
- (390) De eksporterende producenter fremførte yderligere, at beregningen af underbudsmargener baseret på en beregnet cif-værdi er ukorrekt. Ifølge disse eksporterende producenter tilsidesatte Kommissionen grundforordningens artikel 3, stk. 2 og 3, og dermed grundforordningens artikel 3, stk. 5, 6, 7 og 8, ved at undlade at vurdere de prismæssige virkninger af den påståede dumpingimport på priserne for samme vare solgt af EU-erhvervsgrænsen ved at sammenligne EU-erhvervsgrænsens salg med de eksporterende producenters endelige salgspris til den første uafhængige kunde.
- (391) For det første henviser grundforordningens artikel 3, stk. 2, til virkningen af dumpingimporten, der kan forvolde skade for EU-erhvervsgrænsen, og ikke til en virksomheds (en forretningsmæssigt forbundet importørs) pris ved videresalg i Unionen til en anden kunde.
- (392) For det andet, for så vidt angår underbudsmargener, foreskriver grundforordningen ikke en bestemt metode for dette begreb. Som følge heraf har Kommissionen vide skønsbeføjelser ved vurderingen af denne skadesfaktor. Denne skønsbeføjelse begrænses af nødvendigheden af at basere konklusionerne på positivt bevismateriale og at foretage en objektiv undersøgelse, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2.

- (393) Når det drejer sig om de elementer, der skal tages i betragtning ved beregningen af underbudsmargener (navnlig eksportprisen), skal Kommissionen udpege det første tidspunkt, hvor konkurrencen finder (eller kan finde) sted med EU-erhvervsgrenen på EU-markedet. Dette tidspunkt er rent faktisk den første ikke forretningsmæssigt forbundne importørs købspris, idet denne virksomhed i princippet kan vælge at købe enten af EU-erhvervsgrenen eller af tredjelandsleverandører. Derimod afpejler forretningsmæssigt forbundne importørers priser ved videresalg ikke det tidspunkt, hvor den reelle konkurrence finder sted. Sidstnævnte er kun det tidspunkt, hvor eksportørens etablerede salgsstruktur forsøger at finde kunder, men det er allerede efter det tidspunkt, hvor beslutningen om at foretage import er blevet truffet. Når den eksporterende producent har etableret sit system af forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Unionen, har denne rent faktisk allerede besluttet, at virksomhedens varer skal komme fra tredjelandsleverandører. Sammenligningstidspunktet bør således være lige efter, at varen krydser Unionens grænse, og ikke på et senere tidspunkt i distributionskæden, f.eks. ved salg til varens slutbruger.
- (394) Denne fremgangsmåde sikrer også sammenhæng i tilfælde, hvor en eksporterende producent sælger varerne direkte til en ikke forretningsmæssigt forbundet kunde (uanset om der er tale om en importør eller en slutbruger), da denne situation pr. definition ikke indebærer anvendelse af videresalgspriserne. En anden tilgang ville føre til forskelsbehandling mellem eksporterende producenter udelukkende på grundlag af den salgskanal, de anvender.
- (395) I dette tilfælde kan importprisen ikke tages for pålydende, da den eksporterende producent og importøren er forretningsmæssigt forbundne. For at kunne fastlægge en pålidelig importpris på armslængdevilkår, skal denne pris rekonstrueres ved hjælp af den forretningsmæssigt forbundne importørs pris ved videresalg som udgangspunkt. Når denne rekonstruktion foretages, er reglerne om beregningen af eksportprisen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 9, relevante, ligesom de er relevante for bestemmelsen af eksportprisen med henblik på dumpingberegningen. Anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 9, gør det muligt at nå frem til en pris, som er fuldt ud sammenlignelig med den cif-pris (Unionens grænse), der anvendes ved undersøgelsen af salget til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder.
- (396) Kommissionen bemærker også, at i dette særlige tilfælde foregår størstedelen af salget på både EU-erhvervsgrenens og de eksporterende producenters side direkte (dvs. uden forhandlere eller importører). Dette direkte salg udgør mere end 95 % af EU-erhvervsgrenens salg og mere end 95 % af de eksporterende producenters salg.
- (397) Selv om Kommissionen anerkender ovenstående begrundelse, er der af hensyn til fuldstændigheden blevet foretaget yderligere beregninger af underbudsmargener.
- (398) Den første tog hensyn til slutkunden, hvorved varetyperne blev sammenlignet på grundlag af slutkundens type, idet sidstnævnte tilføjes som en karakteristisk til varekontrolnummeret. På grundlag af denne beregning blev det konstateret, at priserne hos CNBM-gruppen i Kina, CNBM-gruppen i Egypten og Yuntianhua-gruppen underbød EU-erhvervsgrenens priser med henholdsvis 42,7 %, 32,1 % og 17,2 %.
- (399) I forbindelse med den anden beregning af underbudsmargener tog Kommissionen kun hensyn til af EU-erhvervsgrenens og de eksporterende producenters direkte salg, der som nævnt udgør størstedelen af salget på begge sider. På grundlag af denne beregning blev det konstateret, at priserne hos CNBM-gruppen i Kina, CNBM-gruppen i Egypten og Yuntianhua-gruppen underbød EU-erhvervsgrenens priser med henholdsvis 45,4 %, 30,8 % og 14,7 %.
- (400) Det kan således konkluderes, at underbudsmargenerne ikke varierer væsentligt, uanset hvordan de beregnes. Dette er ikke overraskende i betragtning af, at EU-erhvervsgrenen og de eksporterende producenter sælger næsten ens varetyper overvejende ved direkte salg til lignende kundetyper. Påstanden blev derfor afvist.

- (401) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anmodede Yuntianhua-gruppen om supplerende oplysninger vedrørende beregningerne af underbuds- og målprisunderbudsmargener pr. varetype for så vidt angår virksomheden. Den anmodede om, at EU-erhvervsgrenens varekontrolnumre blev offentliggjort sammen med de gennemsnitlige salgsmængder pr. varekontrolnummer og de gennemsnitlige salgspriser. Under høringen den 17. januar 2020 tilføjede Yuntianhua-gruppen bl.a., at det ikke fremgår af de fremlagte oplysninger, om Kommissionen anvendte nulstilling. Yuntianhua-gruppen anmodede også om yderligere oplysninger vedrørende EU-erhvervsgrenens salgs- og distributionskanaler på EU-markedet.
- (402) Kommissionen bekræftede, at der ikke var blevet anvendt nulstilling i denne undersøgelse. I overensstemmelse med den generelle praksis for beskyttelse af forretningshemmeligheder kunne Kommissionen imidlertid ikke fremlægge alle de ønskede data for hver varetype. Offentliggørelsen af en sådan detaljeringsgrad vil gøre det muligt enten direkte eller med supplerende markedsoplysninger at rekonstruere fortrolige salgs- eller produktionsdata for de enkelte EU-producenter. I overensstemmelse med sin praksis med at beskytte fortrolige forretningsoplysninger besluttede Kommissionen delvist at acceptere virksomhedens påstand og fremlægge de varettyper, der blev solgt af tre eller flere stikprøveudtagne EU-producenter. Disse oplysninger blev fremlagt enkeltvis sammen med den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger for alle de berørte eksporterende producenter.
- (403) Efter Yuntianhua-gruppens anmodning om yderligere oplysninger vedrørende EU-erhvervsgrenens salgs- og distributionskanaler og efter anmodning fra Kommissionen fremlagde alle stikprøveudtagne EU-producenter supplerende oplysninger om deres salgskanaler. Disse oplysninger blev gjort tilgængelige i det dossier, der stilles til rådighed for interesserede parter, kort efter at anmodningen var indgivet, og de interesserede parter blev følgelig underrettet herom. EU-producenterne anmodede også om fortrolig behandling af de mere detaljerede oplysninger vedrørende deres salgskanaler. Kommissionen behandlede disse anmodninger og konkluderede, at de var behørigt begrundede og berettigede til fortrolig behandling, jf. grundforordningens artikel 19.
- (404) I deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte Yuntianhua-gruppen, at eftersom alle stikprøveudtagne EU-producenter, i modsætning til Yuntianhua-gruppen, solgte den pågældende vare gennem forretningsmæssigt forbundne forhandlere i Unionen, burde Kommissionen opjustere cif-værdien for Yuntianhua-gruppens SA&G og en teoretisk fortjenstmargen hos de stikprøveudtagne EU-producenter forretningsmæssigt forbundne forhandlere for at sikre, at sammenligningen med EU-erhvervsgrenens salgspriser foretages i samme handelsled.
- (405) Over 95 % af EU-erhvervsgrenens salg var direkte salg, jf. betragtning 396. Som anført i betragtning 397-400 viser alle beregninger af underbudsmargener, baseret på salg til slutbrugere og udelukkende på direkte salgstransaktioner, underbudsmargener for alle eksporterende producenter, herunder Yuntianhua-gruppen. Denne bemærkning blev derfor afvist.
- (406) Yuntianhua-gruppen gentog i sine bemærkninger efter den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger sin påstand om, at fremlæggelsen vedrørende beregningen af skadesmargenen var utilstrækkelig. Virksomheden hævdede, at salgspriserne og -mængderne for alle de varettyper, der solgtes af EU-erhvervsgrenen, burde fremlægges for virksomheden, uanset hvor mange stikprøveudtagne EU-producenter der solgte et specifikt varekontrolnummer. Den afviste Kommissionens synspunkt om, at hvis salgsdata vedrørende et bestemt varekontrolnummer kun vedrørte to eller færre EU-producenter, ville en tredjepart være i stand til at spore data tilbage til den enkelte EU-erhvervsgren. Da Yuntianhua-gruppen ikke ville have den relevante viden om markedet til at gøre det, ville der ikke være nogen grund til at hemmeligholde disse oplysninger. Alternativt fremførte Yuntianhua-gruppen, at Kommissionen som minimum burde fremlægge et meningsfuldt, ikke-fortroligt sammendrag af beregningen af skadesmargenen ved at fastsætte intervaller for salgsdata vedrørende de varekontrolnumre, der blev produceret af to eller færre EU-producenter.

- (407) Kommissionen gentager, at oplysninger om kun én eller to EU-producenter ikke kan offentliggøres af fortrolighedshensyn. De eksporterende producenter, som ikke ønsker deres individuelle oplysninger offentliggjort, behandles på samme måde, endog anonymt. Undersøgelsen har vist, at GFF-markedet er forholdsvis gennemsnitligt med mange brugere, der køber store mængder fra et begrænset antal certificerede producenter i Unionen og Kina. Det er derfor rimeligt at antage, at GFF-producenter i Unionen og i de pågældende lande ofte ved, hvem der leverer en bestemt varetype. Fremlæggelsen af et datainterval ville således indebære en stor risiko for videregivelse af fortrolige forretningsoplysninger, som Kommissionen søger at beskytte. Under alle omstændigheder fremlagde Kommissionen detaljerede beregninger for alle varettyper, der blev fremstillet af tre eller flere EU-producenter, og som dækkede ca. 70 % af den mængde, som Yuntianhua-gruppen solgte til Unionen, og over 70 % af mængden af tilsvarende varettyper solgt af EU-erhvervsgrenen. Yuntianhua-gruppen rejste ingen spørgsmål vedrørende disse beregninger. Virksomheden har heller ikke anmodet om bistand fra høringskonsulenten, som tilbød at foretage den nødvendige kontrol af de data, der ikke blev fremlagt, på vegne af virksomheden. Påstanden blev derfor afvist.
- (408) I deres bemærkninger efter den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte Yuntianhua-gruppen på grundlag af en høring med høringskonsulenten, at hver enkelt stikprøveudtaget EU-producent havde specialiseret sig i produktion af en eller flere typer af den pågældende vare, som fremstilles specifikt til en bestemt bruger. Yuntianhua-gruppen hævdede derefter, at disse var OEM-kundespecifikke varer, for hvilke der ikke blev konstateret prisunderbuds- og målprisunderbudsmargener. Ifølge Yuntianhua-gruppen bør der derfor foretages en segmentspecifik analyse af dumping og skade, og der bør ikke indføres foranstaltninger i OEM-segmentet.
- (409) Den eksporterende producents antagelse er faktisk forkert. Undersøgelsen har vist, at GFF ikke blev produceret på OEM-grundlag. Som anført i betragtning 61 har Kommissionen konstateret, at GFF til de fleste anvendelsesformål produceres efter ordre i henhold til kundernes specifikationer, og at størstedelen af salget (både EU-producenter og eksporterende producenter) dermed fremstilles direkte til uafhængige slutkunder. Salget i henhold til kundernes specifikationer er således karakteristisk for GFF-markedet og antyder på ingen måde, at der findes et særskilt OEM-segment. Dette fremgår også af de data, der er fremlagt for Yuntianhua-gruppen. Omkring 70 % af de varekontrolnumre, der eksporteres af Yuntianhua-gruppen til Unionen, blev fremstillet af tre eller fire stikprøveudtagne EU-producenter. Kommissionen bemærker endvidere, at der i undersøgelsesperioden var 92 % matching mellem EU-erhvervsgrenens salg og Yuntianhua-gruppens. Dette modsiger også påstanden om, at der skulle være en særlig specialisering på markedet, og at EU-producenterne skulle producere en eller flere typer for en bestemt bruger. Påstanden om, at salgspriserne for disse varekontrolnumre, som kun fremstilles af kun én eller to EU-producenter, ikke medførte underbud eller målprisunderbud af EU-erhvervsgrenens salgspriser, er desuden ukorrekt. Kommissionen konstaterede underbud for fire af de syv varekontrolnumre, for hvilke der af fortrolighedshensyn ikke kunne fremlægges en detaljeret beregning. Det betyder, at af de 18 matchende varekontrolnumre blev det konstateret, at kun fire (som tegner sig for en lille procentdel af Yuntianhua-gruppens eksportmængder) ikke underbød EU-erhvervsgrenens salg. Det siger sig selv, at fastsættelsen af prisunderbud pr. varekontrolnummer kun er et foreløbigt og forberedende trin i prissammenligningen, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 3, dvs. fastsættelsen af prisunderbuddet i forhold til den pågældende vare som helhed. På grundlag af ovenstående blev påstanden om, at der burde have været foretaget en særskilt analyse baseret på forskellige segmenter, afvist.
- (410) I deres bemærkninger efter den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte Yuntianhua-gruppen, at Kommissionen i konklusionerne om skade medtog varer, der ikke er omfattet af undersøgelsen, og hævdede, at et af deres varekontrolnumre blev eksporteret under en KN-kode, der ikke er en del af undersøgelsen.
- (411) Som anført af Kommissionen i meddelelsen om indledning af denne procedure angives »KN-koderne og Taric-koderne (...) kun til orientering«. De udgør ikke en beskrivelse af den undersøgte vare. I dette særlige tilfælde blev det faktisk allerede bemærket i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/44 ⁽¹⁰⁴⁾, at importen af den undersøgte vare, selv efter indledningen af proceduren, i vid udstrækning blev forkert angivet. Desuden blev de

⁽¹⁰⁴⁾ EUT L 16 af 21.1.2020, s. 1.

stikprøveudtagne eksporterende producenter i forbindelse med undersøgelsen anmodet om at indberette deres eksport til Unionen af den vare, der svarede til beskrivelsen i meddelelsen om indledning af proceduren. I denne forbindelse indberettede Yuntianhua-gruppen det pågældende specifikke varekontrolnummer som værende den pågældende vare. Under alle omstændigheder blev det kontrolleret og bekræftet under kontrolbesøg på stedet, at alle de varekontrolnumre, der var angivet i spørgeskemaet, var omfattet af undersøgelsen. Anvendelsen af dette varekontrolnummer i dumping- og skadesberegningerne blev også oplyst til Yuntianhua-gruppen den 19. december 2019. Dette blev ikke anfægtet af Yuntianhua-gruppen. Påstanden blev derfor afvist.

4.4. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation

4.4.1. Generelle bemærkninger

- (412) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 5, omfattede undersøgelsen af dumpingimportens virkninger for EU-erhvervsgrenen en vurdering af alle de økonomiske indikatorer, der havde en indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode.
- (413) Der blev anvendt stikprøveudtagning med henblik på at konstatere, hvilken skade der eventuelt var blevet forvoldt EU-erhvervsgrenen, jf. betragtning 12.
- (414) Med henblik på konstateringen af skade skelnede Kommissionen mellem makroøkonomiske og mikroøkonomiske skadesindikatorer. Kommissionen evaluerede de makroøkonomiske indikatorer på grundlag af dataene i klagen og klagerens besvarelse af et specifikt spørgeskema. Disse data vedrørte alle EU-producenter og blev ajourført, hvor det var nødvendigt, efter kontrolbesøgene hos de stikprøveudtagne EU-producenter. Kommissionen evaluerede de mikroøkonomiske indikatorer ud fra dataene i de efterprøvede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter. Begge datasæt blev anset for at være repræsentative for EU-erhvervsgrenens økonomiske situation.
- (415) De makroøkonomiske indikatorer er: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, vækst, beskæftigelse, produktivitet og dumpingmarginernes størrelse.
- (416) De mikroøkonomiske indikatorer er: gennemsnitlige enhedspriser, enhedsomkostninger, gennemsnitlige arbejds-kraftomkostninger, lagerbeholdninger, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital.

4.4.2. Makroøkonomiske indikatorer

4.4.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (417) Den samlede produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 5

Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2015	2016	2017	Undersøglesperioden
Produktionsmængde (kg)	124 892 518	134 134 913	130 312 563	114 509 129
Indeks	100	107	104	92
Produktionskapacitet (kg)	196 926 458	200 135 505	199 124 465	193 699 831

	2015	2016	2017	Undersøgelsesperioden
<i>Indeks</i>	100	102	101	98
Kapacitetsudnyttelse (%)	63	67	65	59
<i>Indeks</i>	100	106	103	93

Kilde: Klagen, efterprøvede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter.

- (418) EU-erhvervsgrenens samlede produktion svingede, men faldt med 8 % i den betragtede periode. Da produktionskapaciteten blev holdt på næsten samme niveau i hele den betragtede periode, faldt kapacitetsudnyttelsen fra 63 % til 59 %.

4.4.2.2. Salgsmængde og markedsandel

- (419) EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel udviklede sig som følger i den betragtede periode:

Tabel 6

Salgsmængde og markedsandel

	2015	2016	2017	Undersøgelsesperioden
Salgsmængde på EU-markedet i alt (i ton)	112 925	125 056	123 108	106 723
<i>Indeks</i>	100	111	109	95
Markedsandel (%)	73,7	71,1	67,8	63,4
<i>Indeks</i>	100	97	92	86

Kilde: Klagen, efterprøvede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter.

- (420) EU-erhvervsgrenens salgsmængde faldt med 5 % i den betragtede periode, mens den kumulerede import fra Kina og Egypten steg med 53 %. I betragtning af stigningen i forbruget medførte dette et fald i markedsandelen fra 73,7 % i 2015 til 63,4 % i undersøgelsesperioden, dvs. et fald på over 10 procentpoint for EU-erhvervsgrenen, mens Kina og Egypten øgede deres markedsandel fra 22,6 % i 2015 til 31,4 % i undersøgelsesperioden, dvs. en stigning på næsten 9 procentpoint.

4.4.2.3. Vækst

- (421) Ovenstående tal for produktion, salg, mængde og markedsandel viser, at EU-erhvervsgrenen ikke var i stand til at vokse på et marked i vækst, hverken i absolutte tal eller i forhold til forbruget i den betragtede periode.

4.4.2.4. Beskæftigelse og produktivitet

(422) Beskæftigelsen og produktiviteten udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 7

Beskæftigelse og produktivitet

	2015	2016	2017	Undersøglesperioden
Antal ansatte	1 184	1 221	1 207	1 197
Indeks	100	103	102	101
Produktivitet (kg/ansat)	105 504	109 839	108 001	95 665
Indeks	100	104	102	91

Kilde: Klagen, efterprøvede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter.

(423) I den betragtede periode forblev beskæftigelsen i Unionen forholdsvis stabil med blot en mindre stigning på 1 %. Væksten i forbruget modsvarede faktisk ikke af en lignende vækst i beskæftigelsen, da salgs- og produktionsmængden faldt. Mens produktionen faldt med 8 %, faldt EU-erhvervsgrenens produktivitet med 9 % i den betragtede periode.

4.4.2.5. Dumpingmargenens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping

(424) Dumpingmargenerne lå alle væsentligt over minimalniveauet. Virkningen af de faktiske dumpingmargenens størrelse på EU-erhvervsgrenen var væsentlig i betragtning af mængden af og priserne på importen fra Kina og Egypten.

4.4.3. Mikroøkonomiske indikatorer

4.4.3.1. Priser og faktorer, som påvirker priserne

(425) De vejede gennemsnitlige enhedssalgspriser hos de stikprøveudtagne EU-producenter ved salg til kunder i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 8

Gennemsnitlige salgspriser i Unionen (EUR/kg)

	2015	2016	2017	Undersøglesperioden
Gennemsnitlig pris ab fabrik pr. kg i Unionen ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder	2,20	2,11	2,10	2,05
Indeks	100	96	96	93
Produktionsomkostninger pr. kg	2,18	2,15	2,15	2,25
Indeks	100	99	99	103

Kilde: Efterprøvede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter.

- (426) Mens EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger steg med 3 % i den betragtede periode, hovedsagelig som følge af tab af omfattende kontrakter fra vindmølleindustrien, faldt EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige enhedspris ved salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen med 7 % i undersøgelsesperioden. Dette viser det alvorlige pristryk, som skyldes den markant stigende importmængde af den pågældende vare. Som forklaret i betragtning 431 og 439 havde dette en betydelig indvirkning på EU-erhvervsgrenens finansielle situation, da den blev tabsgivende i undersøgelsesperioden.

4.4.3.2. Arbejdskraftomkostninger

- (427) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger hos de stikprøveudtagne EU-producenter udviklede sig således i den betragtede periode:

Tabel 9

Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat (EUR)

	2015	2016	2017	Undersøgelsesperioden
Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat	50 005	51 591	52 483	53 092
Indeks	100	103	105	106

Kilde: Besvarelser af spørgeskemaer fra de stikprøveudtagne EU-producenter.

- (428) Mellem 2015 og undersøgelsesperioden steg de gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat for de stikprøveudtagne EU-producenter med 6 %.

4.4.3.3. Lagerbeholdninger

- (429) EU-producenternes lagerbeholdninger udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 10

Lagerbeholdninger

	2015	2016	2017	Undersøgelsesperioden
Slutlagre (kg)	5 426 656	6 841 685	6 941 733	6 822 739
Indeks	100	126	128	126
Slutlagre i procent af produktionen (%)	4,3	5,1	5,3	6,0
Indeks	100	117	122	137

Kilde: Efterprøvede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter.

- (430) På trods af, at GFF under normale markedsvilkår primært fremstilles efter ordre og ikke føres på lager, var der en kraftig stigning i lagerbeholdningerne i den betragtede periode på 26 %. Dette skyldes, at EU-erhvervsgruppen blev tvunget til at kompensere for tab af omfattende ordrer til sine konkurrenter fra de pågældende lande. I et forsøg på at holde de gennemsnitlige enhedsomkostninger på et lavere niveau holdt EU-erhvervsgruppen de midlertidige produktionsstandsninger på et minimum og producerede GFF, som ikke straks kunne sælges til kunderne.

4.4.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital

- (431) Rentabiliteten, likviditeten, investeringerne og investeringsafkastet hos de stikprøvedtagne EU-producenter udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 11

Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast

	2015	2016	2017	Undersøglesperioden
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (% af omsætningen)	2,5	2,2	2,0	-3,4
<i>Indeks</i>	100	88	80	- 139
Likviditet (EUR)	8 928 397	5 507 539	8 100 306	12 571 171
<i>Indeks</i>	100	62	91	14
Investeringer (EUR)	4 572 837	5 164 214	3 963 173	5 050 438
<i>Indeks</i>	100	113	87	110
Investeringsafkast (%)	15	14	13	-17
<i>Indeks</i>	100	93	89	- 118

Kilde: Efterprøvede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøvedtagne EU-producenter

- (432) Kommissionen beregnede rentabiliteten hos de stikprøvedtagne EU-producenter som nettooverskuddet før skat ved salg af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udtrykt i procent af omsætningen af dette salg. Rentabiliteten fulgte en nedadgående tendens i den betragtede periode og blev negativ i undersøgelsesperioden.
- (433) Nettolikviditeten er et udtryk for EU-producenternes evne til at selvfinansiere deres aktiviteter. Nettolikviditeten udviklede sig i negativ retning i den betragtede periode. Den udviste en konstant forringelse, navnlig ved slutningen af undersøgelsesperioden.
- (434) Investeringerne steg lidt med 10 % i den betragtede periode, men udviklingen vendte i den betragtede periode. Hovedparten af investeringerne vedrørte vedligeholdelse af produktionslinjen. Der var ingen investeringer i ny GFF-kapacitet, hvilket afspejler den faldende markedsandel.

- (435) Investeringsafkastet er fortjenesten udtrykt i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne. Det udviklede sig negativt i den betragtede periode, hvilket resulterede i en negativ værdi i undersøgelsesperioden.
- (436) I virksomhedens bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger anmodede Jushi/Hengshi China Kommissionen om at forklare forskellen mellem EU-erhvervsgrenens rentabilitet og salgspriser i klagen og i den endelige fremlæggelse af oplysninger.
- (437) Kommissionens konklusioner, som blev fremlagt for parterne, er baseret på præcise mikroøkonomiske data for de stikprøveudtagne producenter, som Kommissionen har kontrolleret på stedet. Klagen derimod, som anført af de eksporterende producenter i deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, »dækker ikke UP, og den er heller ikke omfattet af samme bevis- og oplysningsforpligtelser«. Andre elementer, der sandsynligvis førte til forskellen, er revisioner af salgsdata efter kontrolbesøgene og medtagelse i stikprøven af EU-producenter af en virksomhed, der ikke deltog i udarbejdelsen af klagen.

4.5. Konklusion vedrørende skade

- (438) Alle de vigtigste skadesindikatorer udviste en negativ tendens i den betragtede periode. Produktionsmængden og salgsmængden faldt med henholdsvis 8 % og 5 %. I betragtning af stigningen i forbruget udmøntede tabene i salget sig i et fald i markedsandelen fra 73,7 % i 2015 til 63,4 % i undersøgelsesperioden, altså et fald på over 10 procentpoint.
- (439) På samme måde udviste de vigtigste finansielle indikatorer også en negativ tendens, der afspejler det betydelige pristryk på EU-markedet, som fremgår af tabel 8. I den betragtede periode faldt enhedssalgspriserne således med 7 %, samtidig med at EU-erhvervsgrenens enhedsproduktionsomkostninger steg med 3 %. Stigningen i de gennemsnitlige enhedsomkostninger skyldtes et fald i produktionsmængden, idet især store indkøb fra vindmølleindustrien gik tabt til fordel for kinesiske og egyptiske producenter. Som følge heraf blev EU-erhvervsgrenens rentabilitet vendt fra en fortjeneste på 2,5 % i 2015 til et tab på -3,4 % i undersøgelsesperioden. Tilsvarende negative virkninger ses i likviditeten og investeringsafkastet.
- (440) På dette grundlag konkluderes det, at EU-erhvervsgrenen tydeligvis har lidt væsentlig skade.

5. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

- (441) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 6, undersøgte Kommissionen, hvorvidt dumpingimporten fra Kina og Egypten havde forvoldt EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 7, undersøgte Kommissionen tillige, om andre kendte faktorer samtidig kunne have forvoldt EU-erhvervsgrenen skade. Kommissionen sikrede, at en mulig skade forvoldt af andre faktorer end dumpingimporten fra Kina og Egypten ikke blev tilskrevet dumpingimporten. Disse faktorer omfattede importen fra andre tredjelande, faldet i efterspørgslen efter GFF i perioden 2017-2018, udviklingen i råmaterialepriserne, en selvforskyldt skade som følge af manglende fleksibilitet på udbudssiden og et fald i opførelsen af vindmøller i perioden 2017-2018.

5.1. Dumpingimportens virkninger

- (442) Importmængden fra Kina og Egypten og den tilsvarende akkumulerede markedsandel steg med henholdsvis 53 % og 39 % i den betragtede periode. Denne stigning er væsentligt større end stigningen i forbruget i samme periode, som var på næsten 9 %. Samtidig mistede EU-erhvervsgrenen over 5 % af deres salgsmængde og over 10 procentpoint i markedsandele. Desuden faldt priserne på importen fra Kina og Egypten i gennemsnit med næsten 14 % i den betragtede periode og underbød EU-erhvervsgrenens priser i undersøgelsesperioden med mellem 15,4 % og 55,8 % og med 32,3 % i gennemsnit. Disse lave importpriser udøvede sammen med stigende importmængder fra Kina og Egypten et betydeligt pristryk i undersøgelsesperioden og forhindrede EU-erhvervsgrenen i at forhøje deres priser ud over de gennemsnitlige produktionsomkostninger. Tværtimod faldt EU-erhvervsgrenens priser med næsten 7 % i løbet af den betragtede periode. Som følge heraf var EU-erhvervsgrenens rentabilitet konstant faldende og nåede et tab på -3,4 % i undersøgelsesperioden.
- (443) Analysen af skadesindikatorerne i betragtning 363-440 viser, at EU-erhvervsgrenens økonomiske situation forværredes i den betragtede periode, hvilket faldt sammen med en stigning i dumpingimporten fra Kina og Egypten, og det konstateredes, at denne import underbød EU-erhvervsgrenens priser i undersøgelsesperioden.
- (444) En bruger hævdede, at der ikke er noget tidsmæssigt sammenfald mellem den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, og stigningen i importen fra de pågældende lande. Denne bruger hævdede, at da EU-erhvervsgrenens situation forværredes mellem 2017 og undersøgelsesperioden, var mængden af importen fra de pågældende lande og deres markedsandel faktisk allerede faldet.
- (445) Som vist i tabel 3 i betragtning 378 steg importen fra de pågældende lande imidlertid fra 50 370 ton til 52 892 ton, og dens markedsandel steg fra 27,8 % til 31,4 % fra 2017 til undersøgelsesperioden. Denne påstand blev derfor afvist.

5.2. Virkningerne af andre faktorer

5.2.1. Import fra andre tredjelande

- (446) Importmængden fra andre tredjelande udviklede sig som følger i den betragtede periode:

Tabel 12

Import fra tredjelande

Land		2015	2016	2017	Undersøgelsesperioden
Indien	Importmængde (i ton)	1 057	2 495	3 290	3 095
	Indeks	100	236	311	293
	Markedsandel (%)	0,7	1,4	1,8	1,8
	Indeks	100	206	263	267
	Importpriser (EUR/kg)	1,45	1,46	1,42	1,34
	Indeks	100	101	98	93

Land		2015	2016	2017	Undersøgelsesperioden
Rusland	Importmængde (i ton)	2 071	2 013	2 047	2 352
	<i>Indeks</i>	100	97	99	114
	Markedsandel (%)	1,4	1,1	1,1	1,4
	<i>Indeks</i>	100	85	84	103
	Importpriser (EUR/kg)	1,47	1,41	1,39	1,31
	<i>Indeks</i>	100	96	94	89
Andre tredjelandslande (undtagen Indien og Rusland)	Importmængde (i ton)	2 657	3 339	2 649	3 208
	<i>Indeks</i>	100	126	100	121
	Markedsandel (%)	1,7	1,9	1,5	1,9
	<i>Indeks</i>	100	110	84	110
	Importpriser (EUR/kg)	2,39	2,20	2,16	2,12
	<i>Indeks</i>	100	92	90	89

Kilde: Comext, spørgeskemabesvarelser fra EU-producenterne, markedsoplysninger fremlagt af klageren.

- (447) Importen fra andre tredjelandslande kom hovedsagelig fra to lande, nemlig Indien og Rusland. Disse to lande havde hver især en markedsandel på over 1 % i undersøgelsesperioden, mens importen fra hver af de resterende tredjelandslande tegnede sig for en markedsandel på mindre end 1 % og tilsammen tegnede sig for 1,9 %.
- (448) De indiske eksportører er forretningsmæssigt forbundet med EU-erhvervsgruppen. Markedsandelen for importen fra Indien steg gradvist i den betragtede periode fra 0,7 % til 1,8 %. Disse virksomhedsinterne salgstransaktioner skabte imidlertid ikke noget pres på EU-priserne, da de foregik til afregningspris. Den pågældende import består af halvfabrikata, der anvendes til fremstilling af den færdige vare baseret på en specifik europæisk producents teknologi, og sælges ikke på det frie marked. Kommissionen konkluderede derfor, at denne import ikke bidrog til den skade, som EU-erhvervsgruppen havde lidt.
- (449) Markedsandelen for den russiske import var stabil i den betragtede periode og faldt endda mellem 2015 og 2017, før den i undersøgelsesperioden nåede op på samme niveau som i 2015. Selv om de russiske importpriser underbød EU-erhvervsgruppenes priser, er det i betragtning af den samlede markedsandel og udvikling usandsynligt, at priserne havde nogen indvirkning på den forvoldte skade. Priserne var snarere en reaktion på pristrykket fra Kina og Egypten. Importen fra Rusland har derfor ikke bidraget til EU-erhvervsgruppenes tab af markedsandele i den betragtede periode. Desuden viste undersøgelsen, at de russiske eksportører er virksomheder, der er forretningsmæssigt forbundne med EU-erhvervsgruppen, og derfor lagde denne import ikke pres på EU-priserne, da der var tale om virksomhedsinterne salg til afregningspriser.

(450) Importen fra andre tredjelande var derfor ikke kilden til den skade, der er beskrevet i betragtning 412-440.

5.2.2. Fald i efterspørgslen efter GFF i Unionen mellem 2017 og undersøgelsesperioden

(451) En bruger hævdede, at EU-erhvervsgrenens skade skyldtes faldet i forbruget mellem 2017 og undersøgelsesperioden, og en anden bruger hævdede, at skaden var forårsaget af faldet i opførelsen af vindmøller i samme periode. Faldet i forbruget fra 2017 til 2018 på $-7,3\%$ forklarer ikke EU-producenternes tab af salgsmængde på $-13,3\%$ i samme periode, navnlig i betragtning af, at importen fra de pågældende lande steg med 5% fra 50 370 ton til 52 892 ton, og den tilsvarende markedsandel steg fra $27,8\%$ til $31,4\%$ i samme periode, mellem 2017 og undersøgelsesperioden.

(452) Det ses endnu tydeligere, at skaden ikke var forårsaget af et fald i forbruget i 2018, når man analyserer hele den betragtede periode og ikke blot sammenligner de sidste to år. EU-forbruget steg i den betragtede periode, mens EU-erhvervsgrenens markedsandel konstant faldt i samme periode, og de pågældende landes markedsandel steg løbende. EU-erhvervsgrenen kunne ikke drage fordel af den samlede stigning i forbruget på grund af dumpingimporten fra de pågældende lande, som konsekvent og i væsentligt omfang underbød EU-erhvervsgrenens salgspriser. Selv om EU-erhvervsgrenen først blev tabsgivende i undersøgelsesperioden, sås der allerede i perioden 2015-2017 et vedvarende fald i deres fortjeneste, jf. betragtning 431.

(453) Disse påstande blev derfor afvist.

5.2.3. Stigning i råmaterialepriserne

(454) Begge samarbejdsvillige brugere fremførte, at stigningen i omkostningerne ved det vigtigste råmateriale (GFR), som importeres fra Kina, der skyldtes indførelsen af en endelig udligningstold på disse varer samt stigningen i energiomkostningerne, var årsagen til skaden. EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige enhedsomkostninger steg kun svagt med 3% i den betragtede periode, mens importpriserne fra de pågældende lande faldt med næsten 14% og underbød EU-erhvervsgrenens priser med $32,3\%$. Den forvoldte skade kan derfor ikke tilskrives stigningen i omkostningerne, men derimod det pres, der blev udøvet af dumpingimporten, som forhindrede EU-erhvervsgrenen i at hæve sine priser i betragtning af de øgede omkostninger.

(455) Disse påstande blev derfor afvist.

5.2.4. EU-erhvervsgrenens manglende fleksibilitet

(456) Brugerne hævdede, at EU-erhvervsgrenen ikke er tilstrækkeligt fleksibel og kun leverer store mængder på langsigtede kontrakter, hvilket imidlertid indebærer betydelige finansielle risici for brugerne (vindmølleindustrien), der valgte andre leverandører i stedet. Undersøgelsen viste imidlertid, at vindmølleindustrien har en politik om diversificering af sine leverandører og altid integrerer EU-producenter af GFF i sin forsyningskæde. Undersøgelsen har også vist, at det er muligt for en vindenergiproducent at have en strategi med flere leverandører, som udelukkende er EU-producenter af GFF. Dette viser, at der findes GFF-producenter i Unionen, som leverer kvalitetsvarer til vindindustrien på industriens betingelser, som nærmere forklaret i betragtning 471.

(457) Disse påstande blev derfor afvist.

5.3. Konklusion om årsagssammenhæng

(458) Der var et klart tidsmæssigt sammenfald mellem den betydelige stigning i importen fra de pågældende lande og forværringen af EU-erhvervsgrenens situation.

- (459) Kommissionen har også undersøgt andre skadesfaktorer og har ikke fundet andre faktorer, der bidrog til den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt. Faktisk rejste ingen af de andre undersøgte faktorer, hverken individuelt eller til sammen, tvivl om, at der er en reel og væsentlig forbindelse mellem dumpingimporten fra Kina og Egypten og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.
- (460) I deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede den egyptiske regering og CCCLA generelt, at den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, var forårsaget af importen fra andre tredjelande, faldet i forbruget mellem 2017 og UP, udviklingen i råmaterialeomkostningerne, den manglende fleksibilitet i EU-erhvervsgrenen med hensyn til levering og faldet i opførelsen af vindmøller mellem 2017 og 2018, uden dog at give nogen begrundelse eller oplysninger eller beviser til støtte for denne påstand. De anfægtede heller ikke nogen af de specifikke konklusioner, der er beskrevet ovenfor i betragtning 442-458. Denne påstand blev derfor afvist.

6. UNIONENS INTERESSER

- (461) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 21 undersøgte Kommissionen, om den klart kunne konkludere, at det ikke var i Unionens interesse at vedtage foranstaltninger i dette tilfælde til trods for konstateringen af skadevoldende dumping. Unionens interesser blev fastlagt på grundlag af en vurdering af alle de forskellige involverede interesser, herunder EU-erhvervsgrenens, importørernes, brugernes, leverandørernes og hjælpeindustriens, såsom forsikringsvirksomheder og virksomheder, der fremstiller sæt.

6.1. EU-erhvervsgrenens interesser

- (462) Undersøgelsen har vist, at EU-erhvervsgrenen lider væsentlig skade på grund af virkningerne af dumpingimporten, der underbød priserne i Unionen og udøvede et pristryk, der forårsagede et betydeligt tab af markedsandele og førte til tab i undersøgelsesperioden, jf. betragtning 412-458.
- (463) EU-erhvervsgrenen vil få gavn af foranstaltninger, som sandsynligvis vil hindre en yderligere stigning i importen fra Kina og Egypten til meget lave priser. Uden foranstaltninger vil de kinesiske og egyptiske producenter fortsætte med at dumpe GFF på EU-markedet og udøve yderligere pristryk, hvilket fortsat vil forhindre EU-erhvervsgrenen i at sælge GFF med en passende fortjeneste og dermed påføre EU-erhvervsgrenen yderligere væsentlig skade.

6.2. Brugernes interesser

- (464) Vindmølleproducenter er de største brugere af GFF og tegner sig for ca. 60-70 % af efterspørgslen efter GFF i Unionen. De øvrige brugere omfatter bådindustrien (ca. 11 %), lastbilfabrikanter (ca. 8 %) og producenter af sportsudstyr (ca. 2 %) samt leverandører af rørfornylsessystemer (ca. 8 %).
- (465) Ved indledningen af undersøgelsen blev 25 kendte brugere i Unionen kontaktet og opfordret til at samarbejde. To vindmølleproducenter gav sig til kende og modsatte sig potentielle foranstaltninger vedrørende GFF. Tre vindmølleproducenter gav sig til kende, men gav ikke udtryk for deres synspunkter, selv om de blev opfordret hertil i indledningsmeddelelsen og i de spørgeskemaer for brugere, som de besvarede. De to vindmølleproducenter, der var modstandere af foranstaltningerne, blev støttet af en sammenslutning, der repræsenterede den europæiske vindenergiindustri. Et af sammenslutningens medlemmer, en fransk vindenergisammenslutning, meddelte dog udtrykkeligt, at den ville forholde sig neutral for så vidt angår den potentielle told.
- (466) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger erklærede den sammenslutning, der repræsenterer den europæiske vindenergiindustri, udtrykkeligt, at den i sin egenskab af sammenslutning ville modsætte sig indførelsen af foranstaltninger. Sammenslutningen præciserede også, at den repræsenterede de to samarbejdsvillige vindmølleproducenter. De to vindmølleproducenter indsendte en spørgeskemabesvarelse. En tredje vindmølleproducent anførte, at den udelukkende indkøbte GFF hos forskellige EU-producenter. En række producenter af skiudstyr og virksomheder, der fremstiller sæt, gav sig til kende og støttede de potentielle foranstaltninger.

6.2.1. Vindmølleproducenter

- (467) Der findes to hovedtyper af vindmøller, nemlig i) offshorevindmøller, som generelt er større og anvendes langs med kyststrækninger, og ii) onshorevindmøller, der er beregnet til brug på land.
- (468) I Unionen gennemføres projekter med vindmølleparkprojekter traditionelt af projektudviklere, som enten er energiselskaber eller investorer, og ikke af vindmølleproducenterne selv. Oprindeligt garanterede medlemsstaterne en afregningspris for den producerede energi fra vindmølleparker, men fra 2014 er støtten blevet overført til udbuds-baserede projekter, hvor forskellige projektudviklere konkurrerer, senest på et energineutralt grundlag (dvs. vindkraft kan konkurrere med solenergi).
- (469) De to samarbejdsvillige brugere er blandt de største vindmølleproducenter i Unionen og tegner sig for over 20 % af den samlede EU-efterspørgsel efter GFF. De står tilsammen for over 30 % af den samlede import fra de pågældende lande. Begge virksomheder fremsatte flere påstande, nemlig i) tabet af forsyningsstabilitet, ii) vindenergiindustriens tab af konkurrenceevne, iii) risikoen for udflytning af en del af deres produktion og iv) forenelighed med Unionens mål for vedvarende energi, hvis der indføres foranstaltninger.

i) Forsyningsstabilitet

- (470) Vindmølleproducenterne fremførte, at GFF, der anvendes i vindmøllevinger, gennemgår en sofistikeret certificeringsproces med detaljerede og langvarige testfaser. Brugerne fremførte endvidere, at det kun er de kinesiske GFF-producenter, der kan levere store mængder af homogen kvalitet med kort varsel, da de er vertikalt integreret. De fremførte også, at EU-producenternes produktionsmængde er utilstrækkelig, da den ligger under det samlede EU-forbrug. Ifølge brugerne kan vindmølleindustrien af disse årsager ikke hurtigt skifte leverandør, og selv om det var muligt, produceres der ikke nok GFF i Unionen.
- (471) Selv om størstedelen af EU-producenterne ikke er vertikalt integrerede, har undersøgelsen vist, at vindmølleproducenterne for at imødegå forsyningsvanskeligheder ofte har en strategi med flere leverandører og regelmæssigt indkøber den samme type GFF hos en EU-producent og en kinesisk eller egyptisk producent. Kommissionen modtog dog også data fra en tredje vindmølleproducent, som udelukkende indkøber GFF hos EU-producenter. Det forhold, at indkøb af en specifik type GFF hos flere leverandører ofte omfatter EU-producenter, både vertikalt integrerede og ikke-integrerede, viser, at ikke-integrerede producenter også kan levere den efterspurgte GFF til vindmølleproduktionen.
- (472) For så vidt angår produktionskapaciteten i Unionen, jf. tabel 5, overstiger den samlede EU-produktionskapacitet forbruget, mens EU-produktionen i øjeblikket er lavere end forbruget, jf. tabel 2. Undersøgelsen har vist, at der i øjeblikket er en stor uudnyttet kapacitet på over 40 %, som skyldes stigningen i dumpingimporten og lavprisimporten fra Kina og Egypten, der har overtaget EU-erhvervsgrenens markedsandel. Denne uudnyttede kapacitet er fordelt på 16 EU-producenter, hvilket gør Unionen til et konkurrencedygtigt marked med mange forskellige interne forsyningskilder. Desuden kan der let opbygges yderligere kapacitet, da der kun er behov for lave investeringer. EU-erhvervsgrenen leverer allerede til vindmølleindustrien og er derfor allerede en certificeret leverandør og kan således let øge sine leverancer på rimelige markedsvilkår.
- (473) På mellemlang til lang sigt vil vindmølleproducenterne desuden være i stand til at certificere flere GFF-producenter enten fra Unionen eller fra andre kilder uden dumping. Som nævnt i betragtning 465 udviklede en af vindmølleproducenterne en strategi med indkøb fra flere leverandører baseret på en række EU-producenter. Hertil kommer, at der er tilstrækkelig uudnyttet kapacitet i Unionen til at gøre det i det omfang, der er nødvendigt for de store vindmølleproducenter.

- (474) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte en af vindmølleproducenterne, at Kommissionen ikke har draget konsekvenserne af certificeringsprocessen, og at den med urette har konkluderet, at det er muligt let at skifte mellem leverandører af GFF. Den samme vindmølleproducent påpegede, at EU-producenternes uudnyttede kapacitet er fordelt på 16 EU-producenter, og at det ikke ville være muligt at certificere alle 16 EU-producenter. Den samme part hævdede, at på grund af den lange og omkostningskrævende certificeringsproces og det forhold, at EU-erhvervsgrenen ikke er i stand til at levere store mængder af ensartet varekvalitet, ville det ikke være kommercielt rentabelt at skifte leverandør eller kun købe fra EU-producenter. Denne vindmølleproducent fremførte yderligere, at brugerne ikke kunne forlade sig på, at EU-producenterne let kan opbygge yderligere kapacitet.
- (475) I modsætning til, hvad der blev påstået, tog Kommissionen som led i sin undersøgelse for det første højde for, at GFF-producenter skulle gennemgå en certificeringsproces for at kunne levere til vindmølleindustrien, jf. betragtning 472 og 473. Kommissionen henviste til muligheden for at certificere yderligere GFF-producenter på mellemlang til lang sigt, og den konkluderede ikke, at det nødvendigvis var »let« at skifte leverandør. Tværtimod tog Kommissionen hensyn til den lange varighed af certificeringsprocessen og det forhold, at det ikke er muligt at certificere alle EU-producenter for alle typer af GFF. Ikke desto mindre fremgik det af undersøgelsen, som allerede anført i betragtning 472, at det er muligt at udvide en bestemt producents produktionskapacitet, hvis en vindmølleproducent ønsker at købe store mængder hos en certificeret EU-producent. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremlagde den pågældende interesserede part ingen yderligere oplysninger, som kunne have ændret disse konklusioner.
- (476) For det andet viste undersøgelsen, at risikoen for forsyningsknaphed på mellemlang og lang sigt er forholdsvis lav, som nærmere uddybet i betragtning 472 og 473. Den interesserede part har heller ikke fremlagt yderligere oplysninger, som kunne have ændret disse konklusioner.
- (477) Endelig skal det bemærkes, at antidumpingforanstaltningerne har til formål at genskabe en retfærdig konkurrence og lige konkurrencevilkår på EU-markedet, og at de ikke har til formål at forhindre import fra de pågældende lande. I dette specifikke tilfælde blev det i undersøgelsen fastslået, at antidumpingtold ikke vil forhindre vindmølleproducenterne i fortsat at købe til en rimelig pris hos deres nuværende certificerede leverandører fra de pågældende lande. Dette støttes navnlig af konklusionerne i betragtning 481-484, nemlig at tolden kun vil have en minimal indvirkning på vindmølleproducenternes omkostninger og rentabilitet.
- (478) Påstandene vedrørende forsyningsstabiliteten blev derfor afvist.

ii) **Videnergiindustriens konkurrenceevne**

- (479) De samarbejdsvillige vindmølleproducenter fremførte, at enhver prisstigning på GFF ville have alvorlige konsekvenser for deres konkurrenceevne. De hævdede, at andelen af omkostninger ved GFF skal vurderes i forbindelse med produktionen af vindmøllevinger og ikke en hel vindmøllepark. De fremførte endvidere, at de øgede omkostninger som følge af den potentielle told ikke kunne væltes over på udviklere af vindmølleparker som følge af den lange tid mellem afgivelsen af et tilbud om et vindmølleparkprojekt og den faktiske gennemførelse. Ifølge vindmølleproducenterne vil omkostningsstigningerne som følge af tolden påvirke den langsigtede teknologiske overlevelse i hele vindmølleindustrien i Unionen, da vigtige investeringer i forskning og udvikling er afgørende for at holde føringen i kapløbet om den mest effektive teknologi.
- (480) Undersøgelsen har vist, at vindmøllevinger ikke sælges separat, men som en del af en vindmølle. Hertil kommer, at projektudviklere af vindmølleparker regelmæssigt køber yderligere infrastruktur til vindmølleparker fra vindmølleproducenterne. Med hensyn til vindmølleproducenternes konkurrenceevne bør omkostningerne ved GFF derfor fastsættes i forhold til enten hele vindmøllen eller til den teknologi til den fulde vindmøllepark, der sælges af vindmølleproducenterne, og ikke kun i forbindelse med fremstilling af vindmøllevinger som hævdet, da dette ikke ville afspejle virkeligheden på markedet.

- (481) GFF er sammen med epoxyharpiks de to hovedbestanddele, der anvendes til fremstilling af vindmøllevinger. GFF tegner sig således for [10 %-35 %] af råmaterialeomkostningerne ved produktion af en vindmøllevinge, afhængigt af både andelen af GFF og af de øvrige anvendte materialer. Undersøgelsen har imidlertid også vist, at fremstillingen af vindmøllevinger er arbejdskraftintensiv, og andelen af GFF i de samlede produktionsomkostninger ved en vindmøllevinge er derfor betydeligt lavere og udgør kun [4 %-14 %]. Denne andel falder yderligere til mellem [0,1 %-2 %] af de samlede omkostninger ved en vindmølle og de samlede omkostninger ved opførelse af en hel vindmøllepark.
- (482) Da GFF kun udgør en begrænset andel af omkostningerne ved en vindmøllepark [0,1 %-2 %] anses virkningen af den endelige told på GFF for de samlede omkostninger ved en vindmøllepark for at være ubetydelig, især da en stor del af GFF indkøbes i Unionen. Undersøgelsen har vist, at EU's vindmølleproducenter også har en betydelig forhandlingsposition til at vælte de ekstra omkostninger over på udviklere af vindmølleparker, da de kollektivt er de største vindmølleleverandører på EU-markedet. Da GFF kun udgør en begrænset del af omkostningerne ved en vindmøllepark, bør rentabiliteten forblive på et niveau, der gør det muligt at opretholde det niveau af investeringer i forskning og udvikling, der er afgørende for at holde føringen i kapløbet om den mest effektive teknologi.
- (483) Selv om det ikke kan udelukkes, at den konkurrenceprægede karakter af indirekte deltagelse i en udbudsprocedure kan gøre en sådan overvæltning vanskelig, bør det tages i betragtning, at de samarbejdsvillige vindmølleproducenter i modsætning til GFF-producenterne er finansielt sunde med fortjenstmargener, som let vil kunne absorbere de begrænsede virkninger af tolden. Desuden sælger begge de samarbejdsvillige vindmølleproducenter ikke blot vindmøllerne, men også de opfølgende vedligeholdelsestjenester til udviklere af vindmølleparker. Disse kontrakter er meget lukrative. Tiltrækningskraften af servicedelen af aktiviteterne afspejles også i en af de samarbejdsvillige brugeres nylige overtagelse af en insolvent konkurrents serviceafdeling⁽¹⁰⁵⁾.
- (484) Eventuelle omkostningsstigninger som følge af antidumpingtold, som ikke vil kunne overvælttes på vindmølleparkerne, vil derfor let kunne absorberes af vindmølleproducenterne. Som anført i betragtning 473 bør vindmølleproducenter også kunne skifte leverandører til en GFF-kilde, som ikke påvirkes af dumping, det være sig i Unionen eller andre steder.
- (485) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog to vindmølleproducenter deres argument om, at virkningen af tolden på vindmølleindustriens konkurrenceevne ikke skulle vurderes i forhold til en vindmøllepark eller en vindmølle, men kun i forbindelse med vindmøllevinger. En af dem gjorde gældende, at vindmøllevingerne ikke fremstilles sammen med de øvrige dele til vindmøllerne, og at en vurdering af virkningen af en told, der er baseret på hele vindmølleparken, ikke tager hensyn til den forretningsmæssige virkelighed.
- (486) Den anden vindmølleproducent anfægtede, at vindmølleindustriens finansielle situation generelt er god. De hævdede, at vedligeholdelsestjenester i forbindelse med vindmøller ikke burde medtages i vurderingen, da der angiveligt er tale om en anden forretningsenhed i virksomheden.
- (487) Samme part gentog, at i forbindelse med projekter konkurrerer vindindustrien direkte med producenter af andre energikilder, især solenergi. Solcellepaneler produceres dog hovedsagelig uden for Den Europæiske Union med lavere arbejdskraftomkostninger. De hævdede, at Kommissionen burde tage dette i betragtning i sin analyse.
- (488) Samme part hævdede også, at virksomheden ikke ville være i en forhandlingsposition til at overvælte omkostningerne som følge af pristrykket.

⁽¹⁰⁵⁾ Siemens Gamesa's overtagelse af udvalgte aktiver i Senvion i oktober 2019.

- (489) En vindmølleproducent fremførte yderligere, at servicevirksomheden tilhørte en anden virksomhedsenhed, og at konkurrenceevnen bør analyseres pr. virksomhedsenhed. Den sammenslutning, der repræsenterer vindindustrien, hævdede også, at industrien generelt ikke var økonomisk sund nok til at kunne absorbere stigninger i råmaterialepriserne, da nogle vindmølleproducenter befinder sig i en tabsgivende situation, og de samlede fortjenstmargener er faldet i de senere år.
- (490) Kommissionen minder om, at undersøgelsen viste, at vindmøllevingerne ikke sælges separat, men sammen med vindmøller eller endog som en del af en hel vindmøllepark. Derfor skal toldens virkninger på vindmøllevinger analyseres med hensyn til risikoen for udflytning af produktionen af vindmøllevinger, men ikke i forbindelse med en analyse af vindmølleproducenternes konkurrenceevne. Kommissionen har analyseret de stikprøvedtagne vindmølleproducenters finansielle situation, som har vist sig at være sund. På trods af den interne organisation i forskellige virksomhedsenheder er tjenesteydelser til vindmøller tæt forbundet med salget af vindmøller. Opdelingen i interne virksomhedsenheder har derfor ingen indvirkning på analysen af konkurrenceevnen, som skal tage hensyn til forretningsmodellen som helhed.
- (491) Kommissionen tog også hensyn til, at vindenergi konkurrerer med andre energikilder såsom solenergi, herunder i energineutrale udbudsprocedurer, og at solcellepaneler nu hovedsagelig produceres uden for Unionen. Vindenergi konkurrerer med andre energikilder på grundlag af omkostningerne ved teknologien i forbindelse med hele vindmølleparken, og undersøgelsen har vist, at en told på GFF kun ville have en lille indvirkning på omkostningerne til teknologien i forbindelse med hele vindmølleparken. I det seneste årti er nyinstalleret kapacitet inden for vindenergi desuden blevet langt mere omkostningseffektiv. Derfor bør tolden ikke påvirke vindenergiens konkurrenceevne over for andre energikilder.
- (492) Kommissionen har også taget hensyn til det pristryk, som udbudsystemet har skabt for vindmølleproducenterne. Imidlertid sikrer den stærke markedsposition, som EU's vindmølleproducenter befinder sig i, dem en god forhandlingsposition.
- (493) Det forhold, at nogle vindmølleproducenter befinder sig i en tabsgivende situation, og at de samlede fortjenstmargener er faldet i de senere år, er ikke i modstrid med det overordnede billede af, at industrien er økonomisk sund. Faldet i fortjenstmargenerne i de senere år er ikke knyttet til en stigning i råmaterialepriserne, men hovedsagelig til en ændring af systemet for tildeling af vindmølleparker. Denne ændring har ført til en markedskonsolideringsfase, hvor nogle vindmølleproducenter opererer med tab. Det er dog ikke usædvanligt, at nogle markedsaktører opererer med tab i en markedskonsolideringsfase.
- (494) CCCLA fremførte i sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, at hvis Kommissionen indfører en høj antidumpingtold på importen af GFF fra Kina og Egypten, vil EU-erhvervsgrenen for GFF kunne opnå en højere fortjeneste, men de europæiske vindmølleproducenters omkostninger ved GFF vil stige tilsvarende. CCCLA fremførte endvidere, at kompositmaterialer, herunder GFF, udgør mere end 90 % af produktionsomkostningerne for en vindmøllevinge. Ifølge CCCLA giver det ingen mening, at Kommissionen sammenligner omkostningerne til GFF med de samlede omkostninger ved en vindmøllepark. CCCLA understregede, at de europæiske vindmølleproducenter skal være konkurrencedygtige på omkostningerne. CCCLA fremførte i den forbindelse, at man skal huske, at vindindustrien også konkurrerer med andre typer vedvarende energikilder (herunder f.eks. solcellepaneler fremstillet uden for Unionen).
- (495) Kommissionen bemærker, at GFF, som nævnt i betragtning 481, udgør [4 %-14 %] af omkostningerne ved fremstilling af en vindmøllevinge. Dette er ikke blevet bestridt af vindmølleproducenterne, som fremlagde disse data. CCCLA præciserer desuden ikke, hvorfor »det ikke giver mening (...) at sammenligne omkostningerne ved GFF med de samlede omkostninger ved en vindmøllepark«, når man vurderer konkurrenceevnen hos enheder, der sælger teknologi til hele vindmølleparker. Dette udsagn blev ikke underbygget yderligere. Som forklaret i betragtning 480 har undersøgelsen vist, at vindmøllevinger ikke sælges separat, men som en del af en vindmølle. CCCLA's bemærkninger i denne forbindelse blev derfor afvist.

(496) I betragtning af ovenstående blev alle påstande vedrørende vindmølleproducenternes konkurrenceevne afvist.

iii) **Flytning af produktionen af vindmøllevinger**

(497) De samarbejdsvillige brugere hævdede endvidere, at en stigning i produktionsomkostningerne for vindmøllevinger ville føre til, at dette produktionstrin flyttes uden for Unionen med tusindvis af jobtab i Unionen til følge.

(498) For så vidt angår produktion af vindmøllevinger til onshore-vindmøller, har undersøgelsen vist, at flytningen af denne produktion allerede finder sted før indførelsen af foranstaltninger over for GFF. Dette skyldes væksten i markedet for vindmølleparkprojekter uden for Unionen kombineret med et fald i udviklingen af nye vindmølleparkprojekter i Unionen; der er f.eks. tale om det laveste niveau i 20 år i Tyskland. En anden årsag er de høje arbejdskraftomkostninger, der er forbundet med produktionen af vindmøllevinger. Undersøgelsen har vist, at produktionen af vindmøllevinger er arbejdskraftintensiv, og at arbejdskraftomkostningerne overstiger omkostningerne ved GFF med [300 %-700 %]. Lavere arbejdskraftomkostninger i tredjelande er derfor et stort incitament til at flytte produktionen af vindmøllevinger. Indførelsen af antidumpingtold på GFF vil spille en mindre rolle, om nogen.

(499) Undersøgelsen viste endvidere, at transportomkostningerne for vinger til offshore-vindmøller spiller en større rolle end de råmaterialeomkostninger, der er forbundet med vindmøllevingerne, såsom GFF. Vinger til offshore-vindmøller er længere og tungere end vinger til onshore-vindmøller, hvilket gør transporten mere kompleks og omkostningskrævende. Det er derfor ikke sandsynligt, at antidumpingtolden på den pågældende vare vil medføre en flytning af produktionen af vinger til offshore-vindmøller.

(500) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog en vindmølleproducent, at indførelsen af foranstaltninger ville føre til en flytning af produktionen af vindmøllevinger, og at Kommissionens analyse ville være baseret på forkerte forudsætninger.

(501) Som beskrevet i vurderingen i betragtning 498 og 499 har undersøgelsen identificeret forskellige andre faktorer, der spiller en væsentlig rolle for beslutningen om placeringen af produktionen af vindmøllevinger, og det konstateredes, at en stigning i omkostningerne ved GFF sandsynligvis ikke vil være afgørende for en flytning. Det forhold, at en flytning af produktionen, som skyldes produktionsfaktorerne i betragtning 498 og 499, allerede har fundet sted, bekræfter denne vurdering. På trods af lavere arbejdskraftomkostninger og betydelig produktionskapacitet blev produktionen opretholdt i Unionen, hvilket understreger betydningen af transportomkostninger og forhindrer en flytning blot på grundlag af en enkelt omkostningsfordel for produktionsomkostningerne.

(502) Påstandene vedrørende flytning af produktionen af vindmøllevinger til andre tredjelande blev derfor afvist.

iv) **Politikken for vedvarende energi**

(503) En bruger hævdede, at indførelsen af foranstaltninger ville være i strid med de mål, som Unionen har fastsat i sin politik for vedvarende energi, da dette vil øge produktionsomkostningerne ved vindmøller betydeligt. Brugeren henviste i den forbindelse til Kommissionens europæiske industriinitiativ for vindkraft, som har til formål at nedbringe produktionsomkostningerne for vindmøller og dele hertil med 20 % inden 2020.

(504) Som det fremgår af betragtning 480-484, støtter undersøgelsen ikke denne påstand, da det konstateredes, at antidumpingforanstaltninger kun ville have en ubetydelig indvirkning på vindmølleproducenternes omkostninger. Desuden har denne bruger heller ikke påvist, hvordan antidumpingforanstaltninger over for GFF, der kun repræsenterer en brøkdel af omkostningerne ved teknologien i forbindelse med vindmølleparker, ville hæmme den stadigt voksende andel af vindenergi i Europa eller forhindre opfyldelsen af 2020-målet. Denne påstand blev derfor afvist.

- (505) En vindmølleproducent gentog, at tolden ville være i strid med de mål, som Unionen har fastsat i sin politik for vedvarende energi, og hævdede, at Kommissionen ikke har fremlagt beviser eller argumenter, der tilbageviser denne holdning.
- (506) Som anført i betragtning 504 baserede Kommissionen sine konklusioner på analysen af omkostningsvirkningerne på teknologien til vindmølleparker, som blev anset for ikke at være væsentlige og sandsynligvis ikke ville have nogen væsentlig negativ indvirkning på vindindustrien som helhed. Desuden har undersøgelsen vist, at EU-producenterne af GFF spiller en vigtig rolle med hensyn til at sikre en langsigtet indkøbsstrategi som led i Unionens politik for vedvarende energi uden at skabe afhængighed af leverancer kun fra tredjelande. Der er brug for producenter af GFF i Unionen, således at vindmølleproducenter som led i politikken for vedvarende energi har en pålidelig partner i bestræbelserne på at udvikle nye råmaterialer og forblive førende i konkurrencen med producenter i tredjelande. Endelig er det opfattelsen, at politikken for lige konkurrencevilkår i Unionen ikke strider mod målene for politikken for vedvarende energi.
- (507) De interesserede parters påstande i denne henseende blev derfor afvist.

6.2.2. Skipproducenter og andre brugere

- (508) En række brugere fra skiindustrien fremførte, at eksistensen af GFF-producenter i Unionen var afgørende for deres forsyningsstabilitet, da de havde brug for en lokal partner i et tæt samarbejde og for skræddersyet GFF i mindre mængder, som i øjeblikket ikke produceres uden for Unionen. Desuden understregede de, at GFF-industrien i Unionen var en vigtig partner i forbedringen af deres varer og udviklingen af nye løsninger. Forsknings- og udviklingssamarbejdet med GFF-producenterne har i de senere år ført til flere effektivitetsgevinster, forbedret ydeevne for varerne og udvikling af nye og mere miljøvenlige varer. Disse brugere fremførte, at EU's skiproducenter ikke i samme omfang kan samarbejde med kinesiske eller egyptiske leverandører af GFF, da de ville miste muligheden for fortsat at foregribe (grønne og bæredygtige) innovationer og selv ville blive mere udsat for illoyal konkurrence fra importen.
- (509) Kommissionen fandt de fremførte argumenter overbevisende, navnlig for så vidt angår forskning og udvikling i en industri, som er baseret på forskning og udvikling. Der blev ikke modtaget nogen modargumenter vedrørende de eksporterende producenters spørgsmål. Kommissionen bemærkede imidlertid også, at skiproducenter ikke anvender GFF i samme omfang som vindmølleproducenterne.
- (510) Ingen andre EU-brugere gav sig til kende i forbindelse med undersøgelsen.
- (511) Kommissionen konkluderede derfor, at der ikke var nogen tvingende årsager fra brugernes synspunkt til ikke at indføre antidumpingforanstaltninger, men konkluderede derimod, at GFF-industriens overlevelse i Unionen er af stor betydning for flere brugergrupper.

6.3. Leverandører

- (512) To EU-producenter af GFR, der er det vigtigste input til GFF, samt en sammenslutning, der repræsenterer EU-producenterne af GFR, gav sig til kende og argumenterede for indførelsen af antidumpingforanstaltninger. De hævdede, at det ville være skadeligt for EU-producenterne af GFR at miste deres største kunder, da dette ville true deres egen overlevelse i Unionen.
- (513) Kommissionen konkluderede derfor, at indførelsen af foranstaltninger klart er i EU-producenterne af GFR's interesse i deres egenskab af leverandører til GFF-producenterne.

6.4. Importører

- (514) Som nævnt i betragtning 16 gav kun én uafhængig importør sig til kende, men virksomheden importerede kun ubetydelige mængder, nemlig under 25 ton, af GFF fra Kina. Da de fleste storforbrugere har brug for særlig skræddersyet GFF, er der ikke tale om en vare, der regelmæssigt importeres i store mængder af uafhængige forhandlere.
- (515) Kommissionen konkluderede derfor, at der ikke var nogen tvingende årsager fra ikke forretningsmæssigt forbundne importørers side til ikke at indføre foranstaltninger, da de kun importerer ubetydelige mængder af GFF.

6.5. Leverandører af tjenesteydelser i forbindelse med forskæring og fremstilling af sæt

- (516) I stigende grad efterspørger brugerne, navnlig vindmølleindustrien, GFF i form af sæt (se betragtning 58-66), som er skåret i form og samlet ved sammensyning af flere lag GFF, hvilket muliggør en hurtigere produktion i aftagerindustrien. I de senere år har dette skabt et marked for tjenesteydere i Unionen. En opskæringsvirksomhed gav sig til kende og argumenterede for indførelsen af antidumpingforanstaltninger. Da de kinesiske og egyptiske eksporterende producenter i stigende grad integrerer disse supplerende tjenester i modsætning til EU-erhvervs-grenen, ville tjenesteyderne miste en væsentlig del af deres virksomhed, hvis EU-producenterne forsvinder fra markedet. Ifølge en række skøn fra forskæringsvirksomheder beskæftiger forskæringsindustrien i Unionen mere end 2 000 ansatte.
- (517) Kommissionen konkluderede derfor, at indførelsen af foranstaltninger klart er i EU-forskæringsvirksomhedernes og sætfremstillernes interesse i deres egenskab af leverandører til GFF-producenterne.

6.6. Konklusion vedrørende Unionens interesser

- (518) Indførelsen af foranstaltninger er helt klart i den europæiske GFF-industris interesse, da dennes overlevelse er truet af dumpingimporten af den pågældende vare. GFF-industriens overlevelse i Unionen er vigtig for deres kunders forsyningsstabilitet i Unionen, navnlig for de brugere, der er afhængige af et tæt lokalt samarbejde og har brug for mindre mængder af specifikke GFF-materialer, som ikke kan indkøbes fra Kina eller Egypten. For nogle brugere er det også vigtigt at opretholde udviklingen af nye GFF-materialer i Unionen, således at de ikke selv stilles ringere, når de konkurrerer med import fra lande uden for Unionen. Endvidere er den omstændighed, at GFF-industrien i Unionen overlever, også afgørende for, at deres GFR-leverandører og leverandører af tjenester i forbindelse med forskæring og fremstilling af sæt i Unionen kan overleve.
- (519) Indførelsen af foranstaltninger vil, jf. betragtning 467-504, ikke få væsentlige negative virkninger for vindmølle-producenterne.
- (520) På dette grundlag konkluderede Kommissionen, at der ikke var nogen tvingende årsager til, at det ikke var i Unionens interesse at indføre endelige foranstaltninger over for importen af GFF med oprindelse i Kina og Egypten.

7. ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

- (521) På baggrund af konklusionerne om dumping, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser bør der indføres endelige antidumpingforanstaltninger for at hindre, at EU-erhvervs-grenen forvoldes yderligere skade ved dumping-import af den pågældende vare.

7.1. Skadestærskel (skadesmargen)

- (522) For at fastlægge omfanget af foranstaltningerne fastsatte Kommissionen først det toldbeløb, der er nødvendigt for at afhjælpe den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrænsen.
- (523) I dette tilfælde ville skaden blive afhjulpet, hvis EU-erhvervsgrænsen kunne dække sine produktionsomkostninger, herunder de omkostninger, der følger af multilaterale miljøaftaler og protokoller hertil, som Unionen er part i, og af de ILO-konventioner, der er opført i bilag Ia til grundforordningen, og opnå en rimelig fortjeneste (»målfortjeneste«).
- (524) Ifølge grundforordningens artikel 7, stk. 2c, fastsættes minimumsmålfortjenesten til 6 %. I overensstemmelse med nævnte artikel har Kommissionen taget hensyn til følgende faktorer ved fastsættelsen af målfortjenesten: Rentabilitetsniveauet inden stigningen i importen fra Kina og Egypten, det rentabilitetsniveau, som er nødvendigt for at dække alle omkostninger og investeringer, udgifter til forskning og udvikling (FoU) og innovation samt det rentabilitetsniveau, som kan forventes under normale konkurrencevilkår.
- (525) Som det fremgår af tabel 3, steg den kumulerede import fra Kina og Egypten konsekvent i hele den betragtede periode. Ingen af disse år opfylder derfor betingelserne for at give en målfortjeneste i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2c. Ingen af de stikprøvedtagne producenter fremsatte en begrundet anmodning om investeringer, der var givet afkald på, eller FoU- og innovationsomkostninger. På baggrund af ovenstående kendsgerninger gjorde Kommissionen brug af minimumsmålfortjenesten på 6 %, som blev lagt til EU-erhvervsgrænsens faktiske produktionsomkostninger, med henblik på at fastsætte den ikke-skadevoldende pris.
- (526) Da der ikke blev fremsat krav i henhold til artikel 7, stk. 2d, vedrørende nuværende eller fremtidige omkostninger i henhold til multilaterale miljøaftaler og protokoller hertil eller i henhold til de opførte konventioner under Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO), blev der ikke lagt yderligere omkostninger til den således fastsatte ikke-skadevoldende pris.
- (527) Kommissionen fastsatte derefter skadestærsklen på grundlag af en sammenligning mellem den vejede gennemsnitlige importpris hos den stikprøvedtagne samarbejdsvillige eksporterende producent i Kina og et vejede gennemsnit af den ikke-skadevoldende pris for samme vare, som de stikprøvedtagne EU-producenter solgte på EU-markedet i undersøgelsesperioden. Forskelle som følge af denne sammenligning blev udtrykt som en procentdel af den vejede gennemsnitlige cif-importværdi. Den deraf følgende målprisunderbudsmargen var på 79,5 %.
- (528) Skadestærsklen for »andre samarbejdsvillige virksomheder« i Kina, der er opført i bilaget til denne forordning, blev fastsat til samme niveau som skadestærsklen for den eneste samarbejdsvillige gruppe af stikprøvedtagne eksporterende producenter (Yuntianhua-gruppen), jf. betragtning 288, dvs. 37,6 %.
- (529) Skadestærsklen for »alle andre virksomheder« i Kina blev i overensstemmelse med den metode, der anvendes til at fastsætte restdumpingmargenen, jf. betragtning 289, fastlagt på samme niveau som den højeste individuelle målprisunderbudsmargen, nemlig 109,3 %. Kommissionen fastsatte skadesmargenen på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18. I betragtning af det udbredte samarbejde fra eksporterende producenter, der dækker hele eksporten af GFF fra Kina til Unionen baseret på Eurostats importstatistikker, fandt Kommissionen, at den højeste skadesmargen for de stikprøvedtagne eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter, nemlig CNBM-gruppen, var repræsentativ for fastsættelsen af restskadesmargenen.

- (530) Kommissionen fastsatte derefter skadestærsklen på grundlag af en sammenligning mellem den vejede gennemsnitlige importpris hos den stikprøveudtagne samarbejdsvillige eksporterende producent i Egypten og et vejet gennemsnit af den ikke-skadevoldende pris for samme vare, som de stikprøveudtagne EU-producenter solgte på EU-markedet i undersøgelsesperioden. Forskelle som følge af denne sammenligning blev udtrykt som en procentdel af den vejede gennemsnitlige cif-importværdi. Den deraf følgende målprisunderbudsmargen var på 63,9 %.
- (531) Skadestærsklen for »alle andre virksomheder« i Egypten blev i overensstemmelse med den metode, der anvendes til at fastsætte restdumpingmargenen, jf. betragtning 361, fastlagt på samme niveau som den individuelle målprisunderbudsmargen for de samarbejdsvillige virksomheder, nemlig 63,9 %.
- (532) I deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte Jushi/Hengshi China, at deres salg af sæt burde udelukkes fra beregningen af skadesmargenen for at sikre en rimelig sammenligning med henblik på beregning af underbuds- og målprisunderbudsmargenerne. Ifølge den eksporterende producent indeholder disse sæt en række stoffer med forskellige kvaliteter, form, omfang, vægt og massefylde, som samles i henhold til de særlige specifikationer. De kunne derfor ikke sammenlignes med sæt solgt af EU-producenterne.
- (533) Kommissionen vurderede de eksporterende producenters argument og erkendte, at en sammenligning i betragtning af den unikke kombination af sæt sandsynligvis vil føre til en sammenligning af forskellige sæt. Kommissionen bemærkede, at både de eksporterende producenter og EU-erhvervsgrenens producenter gav udtryk for deres betænkeligheder ved at klassificere sæt med tilstrækkelig præcision i forbindelse med denne undersøgelse. Selv om der ikke er tvivl om, at sæt indgår i den pågældende vare og har forvoldt EU-erhvervsgrenen skade, fandt Kommissionen det rimeligt ikke at medtage sætterne i beregningen af underbuds- og målprisunderbudsmargener, således som de eksporterende producenter havde anmodet om. Kommissionen foretog derfor en ny beregning af underbuds- og målprisunderbudsmargenerne. Denne nye beregning påvirkede kun i begrænset omfang beregningerne af underbudsmargener i betragtning 384, eftersom salget/importen af sæt ikke var betydelig. Det underbud, der blev konstateret for den eneste eksporterende producent, der blev berørt af denne nye beregning, faldt fra 42,4 % til 42,1 %.

7.2. Endelige foranstaltninger

- (534) Der bør indføres endelige antidumpingforanstaltninger på importen af GFF med oprindelse i Kina og Egypten i overensstemmelse med reglen om den lavest mulige told i grundforordningens artikel 7, stk. 2. Tolden bør fastsættes på niveauet for dumpingmargenen eller skadesmargenen, afhængigt af hvad der er lavest.
- (535) Den endelige antidumpingtold udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, bør derfor være som følger:

Land	Virksomhed	Dumpingmargen (%)	Skadesmargen (%)	Endelig antidumpingtold (%)
Kina	CNBM Group	99,7	108,9	99,7
Kina	Yuntianhua-gruppen	64,7	37,6	37,6
Kina	Andre samarbejdsvillige virksomheder	64,7	37,6	37,6
Kina	Alle andre virksomheder	99,7	108,9	99,7
Egypten	CNBM Group	20,0	63,9	20,0
Egypten	Alle andre virksomheder	20,0	63,9	20,0

- (536) De antidumpingtoldsatser for de enkelte virksomheder, der er anført i denne forordning, blev fastsat ud fra konklusionerne i denne undersøgelse. De afspejlede derfor den situation, der blev konstateret for disse virksomheder i forbindelse med denne undersøgelse. Disse todsatser finder udelukkende anvendelse på importen af den pågældende vare med oprindelse i Kina og Egypten, fremstillet af de nævnte retlige enheder. Importen af den pågældende vare, fremstillet af andre virksomheder, som ikke er udtrykkeligt nævnt i denne forordnings dispositive del, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de udtrykkeligt nævnte enheder, bør være omfattet af todsatsen for »alle andre virksomheder«. De bør ikke være omfattet af nogen af de individuelle antidumpingtoldsatser.
- (537) En virksomhed kan anmode om, at disse individuelle antidumpingtoldsatser anvendes, hvis den efterfølgende ændrer navnet på sin enhed. Anmodningen skal rettes til Kommissionen ⁽¹⁰⁶⁾. Anmodningen skal indeholde alle relevante oplysninger, som gør det muligt at dokumentere, at ændringen ikke påvirker virksomhedens ret til at benytte den todsats, som finder anvendelse på den. Hvis ændringen af virksomhedens navn ikke påvirker dens ret til at benytte den todsats, der finder anvendelse på den, offentliggøres der en meddelelse om navneændringen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (538) For at sikre en korrekt håndhævelse af antidumpingtolden bør antidumpingtolden for alle andre virksomheder ikke kun finde anvendelse på de ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter i forbindelse med denne undersøgelse, men også på de producenter, der ikke eksporterede til Unionen i undersøgelsesperioden.
- (539) I henhold til artikel 109 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁰⁷⁾ er rentesatsen, når et beløb skal tilbagebetales som følge af en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol, den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, den første kalenderdag i hver måned.
- (540) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger henviste den egyptiske regering til artikel 15 i WTO's antidumpingaftale og hævdede, at da Egypten er et udviklingsland, skal Kommissionen i henhold til nævnte artikel tage særligt hensyn til situationen i Egypten, når den overvejer at anvende antidumpingforanstaltninger. Kommissionen bemærker, at den udtrykkeligt opfordrede de eksporterende producenter i Egypten til at afgive et pristilsagn i overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, men at ingen af de eksporterende producenter fremlagde et tilsagn på dette grundlag. Det er derfor Kommissionena opfattelse, at den handlede i fuld overensstemmelse med artikel 15 i WTO's antidumpingaftale for at undersøge »forskellige muligheder for konstruktive løsninger«.

7.3. Særlig overvågningsklausul

- (541) For at minimere risikoen for omgåelse som følge af den store forskel på todsatserne er der behov for særlige foranstaltninger, som kan sikre anvendelsen af den individuelle antidumpingtold. Virksomheder med individuel antidumpingtold skal fremlægge en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder. Fakturaen skal overholde kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3. Import, der ikke er ledsaget af en sådan faktura, bør være underlagt den antidumpingtold, der finder anvendelse på »alle andre virksomheder«.

⁽¹⁰⁶⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles, Belgien.

⁽¹⁰⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

(542) Selv om det er nødvendigt at fremlægge denne faktura for toldmyndighederne i medlemsstaterne, således at de kan anvende de individuelle antidumpingtoldsatser på importen, er fakturaen ikke det eneste element, som toldmyndighederne skal tage i betragtning. Selv hvis det antages, at en sådan faktura opfylder alle kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3, bør medlemsstaternes toldmyndigheder foretage deres sædvanlige kontrol og bør i lighed med alle andre tilfælde kræve yderligere dokumenter (forsendelsesdokumenter mv.) for at kontrollere, at oplysningerne i erklæringen er korrekte, og sikre, at den efterfølgende anvendelse af den lavere toldsats er berettiget i henhold til toldlovgivningen.

(543) Hvis der er en betydelig mængdemæssig stigning i eksporten fra en af de virksomheder, der er omfattet af lavere individuelle toldsatser, efter indførelse af de pågældende foranstaltninger, kan en sådan mængdemæssig stigning i sig selv betragtes som en ændring af handelsmønstret som følge af indførelsen af foranstaltninger, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 1. Under sådanne omstændigheder og forudsat, at betingelserne er opfyldt, kan der indledes en antiomgåelsesundersøgelse. Ved denne undersøgelse kan det bl.a. overvejes, om det bliver nødvendigt at fjerne individuelle toldsatser og pålægge en landsdækkende told.

8. FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER

(544) Interesserede parter blev den 19. december 2019 underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for, at det påtænkte at anbefale, at der indføres en endelig antidumpingtold på importen af GFF med oprindelse i Kina og Egypten.

(545) De interesserede parter fik også en frist til at fremsætte bemærkninger til fremlæggelsen af oplysninger. Sammenlutningen af EU-producenter, de to samarbejdsvillige brugere, der producerer vindmøller, den europæiske vindenergisammenslutning, tre producenter fra de pågældende lande (Jushi/Hengshi, Taishan og Yuntianhua-gruppen), CCCLA og den egyptiske regering fremsatte bemærkninger til fremlæggelsen af oplysninger.

(546) Efter anmodning blev der afholdt høringer med Jushi/Hengshi China og Jushi/Hengshi Egypt og Yuntianhua-gruppen. Yuntianhua-gruppen anmodede om høringskonsulentens mellemkomst. Høringen fandt sted den 17. januar 2020.

(547) Den egyptiske regering gjorde gældende, at den ikke blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger, der blev lagt til grund for beslutningen om at indføre endelige foranstaltninger. Kommissionen bemærker, at man den 19. december 2019 underrettede den egyptiske regering om alle de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for Kommissionens konklusioner, i form af et generelt oplysningsdokument i overensstemmelse med grundforordningens artikel 20. Den egyptiske regering fremsatte, jf. betragtning 545, bemærkninger efter denne fremlæggelse af oplysninger.

(548) Den 10. februar 2020 fremlagde Kommissionen de kendsgerninger og betragtninger, der fik Kommissionen til at ændre de endelige konklusioner som tidligere meddelt under hensyntagen til visse anmodninger, der blev modtaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, og som havde en indvirkning på resultatet af undersøgelsen. De interesserede parter fik også en frist til at fremsætte bemærkninger til den supplerende fremlæggelse af oplysninger. Jushi/Hengshi Egypt, den egyptiske regering og Yuntianhua-gruppen fremsatte bemærkninger. Efter anmodning blev der afholdt en høring med Jushi/Hengshi Egypt. Jushi/Hengshi Egypt anmodede om høringskonsulentens mellemkomst. Høringen fandt sted den 25. februar 2020.

(549) Der blev taget behørigt hensyn til bemærkningerne fra de berørte parter, og konklusionerne er, hvor det har været relevant, blevet ændret i overensstemmelse hermed.

(550) Det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) 2016/1036, har ikke afgivet udtalelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af stoffer af vævede og/eller stingfæstnede endeløse glasfiberrovings og/eller garn med eller uden andre elementer, undtagen varer, som er imprægnerede eller præimprægnerede (prepregs) og undtagen open mesh-stoffer med en cellestørrelse på over 1,8 mm i både længde og bredde, der vejer mere end 35 g/m² med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Egypten, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 og ex 7019 90 00 (Taric-kode 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 og 7019 90 00 80).

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare fremstillet af følgende virksomheder:

Land	Virksomhed	Endelig antidumpingtold	Taric-tillægskode
Folkerepublikken Kina	Jushi Group Co. Ltd; Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd; Taishan Fiberglass Inc.	99,7 %	C531
Folkerepublikken Kina	PGTEX China Co. Ltd; Chongqing Tenways Material Corp.	37,6 %	C532
Folkerepublikken Kina	Andre samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven (opført i bilaget)	37,6 %	
Folkerepublikken Kina	Alle andre virksomheder	99,7 %	C999
Egypten	Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E; Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E.	20,0 %	C533
Egypten	Alle andre virksomheder	20,0 %	C999

3. Anvendelsen af de individuelle toldsats, der er anført for virksomhederne i stk. 2, er betinget af, at der fremlægges en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder; handelsfakturaen skal indeholde en erklæring, der er dateret og underskrevet af én af de ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, med angivelse af den pågældendes navn og funktion og med følgende ordlyd: »Undertegnede bekræfter, at den (mængde) af (den pågældende vare), der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, er fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i [det pågældende land]. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.« Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, anvendes toldsatsen for alle andre virksomheder.

4. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Hvis en ny eksporterende producent fra Folkerepublikken Kina fremlægger tilstrækkelig dokumentation for Kommissionen, kan bilaget ændres ved at tilføje den nye eksporterende producent til listen over samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven og derfor er omfattet af den relevante vejede gennemsnitlige antidumpingtoldsats, nemlig 37,6 %. En ny eksporterende producent skal dokumentere, at:

- a) denne ikke eksporterer de varer, der er beskrevet i artikel 1, stk. 1, med oprindelse i Folkerepublikken Kina i undersøgelsesperioden (1. januar 2018-31. december 2018)
- b) denne ikke er forretningsmæssigt forbundet med en eksportør eller producent, der er omfattet af de foranstaltninger, som indføres ved denne forordning, og
- c) denne enten har eksporteret den pågældende vare eller har indgået en uigenkaldelig kontraktmæssig forpligtelse om at eksportere en betydelig mængde til Unionen efter udløbet af undersøgelsesperioden,

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. april 2020.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG

Samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producenter, der ikke indgår i stikprøven

Virksomhedens navn	Taric-tillægskode
Changshu Dongyu Insulated Compound Materials Co., Ltd	B995
Changzhou Pro-Tech Industry Co., Ltd	C534
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd	C535
Jiangsu Jiuding New Material Co., Ltd	C536
Neijiang Huayuan Electronic Materials Co., Ltd	C537
NMG Composites Co., Ltd	C538
Zhejiang Hongming Fiberglass Fabrics Co., Ltd	C539

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA